

บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ

นางสาวจิรชอุบล บุญยภักดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-13-1228-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE MAGAZINE'S ROLE IN SEX EDUCATION

Miss Jira-adul Boonyapak

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Journalism

Department of Journalism

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-12-1228-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์	บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ
โดย	นางสาวจิรอรุณ บุญยภัคดี
สาขาวิชา	วารสารสนเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิรโสภณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์รจิตลักษณ์ แสงอุไร)

สภามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาวจิรชอุบล บุญยภักดี : บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ. (THE MAGAZINE'S ROLE IN SEX EDUCATION) อ.ที่ปรึกษา : อ.ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ, อ.ที่ปรึกษาร่วม : [ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม] 110 หน้า. ISBN 974-13-1228-8.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ โดยศึกษาเนื้อหาจากนิตยสารจำนวน 16 ฉบับ จำแนกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ และ 2 กลุ่มย่อย ดังนี้ 1. กลุ่มแม่บ้าน 2. กลุ่มชาวบ้าน 3. กลุ่มคนรุ่นใหม่ 3.1 กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวลิสต์จากต่างประเทศ หรือหัวนอก 3.2 กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวในประเทศ หรือหัวไทย โดยเก็บข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างแบบจับฉลาก (Simple Random Sampling) และเก็บแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 264 ฉบับ คิดเป็น 1,350 ชิ้น โดยเก็บตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม 2543 เป็นเวลา 1 ปี

ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาความรู้เรื่องเพศส่วนใหญ่ เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความไม่เข้าใจกันของการใช้ชีวิตคู่ ในขณะที่เนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิดที่เชื่อมโยงกับปัญหาสังคม เช่น โรคเอดส์ การตั้งครรรภ์แบบไม่พึงประสงค์ และการทำแท้ง กลับพบเป็นส่วนน้อย และมีความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาในเรื่องของวิธีการคุมกำเนิดอีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า ค่านิยมทางเพศที่นำเสนอในนิตยสารค่อนข้างไปในแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา.....	ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

JIRA-ADUL BOONYAPAK : THE MAGAZINE'S ROLE IN SWX EDUCATION. THESIS
 ADVISOR : DR.DUANG-KAMOL CHARTPRASERT, THESIS COADVISOR [THESIS
 COADVISOR], 110 pp. ISBN 974-13-1228-8.

The objective of this research is to study the role of magazine in sex education. The study is based on a content analysis of 16 magazines which are readers as a dividing criteria. These categories include housewives, lower class and new generation. The last category is subdivided into new generation with a foreign orientation or a Thai edition of copyrighted international magazine and new generation with a local orientation or local magazine catered for new-generation readers. Using the technique of simple random sampling and systematic random sampling, the study draws on 264 samples of magazine issues which in turn yielded a total 1,350 of information about sex education. The samples are drawn from a sampling frame during a one-year period from January to December of 2000.

The research finds that the role of magazine is mostly reflected in content about conflict resolution in marital life. Meanwhile, there is relatively little content about prevention of sexually-transmitted diseases, contraception, and preventive sex that are related to social problems such as AIDS, unwanted pregnancy, and abortion. The study also finds some discrepancy in the content about contraception. In addition, sex values As presented in the magazines tend to reflect a liberal orientation.

Department.....	Student's signature.....
Field of study.....	Advisor's signature.....
Academic year.....	Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำและให้ข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมทั้งขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิโรโสภณ และรองศาสตราจารย์ รจิตลักษณ์ แสงอุไร ที่สละเวลามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณ อ.จุฑามาศ สรวิสูตร นักวิชาการศึกษาศึกษา 8 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คุณนันทวัน ยันตะดิถ นักวิชาการควบคุมโรค 8 กระทรวงสาธารณสุข นพ.สุกมล วิภาวีพลกุล โรงพยาบาลสมเด็จพระยา นพ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์ นิตยสารผู้หญิง คุณสุพิชา สอนดำรง นิตยสารคลีโอ คุณศานติธร นิตยสารคู่สร้างคู่สม มล.เบญจมาศ ชุมสาย นิตยสารกุลสตรี และกองบรรณาธิการนิตยสารทุกฉบับที่กรุณาเอื้อเฟื้อข้อมูลกับผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณทุกท่านที่กำลังใจจากเพื่อนๆ พี่ๆ จากภาคีชาววารสารสนเทศ จากสำนักเทคโนโลยี การศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และเจ้าหน้าที่ภาคีชาววารสารสนเทศทุกท่าน และขอขอบคุณ คุณวีระชน และครอบครัวน้อยช่าง ที่ให้ความช่วยเหลือทุกครั้งที่คุณวิจัยต้องการ

กราบขอบพระคุณมารดา และบิดา ที่อบรมสั่งสอนและเกื้อหนุนทุนการศึกษาให้กับผู้วิจัย ด้วยความรักตลอดมา และกราบขอบพระคุณ คุณเจียรนัย นพวงศ์ ณ อยุธยา คุณยายผู้เป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ มาได้

หากความดีใดๆ อันเกิดจากผลของการวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทุกๆ ท่าน ทั้งที่เอ่ยนามและมิได้เอ่ยนามด้วยความจริงใจ

จิรอรุณย์ บุญยภักดิ์

9 พฤษภาคม 2544

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ปัญหาคำถามวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร	5
บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน	9
สื่อมวลชนกับความรู้เรื่องเพศ	12
ความหมายของเพศศึกษา	12
ความสำคัญของเพศศึกษา	15
ปัญหาเรื่องเพศในสังคมไทย	16
เรื่องเพศในสื่อมวลชน	19
เรื่องเพศในนิตยสาร	20
สื่อมวลชนกับการถ่ายทอดค่านิยมเรื่องเพศ	24
แนวทางการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร	27
นิยามศัพท์	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย 35
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 35
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 35
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 37
	การวิเคราะห์ข้อมูล 38
	การทดสอบค่าความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 40
4.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 42
	ผลการวิเคราะห์เนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอในนิตยสาร 42
	ผลการวิเคราะห์ค่านิยมเรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสาร 50
	ผลการวิเคราะห์ทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอในนิตยสาร 56
	ผลการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาและ การนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นหรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ 62
5.	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 74
	ข้อเสนอแนะ 85
	รายการอ้างอิง 86
	ภาคผนวก 90
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 110

สงครณมหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร	42
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร	43
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอ ในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	45
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อหาความเข้าใจผิดเรื่องเพศจำแนก ตามกลุ่มนิตยสาร	48
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของค่านิยมเรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสาร	50
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของค่านิยมที่ปรากฏในนิตยสารโดย เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	51
ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางค่านิยมความเท่าเทียมกัน ทางเพศในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	52
ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางค่านิยมรักนวลสงวนตัว ในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	53
ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางค่านิยมรักร่วมเพศ ในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	54
ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางค่านิยมเที่ยวผู้หญิง ในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	55
ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ ในนิตยสาร	56
ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ ในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	58
ตารางที่ 13 แสดงความคลาดเคลื่อนของข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการ นับวัน	63
ตารางที่ 14 แสดงความคลาดเคลื่อนของข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการ หลังข้างนอก	64
ตารางที่ 15 แสดงความคลาดเคลื่อนของข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการ รับประทานยาคุมกำเนิดแบบ 21 และ 28 เม็ด	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 16 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดในกรณีลืมกินยา	65
ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลเรื่องโอกาสในการตั้งครรภ์เมื่อกินยาคุมกำเนิด	65
ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดด้วยถุงยางอนามัย	66
ตารางที่ 19 แสดงข้อมูลโดยวิธีกินยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน	67
ตารางที่ 20 แสดงข้อมูลเรื่องผลของยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน	67
ตารางที่ 21 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดแบบมีเพศสัมพันธ์ขณะมีประจำเดือน	68
ตารางที่ 22 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการฉีดยาคุมกำเนิด	68
ตารางที่ 23 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดแบบฝัง	69
ตารางที่ 24 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดแบบใส่ห่วงอนามัย	69
ตารางที่ 25 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการทำหมัน	70
ตารางที่ 26 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการใช้สารทำลายอสุจิ	71
ตารางที่ 27 แสดงข้อมูลวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	72
ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของการนำเสนอนี้อาวิธีปฏิบัติทางเพศ ในนิตยสาร	73

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 แบบจำลองนายประตู่ข้าวสาร

หน้า

23

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการกระทำผิดทางเพศในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การตั้งครรภ์ในมารดาวัยรุ่น การมีวุ้นหรือการหมกหมุ่นทางเพศ ปัญหาโรคติดต่อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ กามโรค ปัญหาต่างๆ เหล่านี้กำลังกลายเป็นปัญหาสังคมระดับชาติในปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2543:6)

บรรทัดฐาน (norm) ของสังคมไทยนั้น กำหนดให้ “เรื่องเพศ” เป็นเรื่องที่ถูกปิด (taboo) การพูดคุยสื่อสารถึงเรื่องเพศอย่างเปิดเผยหรือโจ่งแจ้ง เป็นสิ่งที่ไม่พึงกระทำ แต่ดูเหมือนว่าสิ่งใดก็ตามที่ยิ่งถูกปิดมนุษย์ก็ยิ่งต้องการที่จะอยากรู้อยากเห็นมากยิ่งขึ้นเพราะเรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณ (sexual instinct) อย่างหนึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ (สุชาติ และวรรณิ โสภประยูร, 2535

:1) เราจึงพบว่าที่ผ่านมา เรื่องเพศไม่เคยถูกปิดสนิทอย่างแท้จริง ตรงกันข้ามกลับเปิดเผยอย่างโจ่งแจ้งมากขึ้น ทั้งในแง่ประโยชน์ทางวิชาการ หรือในแง่ของการตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของคน

สำหรับการเปิดเผยเรื่องเพศในแง่ของวิชาการนั้น พบว่ามีการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาในประเทศไทย ซึ่งจัดให้อยู่ในหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนโดยให้มีการแทรกเนื้อหาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับเพศศึกษา ดังหลักสูตรในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยสาระที่ปรากฏในแต่ละระดับชั้นมีเรื่องเพศศึกษารวมอยู่ด้วย เช่น

ชั้น ป.1-2 เรียนรู้เกี่ยวกับอวัยวะของร่างกายและการเจริญเติบโต

ชั้น ป.3-4 เรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว การปฏิบัติตนเพื่อ

นำความสุขมาให้ครอบครัว

ชั้น ป.5-6 เรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจของตนเองเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น บุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ ปัญหาครอบครัว ความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ ความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว การป้องกันและการแก้ไขปัญหาประชากร

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่หนังสือเรียนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือ หนังสือเรียนวิชาสุขศึกษา พ 014 , พ 016 หนังสือเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ว 015 , ว 203 และ หนังสือเรียนวิชาสังคมศึกษา ส 502 เป็นต้น

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่หนังสือเรียนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหรือฉบับของสำนักพิมพ์เอกชนที่ผ่านการอนุญาต เช่น รายวิชา พ 014 , พ 504 , พ 606 หนังสือเรียนวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ รายวิชา พอ 022 – 026 เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ,2543:5-6)

จะเห็นได้ว่าหลักสูตรการสอนครอบคลุมเนื้อหาหลายด้าน แต่การจัดการเรียนการสอนให้ เป็นไปตามหลักสูตรยังเป็นปัญหาอยู่ สัตยญา เรื่องถาวรกุล (2539) พบว่า ครูผู้สอนจัดการเรียนการ สอนเป็นไปตามหลักสูตร ใช้วิธีการสอนหลายอย่างผสมผสานกัน แต่มีปัญหาในการสอนบางเรื่อง เนื่องจากไม่กล้าสอนได้แก่ การสืบพันธุ์ ความผิดปกติทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

จากที่กล่าวแล้วว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของคน แต่การสื่อสารในสังคมโดย ทั่วไปทั้งในแง่วิชาการ หรือเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นนั้นยังเป็นปัญหาอยู่ ดังนั้นสังคมจึง ต้องหาช่องทางที่จะสนองความต้องการดังกล่าว และแหล่งหนึ่ง que เลือกได้ก็คือ สื่อมวลชน

สื่อมวลชนแขนงต่างๆ ทำให้เราสามารถรับรู้เรื่องราวและประสบการณ์ทางเพศได้มากยิ่งขึ้น กว่าในอดีต ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ นิตยสาร ภาพยนตร์ วีดิโอ เครือข่าย คอมพิวเตอร์ หรือแฝงอยู่ในรูปของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมแชทซ์ รวมไปถึงสื่อบุคคลเช่น เพื่อน แฟน เป็นต้น

งานวิจัยของซูลีพร อินทรไพบูลย์ (2536) ซึ่งศึกษาเรื่อง ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่อง เพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่ให้เห็นว่า สื่อมวลชนเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญแหล่ง หนึ่ง นอกเหนือจากเพื่อนแล้ว วัยรุ่นได้รับรู้เรื่องเพศจากสื่อมวลชนเป็นอันดับ 2

สำหรับในสื่อมวลชน มีการนำเสนอเรื่องเพศมานานแล้ว โดยเสนอทั้งในแง่วิชาการ เช่น นำ เสนอด้วยรูปแบบการตอบปัญหาที่ปรากฏใน “หนังสือวชิรญาณ”หรือการให้ความรู้ในรูปของบท

ความใน “นิตยสารปัญหาชีวิต” “ และการนำเสนอในแง่ของการตอบสนองความต้องการของอารมณ์ที่เสนอเรื่องรักๆ ใคร่ๆ เรื่องไปพร้อมภาพประกอบ (อ้างถึงในตรีบุษ วีระเวสส์,2539)

นายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ (2533:7,10) แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาเด็ก ได้แสดงทัศนคติว่า สมัยนี้มีสื่อมากมายทำให้คนในสังคมได้รับรู้เรื่องเพศมาตั้งแต่ยังเด็กๆ สื่อต่างๆ มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้นหลายเท่า เช่น การโฆษณาผ้าอนามัย ถุงยาง สบู่ เครื่องสำอางต่างๆ บทพิศวาสในโทรทัศน์ ภาพยนตร์หรือคอลัมน์เกี่ยวกับเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร

การให้ความรู้เรื่องเพศผ่านสื่อสิ่งพิมพ์นั้น มีการนำเสนอทั้งในหนังสือพิมพ์ พอดเกตบุค นิตยสาร โดยเฉพาะในนิตยสารมีรูปแบบที่หลากหลายมากกว่าในหนังสือพิมพ์ เช่น จดหมายนวนิยาย เรื่องสั้น บทความ สารคดี เขียนจดหมายหรือบทความเล่าประสบการณ์ ภาพและคำบรรยายจากโฆษณา การรายงาน การวิเคราะห์วิจารณ์เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในลักษณะที่เป็นปัญหาสังคม การ์ตูน รูปภาพประกอบเนื้อเรื่อง และการสัมภาษณ์บุคคล เป็นต้น และสามารถแยกเนื้อหาได้ตามกลุ่มเป้าหมายของนิตยสาร ซึ่งลักษณะหรือแนวทางในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสารนั้น ส่วนมากจะเป็นลักษณะของการแก้ไขปัญหา หรือการขอรับคำปรึกษา โดยมีผู้ที่ให้คำปรึกษาหรือแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางเพศ คือ คอลัมนิสต์ (columnist) ซึ่งมักจะเป็นแพทย์ที่เป็นผู้ตอบปัญหา เช่น คอลัมนิสต์สมรสไม่สมรัก ในนิตยสารชีวิตจริง โดยนายแพทย์บุญณ ปารมี เป็นต้น สำหรับนิตยสารหัวนอก เช่น คอสโมโพลิแทน คลีโอ หรือ แอลล์ ก็มีเนื้อหาความรู้เรื่องเพศแทรกอยู่ในเล่มด้วยเช่นกัน แต่จะเป็นการนำเอาต้นฉบับจากต่างประเทศมาแปลและตีพิมพ์ในนิตยสาร โดยคอลัมนิสต์อาจจะไม่ใช่แพทย์

เนื่องจากความรู้เรื่องเพศในนิตยสารมีรูปแบบที่หลากหลาย การนำเสนอด้วยข้อมูลหรือเนื้อหาที่ดีจึงมีความสำคัญ หากผู้ให้คำปรึกษาหรือคอลัมนิสต์ ไม่ได้เป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องเพศอย่างแท้จริง หรืออย่างเพียงพอ อาจจะก่อให้เกิดความความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน และนำไปปฏิบัติในทางที่ผิดได้ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด โดยมีผู้หญิงอีกจำนวนมากที่ยังเชื่อว่า ยาเม็ดคุมกำเนิดเป็นสาเหตุของโรคมะเร็ง ซึ่งถือเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ผู้หญิงเหล่านั้นอาจจะหันไปใช้วิธีการคุมกำเนิดวิธีการอื่นแทน ผลต่อเนื้อที่อาจจะตามมาก็คือ ภาวะการตั้งครรภ์ที่ไม่ถึงประสงค์ หรือยังมีผู้ชายเป็นจำนวนมากที่เชื่อว่าการทำหมันจะทำให้ร่างกายอ่อนแอ แม้แต่แพทย์ก็ยังคงคิดว่าวิธีการป้องกันการปฏิสนธิด้วยฮอร์โมน (hormonal contraceptive) นั้นเป็นอันตราย (ฟิลลิส ที พิโอโทพฟ์ และไฮเซ่ จี ริมอน ที่สอง,2538:2)

จะเห็นได้ว่า การนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสารนั้น ส่งผลอย่างยิ่งต่อความรู้ ความเข้าใจ การมีทัศนคติที่ดี รวมไปถึงค่านิยมที่ถูกต้องต่อเรื่องเพศ หากการนำเสนอความรู้เรื่องเพศไม่ครอบคลุมประเด็นที่ผู้รับสารควรจะทราบ มีแนวทางการในการนำเสนอหรือให้ความรู้ ค่านิยมที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งโดยตั้งใจหรือโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ นำไปสู่การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง และเกิดปัญหาสังคมต่างๆ จึงเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้ว่า การนำเสนอความรู้เรื่องเพศนิตยสารมีบทบาทอย่างไร นิตยสารเป็นผู้ที่ให้ความรู้อย่างถูกต้อง หรือเป็นผู้ที่บิดเบือนบทบาทของตนเองในลักษณะของการส่งเสริม หรือยั่วยุให้เกิดการมอมเมา โดยผ่านทางนำเสนอในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาบทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศกับสังคม

ปัญหานำวิจัย

นิตยสารมีบทบาทอย่างไรในการให้ความรู้เรื่องเพศ โดยมีคำถามย่อยดังต่อไปนี้

1. นิตยสารนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในประเด็นใด
2. นิตยสารนำเสนอค่านิยมทางเพศในเรื่องใด และในแนวทางใด
3. นิตยสารนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในประเด็นใด
4. เนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสารมีความคลาดเคลื่อน และมีการนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิด

เกิดการกระตุ้นหรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศหรือไม่ อย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้องค์กร หรือสถาบันต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศให้แก่สังคมได้ตระหนักถึงการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้องและเหมาะสมในสื่อมวลชน

2. เพื่อให้สื่อมวลชนตระหนักถึงความสำคัญของการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสังคม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ” มีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1.แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร
- 2.บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน
- 3.สื่อมวลชนกับความรู้เรื่องเพศ
 - 3.1 ความหมายของเพศศึกษา
 - 3.2 ความสำคัญของเพศศึกษา
 - 3.3 ปัญหาเรื่องเพศในสังคมไทย
 - 3.4 เรื่องเพศในสื่อมวลชน
 - 3.4.1 เรื่องเพศในนิตยสาร
 - 3.5 สื่อมวลชนกับการถ่ายทอดค่านิยมเรื่องเพศ
 - 3.6 แนวทางในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

1.แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร

Davinson (อ้างถึงในดรุณี หิรัญรักษ์,2530:1) กล่าวว่า นิตยสาร หมายถึง วารสารสำหรับผู้อ่านทั่วไป มีบทความ เรื่องต่างๆ ที่เขียนโดยผู้แต่งหลายคน ส่วนมากเป็นเรื่องอ่านเล่น นวนิยาย และคำประพันธ์ ความหมายเดิมของนิตยสาร คือ สังเขปข่าวและเรื่องเบ็ดเตล็ดจากหนังสือพิมพ์ นิตยสารไม่มีเรื่องราวของสมาคม และพิมพ์ขึ้นเพื่อความบันเทิง

E.W.Hildick (เรื่องเดียวกัน) กล่าวว่า นิตยสารเป็นแหล่งรวมบทความ หรือเรื่องต่างๆ โดยมีผู้เขียนหลายคนและออกตามวาระ

ส่วน กำธร สติรกุล (2526:135) กล่าวว่า นิตยสาร (magazine) แมกกาซีนเป็นหนังสือที่ออกตามวาระ มีจำหน่ายหนังสือคงที่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการที่จะให้ความรู้ ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน

จากคำจำกัดความที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ พอสรุปได้ว่า นิตยสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ซึ่งตามปกติ มีปกอ่อน ระบุกำหนดออกที่แน่นอน ประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง เช่น บทความต่างๆ โดยผู้เขียนหลายคน บทสัมภาษณ์ นวนิยาย เรื่องสั้น บทวิจารณ์ ชาวต่างๆ และโฆษณาที่มีภาพประกอบค่อนข้างมาก

ประเภทของนิตยสาร

Click & Baird (1994:9) กล่าวว่า นิตยสารที่ออกจำหน่าย มีทั้งให้ข้อมูลแบบเฉพาะด้าน และแบบทั่วไป ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของผู้รับสารในสภาพสังคมที่มีความแตกต่างกัน นิตยสารต้องเผยแพร่ออกไปให้ครอบคลุมทุกๆ พื้นที่ ต้องมีภาพประกอบ มีข้อเขียนที่อ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย สามารถนำไปอ่านได้ทุกที่ทุกเวลาที่ต้องการอ่าน ถึงแม้จะมีนิตยสารอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้อ่านก็จะมีอยู่มากด้วยเช่นกัน นิตยสารพยายามที่จะทำความรู้จักกับกลุ่มผู้อ่านของตนเองให้มากที่สุด ดังนั้นจึงเกิดนิตยสารประเภทต่างๆ ขึ้นมา

Katz (อ้างถึงในครุณี หิรัญรักษ์, 2530:5) แบ่งนิตยสารออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. นิตยสารทั่วไป หมายถึง นิตยสารสำหรับผู้่านโดยทั่วไป ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก นิตยสารประเภทนี้จะต้องพึ่งโฆษณาเป็นหลัก
2. นิตยสารกึ่งวิชาการ หมายถึง นิตยสารสำหรับผู้่านที่อยู่ในวงจำกัดมากขึ้น เน้นหนักที่จะให้ความรู้มากกว่าความบันเทิง รายได้ของนิตยสารกึ่งวิชาการมาจากการโฆษณา และค่าบอกรับเป็นสมาชิก
3. นิตยสารวิชาการหรือวารสารวิชาการ หมายถึง นิตยสารสำหรับผู้่านเฉพาะกลุ่ม ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชานั้นๆ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับค่าบอกรับเป็นสมาชิก และเงินอุดหนุนจากองค์กร สมาคม และบริษัทการค้า เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการแบ่งประเภทนิตยสารของ Katz เป็นการแบ่งพิจารณาตามเนื้อหาสาระ และรายได้ในการจัดทำนิตยสาร

ระวีวรรณ ประกอบผล (2526:13-14) แบ่งประเภทของนิยายสารออกตามลักษณะของผู้จัดทำ ได้ดังนี้

1. นิยายสารเพื่อผู้บริโภคนั้น เป็นนิยายสารที่ออกโดยเอกชน หรือบริษัทธุรกิจการพิมพ์ต่างๆ นิยายสารประเภทนี้ กล่าวได้ว่าเป็นนิยายสารที่ทำขึ้นจำหน่าย และครองความสำคัญในธุรกิจนิยายสาร ลักษณะสำคัญก็คือ การทำเป็นธุรกิจที่มุ่งหวังผลกำไร จึงมีการลงโฆษณา แจ้างความต่างๆ เป็นการหารายได้และเป็นบริการอีกด้านหนึ่งของนิยายสาร นอกจากการทำหน้าที่อื่นๆ ภายในกลุ่มนี้จะจัดแบ่งแยกหมวดหมู่ย่อยของนิยายสารลงอีก ซึ่งพิจารณาจากวัตถุประสงค์ เนื้อหา และกลุ่มผู้อ่านนิยายสาร

2. นิยายสารที่ออกโดยหน่วยราชการ สมาคมวิชาชีพ หรือสถาบันต่างๆ ที่มีได้มุ่งผู้อ่านทั่วไป วิธีการเผยแพร่อาจจะใช้วิธีขาย หรือให้เปล่า หรือทั้งสองอย่าง

นอกจากนี้ มัณฑนา อิทธินันท์ชัย และศิริพร สโครบาเนค (2529) สรุปว่า ประเภทของนิยายสารนั้นแบ่งออกได้ตามวัตถุประสงค์ในการสนองตอบต่อผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านแต่ละกลุ่มก็มีความต้องการในการรับรู้เนื้อหา หรือข้อมูลต่างๆ ที่แตกต่างกันออกไป หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการแบ่งตามกลุ่มผู้อ่าน (audience) ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

1. นิยายสารสำหรับกลุ่มคนรุ่นใหม่ หรือคนสมัยใหม่ ซึ่งเป็นที่นิยมของผู้อ่านที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน และการอยู่ร่วมกันในสังคม

2. นิยายสารสำหรับคนกลุ่มดั้งเดิม หรือกลุ่มแม่บ้าน ซึ่งมุ่งเสนอแก่ผู้อ่านที่เป็นผู้ที่ยังมีบทบาทและหน้าที่ในการเป็นแม่บ้าน หรือดูแลบ้าน

3. นิยายสารสำหรับปัญญาชน ซึ่งผู้อ่านจะเป็นกลุ่มปัญญาชนชั้นกลาง มีเนื้อหาสาระครอบคลุมทุกด้านโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับข่าว สารคดี ภาษาและหนังสือ เป็นต้น

4. นิยายสารสำหรับผู้รักการบันเทิงเรีงรมย์ เป็นนิยายสารที่เน้นนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล เรื่องในวงการบันเทิง เช่นดารานักแสดง นักร้อง

5. นิยายสารสำหรับวัยรุ่น เป็นนิยายสารที่เน้นเรื่องราวของชายหนุ่ม หญิงสาว สอดแทรกสาระที่น่าสนใจด้วยลีลาการเขียนง่ายๆ ใช้ภาษาร่วมสมัย

กล่าวโดยสรุปแล้ว การแบ่งประเภทของนิยายสารนั้นจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคหรือผู้อ่านเป็นสำคัญ หรืออาจกล่าวได้ว่าการแบ่งประเภทของนิยายสารนั้นมักจะแบ่งตามกลุ่ม

ผู้รับสาร (audience) ทั้งนี้ก็เพื่อการตอบสนองความต้องการในด้านการรับรู้ข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยก็จะใช้เกณฑ์การแบ่งประเภทของนิตยสารตามกลุ่มผู้รับสารมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มนิตยสารเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาความรู้เรื่องเพศต่อไป

สำหรับเนื้อหาในนิตยสารนั้นมักจะประกอบด้วยเนื้อหาหลายประเภทพิมพ์อยู่ในเล่มเดียวกัน เนื้อหาและเรื่องราวของนิตยสารแต่ละฉบับจะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะของนิตยสารนั้นโดยเฉพาะ

มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัสมวิเชียร (2531:727-728) อธิบายถึงส่วนประกอบของเนื้อหา (editorial content) ดังนี้คือ

1.คอลัมน์ประจำ ซึ่งมีเนื้อหาสาระและแนวเดียวกันต่อเนื่องกันฉบับต่อฉบับ บางครั้งอาจเรียกว่า department ผู้อ่านมักจะมี ความคุ้นเคยกับคอลัมน์ที่โปรดปรานของตน และเมื่อซื้อ นิตยสารมาก็มักจะอ่านคอลัมน์นั้นทันทีก่อนเรื่องอื่นๆ คอลัมน์ประจำต่างๆ ในนิตยสารจึงต้องแบ่งประเภทของเนื้อหาให้เป็นไปตามชื่อคอลัมน์ที่กำหนดไว้เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเปิดอ่านได้ทันที เช่น คนที่ซื้อนิตยสารโรค ย่อมรู้ว่านิตยสารนี้จะมีประโยชน์ทางด้านแพชชั่น การแต่งกาย ความงาม ปัญหาหัวใจ สุขภาพ เป็นต้น

2.บทความในคอลัมน์ประจำ นิตยสารบางฉบับจะเปิดคอลัมน์ประจำบางคอลัมน์ที่เห็นว่ามี ความสำคัญสอดคล้องกับนโยบายหลักให้กว้างขวางมากกว่าคอลัมน์อื่นๆ คอลัมน์ประเภทนี้สามารถบรรจุบทความเรื่องราวต่างๆ ได้หลายเรื่อง บางเรื่องอาจต่อเนื่องกันหลายฉบับก็ได้ เช่น คอลัมน์ “งานยามว่าง” ในนิตยสารโรค แนะนำวิธีทำวัสดุเครื่องใช้ต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อเนื่องกันหลายฉบับ ส่วนคอลัมน์ “อาหารการกิน” ในนิตยสารกินและเที่ยว ผู้อ่านก็หวังที่จะได้อ่านอะไรก็ตามที่เกี่ยวกับอาหารการกิน เป็นต้น

3.เรื่องทั่วไป นอกเหนือจากคอลัมน์ทั้ง 2 ประเภทที่กล่าวมาแล้ว นิตยสารยังประกอบด้วยเรื่องทั่วไปที่ไม่จำเป็นต้องประจำในคอลัมน์ใดคอลัมน์หนึ่งโดยเฉพาะ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องมุ่งที่ผู้อ่านประเภทเดียวกันเสมอไปในทุกฉบับ อาจจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความชอบ เช่น เรื่องรักระจุ่มระจิมอาจจะถูกใจผู้อ่านสตรี เรื่องบู๊ล้างผลาญอาจจะถูกใจผู้อ่านบุรุษก็ได้

งานวิจัยของอุบลวรรณ ปิติพัฒนะโฆษิต (2529) ศึกษาพบว่า เนื้อหาที่มีมากที่สุดใ นนิตยสารคือ ด้านการเข้าใจและรู้จักวิถีชีวิตของเพื่อนมนุษย์ การปรับตัวให้เข้ากับคนกลุ่มต่างๆ รองลงมาคือด้านการรับรู้ เข้าใจวัฒนธรรมและประเพณีของสังคมรอบด้าน

จะเห็นได้ว่า เนื้อหาต่างๆ พบในนิตยสารนั้นถูกกำหนดขึ้นก็เพื่อสนองตอบความต้องการในการรับรู้ของผู้อ่าน หรือผู้รับสารเป็นสำคัญนั่นเอง

2.บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน

ในปี ค.ศ.1976 องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมของสหประชาชาติ (UNESCO,1981:14-31) ได้จัดตั้งคณะกรรมการระหว่างประเทศเพื่อศึกษาปัญหาการสื่อสาร (International Commission for the Study of Communication Problems) ขึ้น ประกอบด้วย กรรมการ 16 คน ซึ่งมาจากประเทศต่างๆ 16 ประเทศ จากทุกภูมิภาคของโลก โดยมี แมค ไบรด์ (Sean MacBride) เป็นประธานคณะกรรมการ คณะกรรมการฯ ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารในแง่ของการให้การศึกษาคือต่อบุคคลและสังคม ดังนี้

ไม่เพียงแต่สถาบันการศึกษาเท่านั้นที่ทำหน้าที่ทางการศึกษา แต่สื่อมวลชนก็ทำหน้าที่นี้ด้วย ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1.ข่าวสารและสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาสติปัญญา (intellectual development) ชาวและข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนไปทั่วโลก ช่วยในการพัฒนาความรู้และสติปัญญาของประชาชนในประเทศ และชุมชน

2.สร้างบุคลิกภาพใหม่ (emergence of a new framework for the personality) การมีสื่อมวลชนอย่างแพร่หลายในทุกท้องที่ในสังคมสมัยใหม่ ช่วยสร้างบุคลิกภาพใหม่ให้แก่ประชาชนด้วยการยกระดับสนิยมทางการศึกษา แนวคิดเรื่องหมู่บ้านโลก (global village) แสดงให้เห็นถึงการที่สมาชิกของสังคมสามารถเข้าถึงข่าวสารและความรู้เดียวกันได้ ชาวสารจากสื่อมวลชนทำให้เกิดคนใหม่ (new man) ที่ถูกสร้างนิสัยในการคิด ทศนคติในการวิเคราะห์ และการรู้จักวิธีการทำงานด้านเทคนิค

3.สร้างมาตรฐานทางปัญญา (interlectual standardization) การเผยแพร่ข่าวสารความรู้ทางสื่อมวลชนช่วยลดความแตกต่างระหว่างกลุ่มต่างๆ ในคุณภาพด้านความรู้ ทำให้กลุ่มต่างๆ รู้เหมือนกัน ทำให้เกิดมาตรฐานทางความรู้เป็นอย่างเดียวกัน เช่นรายการศึกษาทางโทรทัศน์มีส่วนร่วม

ช่วยอย่างยิ่งในการทำให้คนมีความรู้ระดับเดียวกัน รวมทั้งการให้ความรู้แบบไม่เป็นทางการผ่านสื่อมวลชน

4.ทำหน้าที่เป็นโรงเรียน (the school) นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความรู้แก่สมาชิกของสังคมแข่งกับโรงเรียน สื่อมวลชนให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ตรงกับความสนใจของคนในสังคมและเป็นเรื่องแปลกใหม่ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความยุ่งเหยิงของโลก ที่เข้าใจง่าย และที่มีคุณค่าน่าพอใจ สื่อมวลชนแสดงให้เห็นถึงความสามารถอย่างยิ่งในการเผยแพร่ข่าวสารและความรู้ สถาบันการศึกษาได้ให้ความรู้เรื่องสื่อมวลชน และการใช้สื่อมวลชนในโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมจนถึงระดับมัธยมศึกษา ด้วยการนำหนังสือพิมพ์เข้ามาในโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสอนให้นักเรียนมีปฏิริยาเชิงวิจารณ์ต่อข่าวสาร และรู้จักเลือกอ่านเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ เลือกฟังและเลือกดูรายการ เลือกทำกิจกรรมในเวลาว่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งการดูโทรทัศน์ที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับวัฒนธรรม

5.ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ (an exchange of knowledge) สื่อมวลชนทำให้เกิดการถ่ายทอดความรู้เป็นไปในลักษณะของการแลกเปลี่ยนระหว่างกัน ไม่มีอุปสรรคสะกັດกันระหว่างบุคคล ชนชั้น กลุ่ม และประเทศ

ดร. รุ่ง แก้วแดง (2540:11) ให้ความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันการจัดการศึกษาผูกขาดโดยโรงเรียน แต่ขณะที่เกือบทั่วโลกต่างเห็นพ้องกันว่า โรงเรียนไม่สามารถทำภารกิจนี้ได้อีกต่อไป ซึ่งแนวความคิดนี้เป็นกระแสของโลกในเรื่องการศึกษา คือ ได้เปลี่ยนจากตัวโรงเรียนซึ่งเป็นแหล่งการเรียนรู้เดิมไปสู่สิ่งที่เราเรียกว่า สื่อมวลชน สื่อมวลชนจะเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษามากมาย มหาศาล เนื่องจากเป็นการศึกษาของทุกคน ที่เรียกว่า การศึกษาของมวลชน (Mass Education) ดังนั้นสื่อมวลชน (Mass Communication) จึงมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการศึกษา สื่อมวลชนจึงเปรียบเสมือนครู ไม่ใช่ครูธรรมดา แต่เป็นครูมหาชน ฉะนั้นสิ่งที่สื่อมวลชนพูดหรือเขียน สามารถทำให้คนมีโอกาสรับรู้ มีโอกาสเรียนเป็นจำนวนแสนจำนวนล้าน ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชนประเภทใด วิทย์ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์นั้นแสดงให้เห็นชัดเจนในการแสดงบทบาทเป็นครู ไม่เฉพาะสิ่งพิมพ์ในหน้าการศึกษาเท่านั้น แต่หมายรวมถึงทุกหน้าของสิ่งพิมพ์ ก่อให้เกิดการเรียนการสอนได้ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม บทบาทของสื่อมวลชนดังกล่าวมีผลกระทบต่อสังคมทั้งในทางบวกและลบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความตระหนักของสื่อมวลชนเป็นสำคัญ

Charles R. Wright (อ้างถึงในสมควร กวียะ, 2539:41) ได้อธิบายถึงการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชนในด้านการศึกษาก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียที่ส่งผลต่อทั้งสังคม บุคคล และกลุ่ม ดังนี้

ผลดี สื่อมวลชนทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาโดยการให้ความรู้ทางอ้อมแก่ประชาชนผ่านข่าวสารและบทความ หรือรายการ เป็นการเพิ่มพูนความรู้แก่ประชาชนทั้งที่อยู่ในสถาบันการศึกษาและที่อยู่นอกสถาบันการศึกษา ทั้งความรู้ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ศิลปะ การประกอบอาชีพ และอื่นๆ เป็นความรู้ที่ประชาชนได้รับ ส่วนหนึ่งจากสื่อมวลชนในแง่ของการถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคม และการเผยแพร่ค่านิยมในสังคม (socialization) เพื่อดำรงรักษาเอกลักษณ์ของชาติ สื่อมวลชนก็ทำหน้าที่ในการทำให้วัฒนธรรมและค่านิยมที่ยอมรับในสังคมแพร่หลาย ทำให้วัฒนธรรมของชุมชนได้รับการรับรู้และเข้าใจจากชุมชนอื่นๆ สร้างความรู้สึกของความเป็นชาติเดียวกัน และความรู้สึกในเรื่องชาตินิยม (nationalism) ทำให้เกิดความสมัครสมานสามัคคี และความเป็นปึกแผ่นของคนในชาติ

ผลเสีย สื่อมวลชนลดบทบาทความเป็นส่วนตัวของบุคคล ในกระบวนการเรียนรู้สังคม (depersonalize the process of socialization) เดวิด โรสแมน ให้ความเห็นว่า ความรู้เรื่องศีลธรรมที่เผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนนั้น ไม่สามารถทำให้เหมาะกับขีดความสามารถของคนแต่ละคนในสังคมได้ เหมือนกับการให้ความรู้ด้วยการเล่านิทานให้ฟังแบบเห็นหน้าค่าตาของผู้เล่ากับผู้ฟังแบบในอดีต ดังนั้นเด็กที่อ่อนไหวเกินไป หรือคนที่มีความสามารถในการคิดพิจารณาสารน้อยเกินไป อาจเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เมื่อได้สัมผัสความรู้ทางวัฒนธรรมหรือเรื่องราวอื่นๆ รวมไปถึงการขาดศีลธรรม หรือความยับยั้งชั่งใจที่ไม่ได้รับการกลั่นกรองจากสื่อมวลชน

บทบาทหน้าที่ในเชิงลบ (เรื่องเดียวกัน:44-45) อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล องค์กร หรือสังคมก็ได้ การให้ข่าวสารจะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตาม อาจกลายเป็นการให้ข่าวสารที่ผิด (miss information) ทำให้บุคคลเข้าใจผิด ตีความผิดพลาด ซึ่งนับว่าเป็นบทบาทหน้าที่ที่ส่งผลในทางลบต่อสังคมได้เป็นอย่างมาก ในการสัมมนาแห่งชาติว่าด้วยวิทยุและโทรทัศน์ เมื่อปี พ.ศ.2515 ได้มีการอภิปรายเรื่องบทบาทของสื่อมวลชนในการศึกษา และมีข้อคิดที่น่าสนใจอยู่ข้อหนึ่งว่า สื่อมวลชน ยังมิได้มีบทบาทในเรื่องนี้เท่าที่ควร แต่ตรงกันข้ามกลับให้การศึกษที่ผิด (miss-education) หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อการศึกษา (anti-education) ด้วยซ้ำ

การให้การศึกษที่ผิดมีหลายอย่าง เช่น การเพาะนิสัยฟุ่มเฟือย ส่งเสริมพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องทางด้านสุขภาพ หรือส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น เนื่องจากข่าวสารหรือข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏทางสื่อมวลชนนั้น มิได้ผ่านการควบคุมหรือกลั่นกรองดังเช่นวิชาชีพอื่นๆ เช่น แพทย์ หรือวิศวกร

ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ว่า ความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในนิตยสาร อาจจะมีส่วนในการส่งเสริม หรือให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับความรู้เรื่องต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งอาจเป็นต้นเหตุของความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ส่งผลไปยังวิธีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง และอาจจะก่อให้เกิดปัญหาอันไม่พึงประสงค์ตามมาอย่างต่อเนื่อง

3. สื่อมวลชนกับความรู้เรื่องเพศ

3.1 ความหมายของเพศศึกษา

คำว่า เพศศึกษา (sex education) นั้น คนส่วนใหญ่มักจะคิดถึงความหมายเพียงด้านเดียว คือหมายถึงเพศสัมพันธ์ ซึ่งในความเป็นจริง คำว่า เพศศึกษา มีความหมายกว้างขวางกว่ามาก ดังนี้

Dictionary of Education (อ้างถึงในประณต เล็กสวาสดี, 2521:155) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า เพศศึกษา ไว้ดังนี้

เพศศึกษา หมายถึง

1. การศึกษาที่เกี่ยวกับกระบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
2. การศึกษาที่มุ่งจัดให้บุคคลเข้าใจเรื่องเพศ การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ และแรงขับทาง

เพศ

3. การศึกษาเกี่ยวกับหลักการ และปัญหาของบุคคลและกลุ่ม ซึ่งมาจากความจริงทางด้านชีวภาพว่า มนุษย์มี 2 พวก คือชายและหญิง

นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี (2525:12) กล่าวว่า เพศศึกษา หมายถึงการศึกษาที่จะให้รู้และเข้าใจในเรื่อง

- ธรรมชาติของชีวิตนับตั้งแต่เกิดจนตาย
- ความรัก ที่คนเราจะถึงมีต่อกันและกัน
- วิธีการคบหาสมาคมระหว่างเพศเดียวกันและต่างเพศ
- ประเพณี มารยาท และขนบธรรมเนียมของสังคม
- ชีวิตครอบครัวอันประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก

- จิตวิทยาแห่งเพศตน และเพศตรงข้าม
- การสร้างฐานะอันมั่นคง เพื่อเตรียมตัวสร้างครอบครัวใหม่ของตนเอง
- การเลือกคู่ครองที่ถูกต้อง
- การปฏิบัติตน และการใช้ชีวิตสมรสให้เป็นสุข
- การเลี้ยงดูอบรมทารกและเด็ก เพื่อพัฒนาความเจริญของเด็กและสังคมในอนาคต
- สภาพปกติและผิดปกติแห่งเพศ
- การวางแผนครอบครัว
- การปฏิบัติตนเพื่อใช้ชีวิตในวัยสูงอายุให้มีความสุขในบั้นปลายชีวิต เป็นต้น

Killander (อ้างถึงในสุชาติ และวรรณิ โสภประยูร, 2531:18) ได้ให้ความหมายของ เพศศึกษา ไว้ว่า เพศศึกษาหมายถึง มาตรการทางการศึกษาทั้งหลาย ที่ช่วยเตรียมเยาวชนให้พร้อมกับการที่จะต้องเผชิญปัญหาชีวิต โดยมีแกนกลางสำคัญมาจากสัญชาตญาณทางเพศ (sex instinct) และสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ (inevitable) อื่นๆ ซึ่งเป็นปกติวิสัยที่มนุษย์ทุกคนจะต้องประสบตลอดชีวิตของเขา ปัญหาที่เยาวชนต้องเผชิญ อาจจะเริ่มจากปัญหาที่ไม่มีความสลับซับซ้อนอะไร เช่น ปัญหาอนามัยที่เกี่ยวกับเรื่องประเวณี จนถึงปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนอย่างมาก เช่น ปัญหาเกี่ยวข้องกับร่างกาย สังคมจิตใจ และศีลธรรม ซึ่งจะยังผลต่อการสมรสและครอบครัว

โดยสรุป เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษา (Education Process) ที่จะช่วยให้ผู้เรียนหรือผู้ที่ต้องการจะศึกษาได้เข้าถึงความแตกต่างทางด้านกลไกของการทำงาน การเปลี่ยนแปลง ความต้องการ และผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของทั้งสองเพศในทุกๆ ด้าน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพ และบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัว วางแผนชีวิต และการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศและเพศเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคม และชีวิตครอบครัว

สำหรับลักษณะ หรือธรรมชาติของความรู้เรื่องเพศ หากจะกล่าวโดยสรุปแล้ว อาจแบ่งออกตามเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นองค์ความรู้ได้ 4 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological aspect) ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับกายวิภาค และสรีรวิทยาของร่างกายมนุษย์เป็นสำคัญ เช่น โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ในระบบการสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง ลักษณะทางพันธุกรรมที่เกี่ยวกับเพศ ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย (Bio-sexual development หรือ Physical sexual development) การมีหนวดเครา และขนรักแร้ เสียงแตก การมีประจำเดือน การสืบพันธุ์หรือการร่วมประเวณี การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร ฯลฯ

2. ลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Hygienic aspect) ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ การระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือความผิดปกติทางเพศ เช่น ข้อควรระวังรักษาและสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ข้อควรปฏิบัติขณะมีประจำเดือน การตรวจโลหิตก่อนแต่งงาน กามโรค ความผิดปกติของอวัยวะเพศ ฯลฯ

3. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Psychological aspect) ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับจิตใจและอารมณ์ เช่น ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านจิตใจ (Psycho-sexual development) ความเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น แรงดันทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ ทักษะติดต่อเพศตรงข้าม ความรัก ความต้องการหรือความรู้สึกทางเพศ ความผิดปกติทางด้านจิตใจและอารมณ์ ฯลฯ

4. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Sociological aspect) ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและมาตรฐานความประพฤติ หรือกฎเกณฑ์ทางสังคม เช่น ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านสังคม (Socio-sexual development) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ เพศสัมพันธ์ อิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม การเกี่ยวพาราณี การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน ชีวิตสมรส หรือชีวิตครอบครัว การวางแผนครอบครัว ประเพณี และวัฒนธรรมต่างๆ

จะเห็นได้ว่า ความรู้เรื่องเพศ (Sex Education) เป็นสาขาวิชาการที่เป็นแบบผสมผสาน หรือเป็นสหวิชาการ (Interdiscipline) ซึ่งประยุกต์ความรู้มาจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหลายสาขาเช่น ชีววิทยา สุขวิทยา แพทย์ศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ จิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ สังคมวิทยา ประชากรศาสตร์ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ประเพณี วัฒนธรรม สันตนาการ ฯ (สุชาติ และวรรณิ์ โสมประยูร, 253:6-7) หากนิตยสารเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศแต่เพียงลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงอย่างเดียว อาจจะทำให้ผู้รับสารได้รับความรู้เรื่องเพศไม่ครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ

ในเรื่องเพศของแต่ละคนมีไม่เท่ากัน ผู้รับสารอาจตีความได้หลายแง่มุม หากเด็กหรือเยาวชนได้รับความรู้ไปโดยขาดการไตร่ตรอง หรือนำเสนอความรู้เรื่องเพศได้ไม่ครบถ้วนตามองค์ความรู้ดังกล่าว ทำให้เขาเรียนรู้ประสบการณ์ทางเพศและการดำเนินชีวิตโดยผิดพลาดได้ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2543:7) ดังนั้นในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสารจึงจำเป็นต้องเน้น หรือนำเสนอเนื้อหาให้ปรากฏออกมาทั้ง 4 ลักษณะ จึงจะทำให้เกิดเป็นวิทยากรที่สมบูรณ์แบบ และมีคุณค่าในการให้การศึกษามากยิ่งขึ้น

3.2 ความสำคัญของเพศศึกษา

เกี่ยวกับเรื่องความสำคัญของเพศศึกษานี้ สมาคมสุขภาพในโรงเรียนแห่งประเทศไทย (The American School Health Association : ASHA) (อ้างถึงในสุชาติ และวรรณิ์ โสมประยูร, 2531:19) ได้ยอมรับและกล่าวยืนยันว่า เพศศึกษา เป็นการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งทางโรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้แก่เด็ก โดยสมาคมได้ตีพิมพ์บทความขึ้นสำคัญเรื่อง Growth Patterns and Sex Education ซึ่งเป็นคำแนะนำเกี่ยวกับโครงการสอนหรือแผนการสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นเกรด 12 เมื่อปี ค.ศ.1967

วันทนีย์ วาสิกะสิน อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อธิบายว่า เพศศึกษาจะช่วยให้ผู้ศึกษาในเรื่องนี้ (,2537:2-3)

1. เข้าใจหรือสามารถแยกบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างเพศได้ถูกต้อง
2. เข้าใจความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ แต่ละช่วงวัย หรือรู้พัฒนาการของบุคคลทั้งเพศชายและเพศหญิงในแต่ละช่วงวัย
3. รู้ว่าควรมีเพศสัมพันธ์เมื่อใดบ้างจึงจะไม่มีปัญหา
4. รู้ว่าควรเตรียมตัวอย่างไรบ้างหากจะมีคู่ครอง เช่น ความพร้อมทางวุฒิภาวะ อารมณ์ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การปรับตัวในการใช้ชีวิตคู่ การเตรียมตัวในการวางแผนครอบครัว
5. รู้ว่าควรเตรียมตัวอย่างไรเมื่อมีคู่ครอง เช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสม การปรับตัวเข้าหากัน การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในครอบครัว รวมทั้งการช่วยเหลือแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกัน การวางแผนครอบครัว และการวางแผนชีวิตคู่ร่วมกัน

6.ลบเลือนปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ เช่น รักร่วมเพศ การวิตถาร หรือจิตเภทต่างๆ เป็นต้น

7.มีทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศ รวมทั้งการใช้ชีวิตคู่ที่มีความสุข เช่น ไม่เข้าใจว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างคู่ผัวตัวเมียเป็นเรื่องสกปรก หยาบคายหรือผิดศีลธรรม ไม่กีดกันเด็กๆ เรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เพราะบางทีการปกปิดจะยิ่งทำให้เด็กคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องลึกลับ ทำให้เด็กแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง หรือถามผู้อื่นที่ไม่มีความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้อง ก็จะมีกลายเป็นปัญหาแก่เด็กเหล่านั้นมากขึ้นก็ได้

8.สร้างความสุขในครอบครัว

9.ลดปัญหาทางเพศและปัญหาสังคม(วันทนีย์ วาสิกะสิน และคณะ,2537:2-3)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า สื่อมวลชนมีบทบาทหน้าที่ในการให้ความรู้ให้การศึกษา สื่อมวลชนเปรียบเสมือน “ครูมหาชน” ที่สามารถโน้มน้าวจิตใจ หรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม เจตคติในเรื่องต่างๆ ของประชาชนได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

และด้วยบทบาทหน้าที่ในส่วนนี้เอง สื่อมวลชนจึงเป็นแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่ง ซึ่งนับว่ามีอิทธิพลต่อความรู้เรื่องเพศกับคนในสังคม อันได้แก่ ภาพยนตร์โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่างๆ โดยสื่อมวลชนจะมีอิทธิพลทั้งในทางตรงและทางอ้อม

3.3 ปัญหาเรื่องเพศในสังคมไทย

ปัญหาเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในสังคมไทยขณะนี้ เช่น ปัญหาการทำแท้งในวัยรุ่นสตรี ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ กามโรค ปัญหาการล่วงเกินทางเพศ เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ทวีความรุนแรงมากขึ้นตามสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ โสมประยูร ผู้บรรยายวิชาเพศศึกษา แห่งคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณี โสมประยูร ผู้บรรยายวิชาวิธีสอน แห่งคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กล่าวว่า ทุกวันนี้ คนในสังคมได้รับประสบการณ์ทางเพศจากหลายแหล่งด้วยกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สื่อสารมวลชนที่ทันสมัยได้นำเอาแนวความคิด และเรื่องราวต่างๆ รวมไปถึงเรื่องเพศมาสู่คนในสังคมไทยทั้งเด็กและผู้ใหญ่ด้วยเนื้อหาที่เหมือนกัน และพร้อมกัน สื่อต่างๆ เช่นโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ต่างก็ลงข่าวคราวที่เกี่ยวกับเรื่องราวทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมอยู่ตลอดเวลา ทั้งในรูปสารคดี และการบันเทิงเรีงรมย์ เด็กจึงได้เห็นภาพการจูบกอด การพลอดรักกันระหว่างชายหญิงจากในโทรทัศน์และภาพยนตร์ ได้ฟังและอ่านเรื่องรักโศก หรือตลกจี๋เส้นเกี่ยวกับความลับ

ทางเพศจากรายการวิทยุ และจากบทความหรือการ์ตูนในสื่อสิ่งพิมพ์อยู่เสมอ รวมทั้งหนังสือในห้องสมุดแบบเด็กอ่านได้ ผู้ใหญ่อ่านดีก็มีอยู่มาก ทำให้คนในสังคมได้รับประสบการณ์ทางเพศแบบกระท่อนกระแท่น ถูกบ้งผิดบ้ง ปะปนกันไป จนบางครั้งอาจก่อให้เกิดความคับข้องใจ สงสัย ไม่แน่ใจว่าอะไรคือสิ่งที่ถูก อะไรคือสิ่งที่ผิด อะไรที่เชื่อถือได้ อะไรที่เชื่อถือไม่ได้ ประสบการณ์เหล่านี้จะสะสมและเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดเมื่อมีมากพอก็จะระบายออกมาในรูปแบบต่างๆ ถ้าระบายออกในทางที่ถูกต้องก็ดีไป แต่ถ้าระบายออกในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น มีความต้องการทางเพศก็ไปมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน หรือโสเภณี โดยมีได้ป้องกัน ก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาได้ (สุชาติ และวรรณิ โสภประยูร, 2531:161-171)

สำหรับปัญหาทางเพศในสังคมไทยนั้น มีด้วยกันหลายปัญหา แต่ที่สำคัญและกำลังเป็นประเด็นที่กล่าวถึงในสังคมบ่อยครั้ง เนื่องจากเป็นปัญหาที่ทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียทั้งทรัพยากรบุคคล และเสียเงินในการรักษาปีละหลายล้านบาทนั้น ได้แก่ ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คือ โรคเอดส์ ซึ่งถือเป็นปัญหาทางเพศที่สำคัญ และทั่วโลกกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาดังกล่าวอยู่ มีการคำนวณว่า ขณะนี้ทั่วโลกมีผู้หญิงติดเชื้อเอดส์ 35 ล้านคน และผู้ป่วยโรคเอดส์ 16 ล้านคน คาดว่าในอนาคตจะมีผู้ติดเชื้อเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะคนที่อายุต่ำกว่า 15 ปี และครึ่งหนึ่งของผู้ติดเชื้อรายใหม่จะเป็นผู้หญิง สำหรับในประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุขแจ้งว่ามีผู้ป่วยโรคเอดส์ 149,000 คน ผู้ติดเชื้อที่ยังไม่แสดงอาการ 57,314 คน และคาดว่าน่าจะมีมากกว่าที่แจ้งไว้ นับว่าเป็นสถานการณ์ที่รุนแรงมาก (มติชน, 16 ก.ย. 2543) นอกจากนี้รายงานผลการวิจัยหลายชิ้นยืนยันว่า วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 – 17 ปีและบางส่วนเริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุเพียง 12 – 13 ปีเท่านั้น โดยจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน และโสเภณี (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2543:6) ผลที่เกิดตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์คือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลถึงปัญหาการทำแท้งนั้น รายงานการวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิวัฒน์ ศรีสรจันทร์ จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และนางสาวนงลักษณ์ บุญไทย จากกระทรวงสาธารณสุข ได้ศึกษาปัญหาการทำแท้งในวัยรุ่นสตรี โดยสำรวจสตรีวัยรุ่น 1,853 คน ที่ทำแท้งแล้วเกิดภาวะแทรกซ้อนในโรงพยาบาลของรัฐ 787 แห่งตลอดปี พ.ศ. 2542 พบว่าร้อยละ 24.6 หรือ 1 ใน 4 ของผู้ทำแท้งเป็นสตรีกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยเป็นนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน และเป็นที่น่าสังเกตว่า ส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษา และมีระดับปริญญาตรีอยู่ไม่น้อย (ไทยรัฐ, 17 ต.ค. 2543) ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนไม่มีประสิทธิผล

นอกจากนี้ ยังเกิดปัญหาอื่นๆ อีก เช่น ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ ปัญหาการทารุณกรรมเด็กหญิงและเด็กชาย (Child Abuse) ในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ยังปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ,2543:6)

ปัญหาเรื่องเพศต่างๆ เหล่านี้ เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในสังคมไทย และทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความไม่เข้าใจ ความไม่รู้ การรู้ไม่เท่าทันโลกของวัยรุ่นและคนในสังคม เพราะสังคมไทยไม่มีการเรียนรู้เรื่องเพศให้เป็นกิจจะลักษณะ ให้เด็กเรียนรู้เองตามยถากรรม จึงเกิดเรื่องราวขึ้นบ่อยๆ (นางพาง ล้อมสุวรรณ,2544:208) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลกระทรวงสาธารณสุขที่กล่าวว่า เด็กส่วนหนึ่งไม่มีความเข้าใจเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างเพียงพอ การไร้ยาคุมกำเนิด หรือการใช้ถุงยางอนามัยล้วนรับรู้มาจากสื่อ และเพื่อนทั้งสิ้น โดยเข้าใจว่าการกินยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินหลังการมีเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันโรคเอดส์ได้ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนของตนเองจะไม่ใช่โรคเอดส์ การใช้ถุงยางอนามัยเป็นการไม่ให้เกียรติกัน เป็นต้น (ไทยรัฐ,28 ก.พ.2544) ความเชื่อเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา

ปัญหาทางเพศอีกประเภทหนึ่งที่พบในสังคมไทย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัญหาระดับจุลภาค หรือเป็นปัญหาเฉพาะบุคคล อันได้แก่ ปัญหาความไม่สมหวังในเรื่องความรัก ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นได้ทั้งกับคนที่ยังโสด หรือคนที่สมรสแล้ว และจะมีปัญหาแตกต่างกันออกไป

สำหรับคนที่ยังโสดนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นมักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของการวางตัวกับเพศตรงข้าม การปรับตัวเรื่องความรัก หรือการปรับตัวเข้าหากันระหว่างชายและหญิง การปฏิบัติตนให้เป็นที่พึงพอใจกับอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นต้น ซึ่งมักจะเกิดขึ้นได้อยู่เสมอโดยเฉพาะในวัยรุ่น ที่ถือว่าเรื่องดังกล่าวเป็นประสบการณ์ใหม่ที่เพิ่งจะเกิดขึ้น (สุชาติ และวรรณิ โสมประยูร,2531:67)

เมื่อมีความสนใจต่อเพศตรงข้ามเกิดขึ้น ชายและหญิงก็จะต้องมีความรู้สึกต้องการติดต่อกัน และเริ่มติดต่อกัน อาจจะมีอุปสรรคในขั้นแรกๆ ที่ทำให้ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น หรือทั้งสองฝ่ายไม่พึงพอใจซึ่งกันและกัน ดังนั้นชายและหญิงจึงต้องพยายามค้นหาเทคนิควิธีการต่างๆ เช่น ผู้ชายชอบผู้หญิงแบบไหน หรือรักษาความสัมพันธ์ให้ยืนนานทำอย่างไร เป็นต้น เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับตัวเข้าหากัน หรือเพื่อเอาชนะใจอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อการสานต่อความสัมพันธ์ในที่สุด (มยุรี ภูงามทอง,2533:59)

ส่วนผู้ที่แต่งงานหรือมีครอบครัวแล้ว ก็ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะต้องมีการปรับตัว (Adjustment) ในทุกๆ ด้านเพื่อปรับระดับระครองชีวิตสมรสให้ตลอดรอดฝั่ง เช่นการปรับตัวทางเพศ เพื่อให้ทั้งชายและหญิงเกิดความพอใจในเพศรส และทำให้ชีวิตสมรสราบรื่นและมีความสุข การปรับตัวทางอารมณ์ ซึ่งต้องอาศัยการรู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาว การประนีประนอม หรือความยืดหยุ่น (Flexibility) ของทั้งสองฝ่าย การปรับตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งคู่สมรสจะต้องเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบร่วมกัน และจะต้องหันหน้าเข้าหากัน เป็นต้น (สุชาติ และวรรณิ โสมประยูร, 2531:89-90)

ปัญหาด้านความรักที่เกิดขึ้นนี้ ในความเป็นจริงชายและหญิงต่างก็มาจากพื้นฐานครอบครัวที่แตกต่างกัน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวก็ทำให้อุปนิสัยของทั้งสองฝ่ายแตกต่างกันไปด้วยและเมื่อมาใช้ชีวิตร่วมกัน ก็ย่อมเกิดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ขึ้นในชีวิตสมรส เช่น มีความสนใจที่แตกต่าง เช่นสามีชอบดูภาพยนตร์ฝรั่ง ภรรยาชอบดูภาพยนตร์ไทย มีค่านิยมที่ต่างกัน เช่นสามีเป็นคนเคร่งศาสนา ภรรยาเป็นคนสนุกสนาน การขาดความรักผิดชอบ เช่นสามีเอาแต่เล่นการพนัน ไม่ทำมาหากิน การขาดความเข้าใจ และความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน การมีบุคลิกภาพที่เข้ากันไม่ได้ เช่นฝ่ายหญิงแต่งงานกับฝ่ายชายที่เป็นคนเอะอะ โวยวาย ฉุนเฉียวง่าย การประสบความล้มเหลวในเรื่องเพศรส ความหึงหวง ความไม่ซื่อตรงต่อกัน การนอกใจ ฐานะทางการเงินไม่มั่นคง ปัญหาเครือญาติ การไม่มีลูกด้วยกัน เป็นต้น

ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ ยังไม่มีหลักหรือวิธีการแก้ปัญหาที่แน่นอนตายตัว ระบุไว้เป็นแบบฉบับในการแก้ปัญหา ทั้งนี้เพราะสภาพชีวิตครอบครัวแต่ละครอบครัวมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลง (Dynamic) และแตกต่างกันอยู่มาก เราจึงมักพบว่าสื่อมวลชนแทบทุกประเภทจะนำเสนอวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้ด้วย เพื่อเป็นแนวทาง ซึ่งจะได้กล่าวถึงในตอนต่อไป

3.4 เรื่องเพศในสื่อมวลชน

สำหรับเรื่องเพศในสื่อมวลชนนั้น เราจะพบว่ามีการปรากฏอยู่ในสื่อหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ที่มักจะสอดแทรกเนื้อหาประเภทบทพิศวาสของชายกับหญิงเอาไว้ และมีอยู่ในภาพยนตร์ทุกเรื่อง หรือในโทรทัศน์ซึ่งเป็นบทกอดจูบ หอมแก้ม จับมือถือแขนระหว่างพระเอกนางเอกในวิทยุกระจายเสียงอาจจะปรากฏในลักษณะของละครวิทยุ หรือรายการตอบปัญหาทางเพศ เช่นรายการไนต์ ไฟร์ เรดิโอ คลินิก ทางคลื่น 94.0 เมกะเฮิรตซ์ และในสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการ์ตูนญี่ปุ่น ซึ่งมีการจำกัดอายุผู้อ่าน ในหนังสือพิมพ์ เช่น คอลัมน์เสพสม บัสมิ ในหนังสือพิมพ์เด

ลินิวส์ คอลัมน์ร้อยแปดพันเก้า ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หรือในนิตยสาร และสำหรับการวิจัยครั้งนี้จะมุ่งศึกษาเรื่องเพศในนิตยสารเป็นหลัก

3.4.1 เรื่องเพศในนิตยสาร

ปัจจุบันเราจะพบว่าความรู้เรื่องเพศมีปรากฏอยู่ในนิตยสารแทบจะทุกฉบับ เช่น นิตยสารผู้หญิง นิตยสารลิปส์ นิตยสารคลีโอ นิตยสารดาราดาราภาพยนตร์ เป็นต้น และก็มีคนเป็นจำนวนมากที่ติดตามอ่านเพราะต้องการหาความรู้ในเรื่องเพศในนิตยสาร ซึ่งจะได้รับประโยชน์ในเรื่องของความบันเทิง ให้ความรู้ในเรื่องเพศ ซึ่งมักจะหาไม่ค่อยได้จากแหล่งอื่น เป็นประโยชน์ในการช่วยให้คู่สมรสปรับตัวได้ดีในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ ช่วยเพิ่มเทคนิคในการมีความสัมพันธ์ทางเพศมากขึ้น เป็นการสนองความอยากรู้ในเรื่องเพศได้เป็นอย่างดี เป็นต้น (วันทนีย์ วาสิกะสิน, 2526:216-217)

สำหรับนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในต่างประเทศนั้นที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปก็คือ นิตยสาร Playboy ซึ่งถือเป็นคนกำเนิดของนิตยสารที่มีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศ โดยกำเนิดขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม 1953 (Barbara Ehrenreich, 1955:105) ภาพกลางเปลือยของนิตยสารเป็นปฏิทินรูปของมาริลีน มอนโร ซึ่งเป็นที่กล่าวถึงเป็นอย่างมาก เป็นนิตยสารที่ผลิตขึ้นมาเพื่อผู้ชายโดยเฉพาะ และมีเนื้อหาความรู้เรื่องเพศแทรกอยู่ภายในเล่มด้วย

นอกจากนี้ก็ยังมียนิตยสาร Playgirl (John Stauffer & Richard Frost, 1976:25-26) ก็ถือกำเนิดขึ้นเดือนมิถุนายน 1973 และถือเป็นรากฐานของนิตยสารสำหรับผู้หญิงต่อมาในปัจจุบัน Playgirl มียอดจำหน่ายเดือนละ 1.5 ล้านเล่ม เนื้อหาใน Playgirl ถอดแบบมาจากเนื้อหาใน Playboy เพียงแต่นั่นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้หญิงเท่านั้น ประกอบด้วยภาพถ่าย หน้ากลาง การ์ตูน สัมภาษณ์ และบทความต่างๆ เช่น หน้ากลางของ Playboy มีรูปโป๊ของผู้หญิง (female nude) หน้ากลางของ Playgirl ก็มีรูปโป๊ของผู้ชาย (male nude) ใน Playboy มีการ์ตูนลามกสำหรับผู้ชาย ใน Playgirl ก็มีการ์ตูนลามกสำหรับผู้หญิงเหมือนกัน ส่วนเรื่องสารคดีหรือบทความอื่นๆ ก็เหมือนกับใน Playboy ผู้จัดทำนิตยสาร Playgirl บอกว่า มันเป็นความอิสระทางวัฒนธรรมในเรื่องของความสนใจของผู้หญิงต่อเรื่องเพศ เหมือนๆ กับที่ผู้ชายก็มีความสนใจในแบบเดียวกัน

สำหรับนิตยสารในประเทศไทย พบว่าได้มีการนำเสนอความรู้เรื่องเพศเอาไว้ด้วยเช่นกัน โดยนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แนะนำ (advice column) หรือคอลัมน์ตอบปัญหา ที่มักจะพบใน

นิตยสารแทบทุกประเภท โดยคอลัมน์ดังกล่าวสามารถสร้างความหลากหลายให้แก่เนื้อหาในนิตยสารได้เป็นอย่างดี เนื้อหาจะมีตั้งแต่เรื่องการเงินการลงทุน ไปจนถึงเทคนิคในเรื่องเพศ (Anthony Davis, 1988:137-138)

คอลัมน์แนะนำหรือคอลัมน์ตอบปัญหาในนิตยสารไทยนั้น จัดขึ้นเพื่อให้คำแนะนำบางประการกับผู้อ่านที่มีปัญหาส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการทำงาน ปัญหาด้านสุขภาพ รวมไปถึงปัญหาทางด้านความรักและเรื่องเพศ ลักษณะที่แพร่หลายของคอลัมน์ประเภทนี้ก็คือ การลงจดหมาย (อาจลงทั้งฉบับหรือตัดบางส่วนออก) ของผู้ขอคำแนะนำ แล้วตามด้วยคำตอบหรือข้อคิดเห็นข้อแนะนำของเจ้าของคอลัมน์ (คอลัมนิสต์) โดยที่ผู้ขอคำแนะนำไม่จำเป็นต้องเปิดเผยชื่อจริงนามสกุลจริงในการขอรับคำปรึกษา

จะเห็นได้ว่าความรู้เรื่องเพศ (sex education) นั้น ได้แพร่หลายในสื่อมวลชนทุกประเภท และสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้อย่างง่ายดาย โดยเฉพาะในนิตยสารที่มีเนื้อหาความรู้เรื่องเพศสอดแทรกไว้ภายในฉบับด้วย

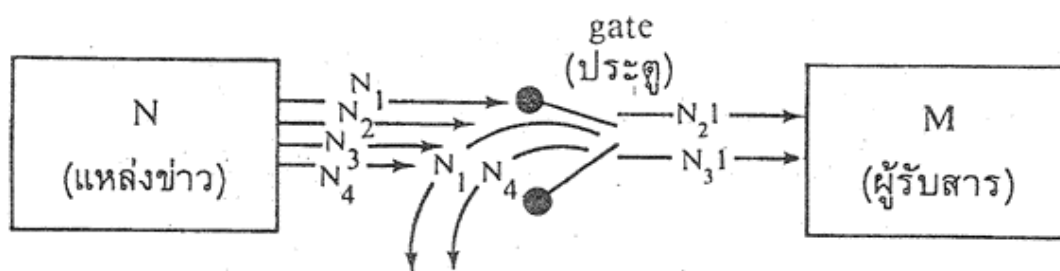
ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า ความรู้เรื่องเพศนั้นปรากฏอยู่ในสื่อแทบจะทุกสื่อ ซึ่งสื่อมวลชนสามารถนำเสนอได้ในรูปของการลงข่าว รูปภาพ แจ้งความ บทความ แม้กระทั่งโฆษณา หรือเกมส์ (quiz) ก็นำเสนอความรู้เรื่องเพศได้เช่นเดียวกัน ความสำคัญของการนำเสนอความรู้เรื่องเพศอยู่ที่ว่าความรู้ที่นำเสนอในสื่อมวลชนโดยเฉพาะในสื่อสิ่งพิมพ์ เช่นนิตยสาร ซึ่งถือเป็นสื่อที่มีความคงทนและนำมาอ่านเมื่อใดก็ได้ นั่น มีการนำเสนออย่างไร ข้อมูลที่นำเสนอโดยเฉพาะในประเด็นสำคัญๆ ที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาสังคมมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร การนำเสนอมีลักษณะของการยั่วยุ ลามก สัปดน หรือไม่ ประเด็นเหล่านี้เป็นสิ่งที่ถือเป็นช่องว่างทางความรู้เรื่องเพศที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษาต่อไป

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในสื่อมวลชน เราจะพบว่าข้อมูลความรู้เรื่องเพศเพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาโดยสื่อมวลชน ที่มีการนำเสนอแทบทุกสื่อ การเพิ่มขึ้นของข้อมูลเหล่านี้โดยทฤษฎีแล้วควรจะเป็นประโยชน์กับทุกคนในสังคม เพราะปัจเจกบุคคลมีโอกาสอันเป็นไปได้ที่จะไปเกี่ยวข้องกับโลกรอบตัว และบางครั้งน่าจะง่ายยิ่งขึ้นที่จะขยายขอบเขตของความรู้ ความเข้าใจของคนให้กว้างขวางออกไป (สวณิต ยมาภัยและระวีวรรณ ประกอบผล, 2537:116)

การให้ข้อมูลความรู้เรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อปัญหาสังคมโดยรวม เช่น ข้อมูลเรื่องวิธีการคุมกำเนิดแบบต่างๆ ข้อมูลเรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ข้อมูลเหล่านี้สื่อมวลชนได้ให้ความรู้กับสังคมอย่างไร สื่อมวลชนมองเห็นปัญหา หรือตระหนักถึงปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมมากน้อยแค่ไหน ความรู้ที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาสำคัญถูกนำเสนอในสื่อมวลชนหรือไม่ นอกจากนี้ความรู้ที่นำเสนอถูกต้องเพียงใด เหล่านี้ล้วนเป็นประเด็นที่สำคัญ หากได้รับความรู้ที่ไม่ถูกต้องทั้งความไม่สอดคล้อง และความไม่ถูกต้องของข้อมูลก็มีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาตามมา (ระวีวรรณ แสงฉาย, 2538:47) หากข้อเขียนนั้นมีลักษณะที่ไม่เหมาะสม กล่าวคือ เป็นข้อเขียนที่แสดงออกถึงการกระตุ้น หรือปลุกเร้าให้เกิดอารมณ์ทางเพศ โดยการเขียนบรรยาย หรือพรรณนาถึงวิธีการในการปฏิบัติทางเพศในแง่มุมต่างๆ ข้อเขียนเหล่านี้อาจจะทำให้ผู้รับสารอยากทดลองมากขึ้น อีกทั้งผู้รับสารเองยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้องและเพียงพอทำให้ไม่สามารถพิจารณาได้ว่า สิ่งที่สื่อเสนอนั้นเหมาะสมกับตนเองหรือไม่ สิ่งใดที่ปฏิบัติได้ สิ่งใดที่ไม่ควรปฏิบัติ (จุฬารัตน์ ห้าวหาญ, 2539) ดังนั้น หากเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นกับเยาวชน หรือเด็ก ซึ่งถือเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะนั้นน้อย มีความยับยั้งชั่งใจหรือมีการไตร่ตรองได้ไม่ดีเท่ากับผู้ใหญ่ และยังไม่มีความพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเองได้อย่างเต็มที่เพราะยังศึกษาเล่าเรียนอยู่ ก็จะก่อให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นได้ (วันทนีญ วาสิกะสิน, 2526:211)

ความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอในนิตยสารนั้น จะมีคอลัมนิสต์ (columnist) เป็นผู้คัดเลือกเรื่องราว หรือข้อมูลต่างๆ มาลงในนิตยสาร ซึ่งคอลัมนิสต์นั้นก็คือ นายประตูข่าวสาร หรือที่เรารู้จักกันว่า gatekeeper นั่นเอง โดยผู้ที่นำคำนี้มาใช้เป็นคนแรกได้แก่ Kurt Lewin กล่าวว่า การส่งข่าวสารจะต้องผ่านทางช่องทาง (channel) และที่ช่องทางของสื่อนี้เองมีจุดหรือสถานที่หนึ่งที่เปรียบเสมือนประตู (gates) คอยกั้นกรองให้ หรือมีให้ ข่าวสารนั้นผ่านไปได้ ความสำคัญอยู่ที่ นายประตูข่าวสารจะต้องใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบและเหมาะสมในการตัดสินใจคัดเลือก และเสนอข่าวสารข้อมูลอย่างถูกต้อง ตรงไปตรงมา (สนั่น ปัทมะทินและคณะ, 2540:40-44)

David M. White (อ้างถึงใน Pamela Shoemaker, 1991:6) เป็นผู้ที่ประยุกต์แนวคิดของ Lewin มาใช้ในการศึกษากิจกรรมของบรรณาธิการข่าวโทรทัศน์ของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นฉบับหนึ่ง ซึ่งกิจกรรมการตัดสินใจคัดเลือกข่าวเพื่อตีพิมพ์มีส่วนคล้ายกับหน้าที่นายประตูข่าวสาร สามารถเขียนเป็นแบบจำลองได้ดังนี้

ภาพที่ 1 แบบจำลองนายประตูข่าวสารของ D.M. White (1950)

N	แหล่งที่มาของข่าวสาร
N1,2,3	เรื่องต่างๆที่เป็นข่าว
N2.1,N3.1	เรื่องที่ผ่านมาการคัดเลือก
M	ผู้รับสาร
N1,N4	เรื่องที่ถูกตัดทิ้งไป

แบบจำลองของ White แสดงให้เห็นว่า แหล่งที่มาของข่าวสารมีอยู่มากมาย ในที่นี้นั้นคอลัมน์นิสต์จะเป็นผู้กลั่นกรองข่าวสาร เรื่องราว หรือข้อมูลความรู้เรื่องเพศเพื่อนำมาลงตีพิมพ์ในนิตยสาร

ธงชัย มหาไตรภพ (2532) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าวสำหรับลงพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ฉบับ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน และสยามรัฐมีความแตกต่างกันดังนี้

1.คุณค่าของข่าวที่นับว่ามีอิทธิพลต่อการพิจารณาคัดเลือกข่าวของผู้คัดเลือกข่าวในหนังสือพิมพ์ฉบับใดก็ตาม ได้แก่ ข่าวที่มีคุณสมบัติหลายประการ คือความเด่น ผลกระทบ ผลต่อเนื้อความใกล้ชิด ความทันสมัย

2.ความสนใจส่วนตัวของผู้เฝ้าประตูข่าวสาร ได้แก่ เหตุการณ์ซึ่งผู้คัดเลือกข่าวแต่ละคนมีความสนใจเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น เรื่องเกี่ยวกับศาสนา ข่าวการเมือง หรือเรื่องราวเกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ตนเองสนใจหรือสังกัดอยู่

จะเห็นได้ว่า การนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร หรือสื่ออื่นๆ โดยเนื้อหาที่นำเสนอ นั้น จะถูกกรอง หรือคัดเลือกรวมจากคอลัมน์นิสต์ก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งการนำเสนอข้อมูลใดๆ ก็ตามย่อมมีผลกระทบทั้งสิ้น ทั้งในแง่บวกแลแง่ลบ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาในประเด็นดังกล่าว

3.5 สื่อมวลชนกับการถ่ายทอดค่านิยมเรื่องเพศ

คำว่า “ค่านิยม” (values) นั้น มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายไว้ ดังนี้

สนิท สมัครการ (อ้างถึงในวิเชียร รักการ,2529:41) ให้ความหมายว่า ค่านิยม หมายถึง แนวคิด แนวทางปฏิบัติต่างๆที่คนในแต่ละสังคม แต่ละวัฒนธรรมมีความนิยมชมชอบ เลือกริยดีถือ หรือนำมาปฏิบัติเพื่อเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมต่างๆ ของตน

Dictionary of the Social Science (อ้างถึงในสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ,2531:17) ให้ความหมายว่า ค่านิยมเป็นความเชื่อ ความคิดที่คนสนใจและยึดถือว่าเป็นมาตรฐานในการประพฤติปฏิบัติ

David Kretch & Others (อ้างถึงในสุโขทัยธรรมมาธิราช,2528:456) ให้ความหมายของค่านิยมว่า เป็นความเชื่อเกี่ยวกับว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา หรือสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา ค่านิยมจะสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของสังคม และเป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมยึดถือร่วมกันอย่างกว้างขวาง บุคคลโดยยอมรับค่านิยมใดเป็นของตนเอง ค่านิยมนั้นก็จะเป็นเป้าหมายในชีวิตของบุคคลนั้น

กล่าวโดยสรุป ค่านิยมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางสังคม และวิถีชีวิตต่างๆ ของคนในสังคม ทั้งนี้เพราะค่านิยมเป็นสิ่งที่คนยึดถือว่ามีค่า ควรแก่การยึดถือและปฏิบัติตาม ค่านิยมมิได้เป็นเรื่องของความถูกต้อง หรือไม่ถูกต้อง ดีหรือไม่ดี จริงหรือเท็จเท่านั้น หากแต่ยังรวมไปถึงเงื่อนไขต่างๆ ที่เป็นเครื่องนำพฤติกรรมในชีวิตของคนเรามากด้วย

สำหรับค่านิยมของสังคมไทย (วันทนีย์ วาสิกะสิน,2526:50-51) ก็หมายถึง ค่านิยมที่คนไทยส่วนใหญ่มีความเชื่อถือและปฏิบัติตามๆ กันเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ได้ผ่านการตรวจสอบในทางปฏิบัติของคนทั้งชาติแล้วว่าเป็นของดีงามและยึดถือและปฏิบัติสืบเนื่องกันมา เช่น ค่านิยมในเรื่องของการเคารพผู้ใหญ่ ค่านิยมในเรื่องการแต่งกายแบบไทย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ค่านิยมบางอย่าง

อาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความก้าวหน้าของสังคม สิ่งแวดล้อม ค่านิยมบางอย่างอาจจะไม่พึงปรารถนาในสังคมหนึ่ง แต่อีกสังคมหนึ่งอาจจะเห็นว่าเหมาะสมก็ได้ ค่านิยมจึงเป็นเรื่องของบุคคลในสังคมหนึ่งๆ ที่ปฏิบัติไปในทางบวกหรือลบ (สุพัตรา สุภาพ,2523:15)

ส่วนค่านิยมในเรื่องเพศ (sexual values) ในสังคมไทยนั้น สังคมไทยมีค่านิยมที่ไม่สนับสนุนหรือส่งเสริมให้คนในสังคมพูดคุย สื่อสารกันเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเปิดเผย การแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศ เช่น การโอบกอด การจับมือ การจูบหรือหอม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เป็นต้น ยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย นอกจากนี้ยังมีค่านิยมที่เป็นมาตรฐานสองชั้นหรือ double standard (วันทนีย์ วาสิกะสิน,2526:56) ได้แก่ ค่านิยมยกย่องให้เพศชายเป็นใหญ่กว่าเพศหญิง ซึ่งเป็นค่านิยมที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านาน และมักจะปรากฏอยู่ในสื่อมวลชนเสมอๆ เช่น ในละครย้อนยุค (period) ที่นำเสนอค่านิยมในเรื่องเพศอย่างครบถ้วน

ขณะเดียวกัน ภาพของความไม่ชัดเจนในค่านิยมเรื่องเพศที่ปรากฏในสื่อมวลชนก็ยังมีอยู่เสมอ เช่น พ่อแม่สอนให้นางเอกรักนวลสงวนตัว อยู่ในกรอบศีลธรรมอันดี แต่ต่อมากลับพระเอกใช้กำลังปลุกปล้ำ ชื่นใจ ไม่ว่าจะด้วยความบังเอิญ จงใจ หรือในบางครั้งอาจเกิดจากการสนับสนุนของพ่อแม่นางเอกเองด้วยซ้ำ หรือจะด้วยเหตุผลอื่นๆ อีกก็ตาม ผลสรุปสุดท้ายของเรื่องจะออกมาในลักษณะความสุขสมหวังของพระเอกและนางเอก จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนได้ถ่ายทอดค่านิยมเรื่องเพศในเรื่องของการบังคับ ชื่นใจ มาเป็นจุดหักเห (turning point) อยู่เสมอ (กาญจนา แก้วเทพ,2538:25) อาจจะโดยตั้งใจ หรือไม่ตั้งใจก็ได้ ค่านิยมเรื่องเพศในทำนองดังกล่าว ทำให้เด็กหรือเยาวชน หรือผู้ที่มีวุฒิภาวะน้อยในการพิจารณาเรื่องเพศ เกิดความสับสนว่าจริงๆ แล้ว อะไรคือสิ่งที่ถูก อะไรคือสิ่งที่ผิด ระหว่างความรักนวลสงวนตัวของผู้หญิง หรือการใช้กำลังเข้าบังคับ ชื่นใจของผู้ชาย ซึ่งนำไปสู่ความสมหวังในที่สุด

นอกจากค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศ ค่านิยมเรื่องการรักนวลสงวนตัวแล้ว ยังมีค่านิยมอื่นๆ ที่มักจะปรากฏในนิตยสารหรือในสื่อมวลชนประเภทอื่นอีก เช่น ค่านิยมรักร่วมเพศทั้งชายและหญิง ซึ่งในสมัยก่อนรักร่วมเพศนี้ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ผู้ที่ประพฤติก็นักจะถูกประณาม และดูถูกจากสังคมโดยไม่ได้รับความเป็นธรรม แต่เมื่อวิวัฒนาการต่างๆ เจริญขึ้น มีการค้นหาสาเหตุของเรื่องรักร่วมเพศอย่างจริงจัง และพบว่าเกิดจากความผิดปกติในการเจริญเติบโตด้านจิตใจ หรือฮอร์โมน ทำให้คนในสังคมเข้าใจและยอมรับมากขึ้น (วันทนีย์ วาสิกะสิน,2526:43) และเมื่อปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่ยอมรับจากสังคมหมดไป ผู้ที่ประพฤติก็นิยมเปิดเผยตนในสังคม มีผู้กล่าวว่าถ้ารักร่วม

เพศไม่ได้ทำอันตรายหรือความเดือนร้อนให้กับใคร ก็ไม่น่าที่จะมีบุคคลอื่นเข้าไปยุ่งเกี่ยว เพราะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คน ดังที่เรามักจะพบในละครโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ว่ามีตัวแสดงเป็นกะเทย หรือเป็นเกย์ร่วมแสดงอยู่ด้วย

จะเห็นได้ว่าค่านิยมเรื่องเพศด้านต่างๆ นั้น สามารถที่จะถ่ายทอดไปยังคนในสังคมได้โดยผ่านสื่อมวลชนทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งเราต้องยอมรับว่าประเทศไทยยังคงต้องพึ่งพาเทคโนโลยีต่างๆ จากชาติตะวันตก ฉะนั้นเราจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องรับเอาวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ของเขาเข้ามาด้วยไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อม โดยเฉพาะค่านิยมในเรื่องเพศที่ในสังคมตะวันตกถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา (จันจงค์ อติวัฒน์สิทธิ์, 2540:151) เช่น การพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศในที่สาธารณะ การแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศบางอย่าง เช่นการโอบกอด การจูบหรือหอม ค่านิยมเหล่านี้แพร่เข้ามาในสังคมไทยโดยที่ส่วนหนึ่งมาจากสื่อสารมวลชนแทบทุกประเภทและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง นานวันเข้าเรื่องเหล่านี้ก็กลายเป็นเรื่องปกติในสังคมไทยเช่นเดียวกับค่านิยมอื่นๆ ที่เข้ามาก่อนหน้านี้ เช่น ค่านิยมในการรับประทานอาหารแบบฟาสต์ฟู้ด ขณะที่ก็ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เห็นว่า การแสดงออกในเรื่องเพศยังเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมในสังคมไทย เนื่องจากมองเห็นถึงสภาพปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา หากมีการแสดงออกในเรื่องเพศอย่างเกินเลย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาลูกนอกสมรส ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาโรคติดต่อที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์แบบสำส่อน ปัญหาการหย่าร้าง ครอบครัวแตกแยก เพราะคู่สมรสยังไม่มีความพร้อม เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว สังคมไทยเริ่มมีความคิดเห็นต่อเรื่องเพศแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ

1. ฝ่ายที่เริ่มจะคล้อยตาม หรือเห็นด้วยว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ
2. ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่สมควรปกปิด ไม่ควรเปิดเผยก่อนถึงเวลาอันควร

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าสังคมไทยจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเรื่องเพศ สิ่งหนึ่งที่เราต้องยอมรับก็คือ หากเกิดความผิดพลาดในเรื่องเพศขึ้น ปัญหาต่างๆ ก็เกิดขึ้นตามมาด้วย และในเมื่อไม่สามารถที่จะสกัดกั้นความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศของคนในสังคม ไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็ตามได้แล้ว เราอาจจะอาศัยความได้เปรียบของสื่อมวลชนที่สามารถเผยแพร่ข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และมีความคล่องตัว อีกทั้งยังสามารถเก็บไว้เป็นแหล่งอ้างอิงได้อีกด้วย มาใช้ในการให้ความรู้เรื่องเพศ (sex education) ต่อคนในสังคม เพื่อให้คนมีความรู้และมีทัศนคติ ตลอดจนมีค่านิยมในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง น่าจะเป็นเรื่องที่เป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

ตามความคิดเห็นของ วันทนีย์ วาสิกะสิน (2526:59-60) ค่านิยมที่ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศของสังคมไทยที่ควรจะมีการพัฒนา หรือปรับปรุงให้ถูกต้อง ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ควรจะประกอบด้วย

1. การเปลี่ยนแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศว่ามีใช้ของต่ำ หรือน่ารังเกียจอีกต่อไป
2. การใช้วิธีสอนเพศศึกษา เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ดีในเรื่องเพศ ทั้งในสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษาทุกระดับ
3. การเปลี่ยนแนวความคิดในการให้ความสำคัญของทั้ง 2 เพศ ลดค่านิยมเรื่องมาตรฐานสองชั้น (double standard)
4. การเปลี่ยนค่านิยมที่เน้นเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิงมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ
5. การเปลี่ยนแปลงด้านสิทธิทางกฎหมายบางประการที่ทำให้เพศหญิงขาดสิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม
6. การช่วยกันจัดการกวดขี่ทางเพศ เช่น การล่วงละเมิดหญิงเพื่อค้าประเวณี การข่มขืน การใช้แรงงานที่ไม่ถูกต้อง ฯลฯ

การปรับเปลี่ยนค่านิยมในเรื่องเพศ ต้องเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และสังคมด้วย โดยมีสื่อมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะปรับเปลี่ยนค่านิยมในเรื่องเพศให้เกิดเป็นความเข้าใจที่ถูกต้อง

3.6 แนวทางในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

ดังที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ค่านิยมในเรื่องเพศที่ปรากฏในสังคมไทยนั้น ยังเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด เป็นของต่ำ หรือหยาบคาย นั้นเพราะคนไทยยังคงมีค่านิยมในเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้อง ส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากสื่อมวลชนของสังคมไทยที่ส่วนใหญ่ยังไม่อยู่ในสภาพที่สามารถจะทำหน้าที่ในการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศได้อย่างสมบูรณ์ เช่น มีการเสนอข่าวอาชญากรรมทางเพศ และเรื่องทางเพศสัมพันธ์อย่างประเจิดประเจ้อ รวมถึงการแพร่ภาพถ่ายและข้อเขียนที่มีลักษณะยั่วยุ กามารมณ์ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2528:84-85) หรือกระตุ้นในเรื่องเพศ (sex excitement) ดังจะเห็นได้จากในบ้านเราจะมี “หนังสือปกขาว” หนังสือประเภทปลุกใจเสื่อป่า หนังสือโป๊ หรือหนังสือลามก ซึ่งไม่ได้มีจำหน่ายแพร่หลาย แต่ก็เป็นที่รู้จักกันดีของคนทั่วไป ถึงแม้ว่า

จะไม่มีตัวเลขหรือสถิติที่ยืนยันว่า หนังสือเหล่านี้จะเป็นสาเหตุทำให้ผู้อ่านโดยเฉพาะเยาวชนประพฤติผิดในทางเพศ แต่อาจจะเป็นการตอกย้ำทัศนคติหรือค่านิยมในเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้องอยู่แล้ว ให้ฝังรากลึกลงไปอีก เช่น คิดว่าเรื่องเพศหมายถึงเรื่องบนเตียงนอนเพียงอย่างเดียว ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเรื่องเพศกินความหมายและขอบข่ายกว้างกว่านั้นมากมายนัก ซึ่งอาจจะทำให้ผู้อ่านต้องการอยากจะทำตามอย่างที่ได้เห็นได้รับรู้มา โดยเฉพาะผู้อ่านที่เป็นเยาวชนที่ยังไม่รู้จักระวังระวังใจได้ดีเท่ากับผู้ใหญ่ หรือผู้ที่มีวุฒิภาวะอย่างเพียงพอในเรื่องเพศ

นิตยสารจึงควรจะมีบทบาทในการสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการให้ความรู้เรื่องเพศกับคนในสังคม โดยอาศัยแนวคิดเรื่องนายประตูข่าวสาร (Gatekeeper) มาเป็นหลักในการพิจารณาคัดเลือกเรื่อง หรือข้อมูลในเรื่องเพศให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย

หากเราจะเปรียบเทียบสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นิตยสาร ที่ในปัจจุบันได้สอดแทรกความรู้เรื่องเพศลงในฉบับด้วย ว่านิตยสารได้ทำหน้าที่ของ “นักสังคมสงเคราะห์” อีกหน้าที่หนึ่งก็เห็นจะไม่ผิดนัก กล่าวคือ จะทำหน้าที่ในการให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง รวมไปถึงให้คำปรึกษาและแนะแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากรื่องเพศ เนื่องจากผู้รับสารหรือผู้อ่านสามารถสอบถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างไม่ต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของตนเองให้สังคมได้รับรู้

Dr.Alfred C. Kinsey & Others(1948:387) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ว่า โดยความเป็นจริงแล้วนักสังคมสงเคราะห์นั้นเกี่ยวข้องกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ยิ่งกว่าแพทย์ เช่นเดียวกับกับ Dr.William H. (William H.,1970:40) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยทางชีววิทยาได้ประมาณว่า 75% ของปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มีนักวิชาชีพ 4 แขนงได้ร่วมกันทำงานและแก้ไขปัญหา และหนึ่งในสี่ของนักวิชาชีพเหล่านั้นก็มี นักสังคมสงเคราะห์ รวมอยู่ด้วย

ดังนั้นเมื่อเราเปรียบเทียบว่า นิตยสารเปรียบเสมือนกับนักสังคมสงเคราะห์ในเรื่องเพศด้วยแล้ว นิตยสารก็ควรจะมีหน้าที่ในการกระตุ้นให้คนในสังคมยอมรับในเรื่องเพศในแง่ของการให้คุณ ให้ความสุข และช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาในเรื่องเพศของมนุษย์ ทำให้เกิดความทุกข์น้อยลง โดยมีคอลัมน์นิสต์ (columnist) ทำหน้าที่เป็นนักสังคมสงเคราะห์ในเรื่องการให้ความรู้ในเรื่องเพศ หรือเปรียบได้กับ นายประตูข่าวสารนั่นเอง

การให้ความรู้เรื่องเพศของคอลัมนิสต์ ที่ทำหน้าที่เปรียบเสมือนนักสังคมสงเคราะห์นั้น สามารถทำงานเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ทั้งในแง่ของการป้องกัน และการแก้ไข ดังนี้ (วันทนีย์ วาสิกะสิน, 2526:30-31)

1. ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยการเปลี่ยนทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศด้วยการใช้เพศศึกษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม และชุมชน รวมทั้งกระตุ้นให้ยอมรับ และให้ความสำคัญต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ด้วย

2. ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อครอบครัว เช่น

- ให้บริการ “การให้คำปรึกษาก่อนสมรส” (premarital counseling)
- ให้บริการให้ความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว (family planning) ทั้งกับผู้สมรสและยังไม่ได้สมรส ให้ตระหนักถึงปัญหาการมีบุตรเกินจำนวน
- ให้บริการการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับบิดามารดา เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ถูกต้องให้กับบุตรหลานได้
- ให้บริการ “การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาชีวิตสมรส (marital problem) เช่น ปัญหาการนอกใจ ภาวะเศรษฐกิจ รวมทั้งปัญหาชีวิตสมรสที่เกิดจากสาเหตุในเรื่องเพศ (marital sexual problem) เช่น ภาวะกามตายด้าน หรือการเตรียมให้คู่สมรสแสวงหาความสุขในเรื่องเพศได้อย่างเต็มที่ (sexual fulfillment) และอื่นๆ

3. ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อปัญหาสังคม เช่น

- ให้บริการเรื่องเพศศึกษากับบุคคลทุกกลุ่มในชุมชน เท่าที่จะสามารถทำได้ โดยพิจารณาเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับกลุ่ม
- ให้บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ “การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรส” (premarital sex) กับกลุ่มวัยรุ่น และกลุ่มคนโสดด้วยการชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นภายหลัง เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์นอกสมรส ปัญหาการทำแท้ง ฯลฯ
- ให้บริการให้คำปรึกษาเรื่อง “การรับบุตรบุญธรรม”
- กระตุ้นให้ผู้หญิงตระหนักในบทบาทหน้าที่ความสำคัญของเพศหญิง ให้เพศหญิงเกิดความภาคภูมิใจในเพศของตน โดยช่วยกันยกเลิกค่านิยมมาตรฐานแบบสองชั้น (double standard)

- กระตุ้นให้สังคมตระหนักถึงสิทธิความต้องการในเรื่องเพศของคนบางกลุ่มซึ่งถูกมองข้ามไป ได้แก่ ผู้ที่เป็นโสด ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ต้องขัง ผู้เจ็บป่วยทางจิต หรือผู้ที่มีพฤติกรรมในเรื่องเพศที่ไม่เหมือนผู้อื่น เช่น ผู้รักร่วมเพศ โดยให้สังคมให้ความสำคัญเป็นธรรมกับเรื่องเหล่านี้
- ให้บริการให้คำปรึกษาและให้บริการฟื้นฟูแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อทางเพศ เช่น ผู้ที่ถูกข่มขืน ผู้ที่ถูกล่อลวงมาค้าประเวณี

โดยแนวทางในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสารนั้น มีแนวในการนำเสนออยู่ด้วยกัน 3 แนวทาง ได้แก่

- 1.แนวทางในการอธิบายให้ความรู้ (fact) ได้แก่ การให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่มีหลักฐานอ้างอิงหรือยืนยันอย่างชัดเจน เช่น การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- 2.แนวทางที่เน้นความสนใจทางเพศ (news value of sex) ได้แก่ การให้ข้อมูลความรู้เรื่องเพศ ซึ่งอาจจะเป็นข้อเท็จจริง หรือไม่ก็ได้ แต่มักเน้นหรือกระตุ้นให้คนอ่านต้องการที่จะอ่านไว้ก่อน เช่น ทำอย่างไรให้เขาสนใจ
- 3.แนวทางที่เน้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (strenght news) ได้แก่ การให้ข้อมูลความรู้เรื่องเพศ โดยเน้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง บรรยายให้เห็นภาพ เช่น ท่าทางในการมีเพศสัมพันธ์

แนวทางการนำเสนอความรู้เรื่องเพศทั้ง 3 แนวทางนั้น สามารถก่อให้เกิดในแง่ลบได้ถ้าหากว่าคอลัมนิสต์มิได้คำนึงถึงผลที่จะเกิดตามจากข้อเขียนของตนเอง

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่าการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสารนั้น มีทั้งผลในแง่บวกและแง่ลบ ดังนั้น จึงควรที่จะมีการศึกษาถึงบทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศกับสังคม โดยศึกษาจากรูปแบบการนำเสนอ และเปรียบเทียบนิตยสารแต่ละกลุ่มที่มีกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาถึงบทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ โดยมุ่งตอบปัญหา 4 ประการดังนี้

- 1.นิตยสารนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในประเด็นใด
- 2.นิตยสารให้ค่านิยมเรื่องเพศกับสังคมในแนวทางใด
- 3.นิตยสารให้ทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในประเด็นใด

4. เนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสารมีความคลาดเคลื่อน และมีการนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น หรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศหรือไม่ อย่างไร

เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่ยังไม่มีการศึกษามาก่อน จึงไม่สามารถที่จะตั้งสมมติฐานเพื่อสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ แต่สามารถตั้งเป็นข้อสันนิษฐานได้ว่า

1. นิตยสารนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในประเด็นที่ตอบสนองของความต้องการส่วนบุคคล
2. นิตยสารนำเสนอค่านิยมเรื่องเพศกับสังคมในแนวเสรีนิยมค่อนข้างไปในทางมีเงื่อนไข
3. นิตยสารนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในประเด็นที่ตอบสนองของความต้องการส่วนบุคคล

4. เนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสารมีความคลาดเคลื่อน และมีการนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น หรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ โดยการอธิบายถึงวิธีปฏิบัติทางเพศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์

บทบาทของนิตยสาร	ความมุ่งหวัง หรือความคาดหวังในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และสอดคล้องกับปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม
การให้ความรู้เรื่องเพศ	การนำเสนอข้อมูล หรือเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่สอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม
นิตยสาร	สิ่งพิมพ์ที่วางจำหน่ายโดยมีระยะเวลาการออกที่แน่นอน เช่น ราย 7 วัน ราย 10 วัน รายปักษ์ รายเดือน เป็นต้น โดยมีเนื้อหาความรู้เรื่องเพศอยู่ในฉบับ
นิตยสารกลุ่มแม่บ้าน	นิตยสารที่มีผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่วัยทำงาน และมีครอบครัว เนื้อหาจะประกอบด้วย เรื่องทั่วไป การทำอาหาร เย็บปักถักร้อย เรื่องของเด็ก เช่น กุลสตรี สกุลไทย หญิงไทย เป็นต้น
นิตยสารกลุ่มชาวบ้าน	นิตยสารที่มีผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน แต่มีรายได้และการศึกษาค่อนข้างน้อย เนื้อหาจะประกอบด้วยเรื่องทั่วไป บันเทิง ความรัก เช่น ดาราภาพยนตร์ อัลบั้มชีวิตดารา เป็นต้น
นิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่ หัวนอก	นิตยสารที่มีผู้อ่านส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่นตอนปลาย หรือวัยทำงาน ใช้ชีวิตตามสมัยนิยม เป็นนิตยสารหัวลึขสิทธิ์จากต่างประเทศ เนื้อหาจะเป็นเรื่องแปลกจากต่างประเทศ เรื่องความรัก แฟชั่น เช่น คลีโอ แอลล์ เป็นต้น
นิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่ หัวใน	นิตยสารที่มีผู้อ่านส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่นตอนปลาย หรือวัยทำงาน ใช้ชีวิตตามสมัยนิยม เนื้อหาสาระจะประกอบด้วยเรื่องทั่วไป แฟชั่น ความรัก เช่น ผู้หญิง จีเอ็ม เป็นต้น

ประเด็นความรู้เรื่องเพศ	ข้อมูลหรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ได้แก่ 1.ประเด็นด้านชีววิทยา เช่น ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย การสืบพันธุ์หรือเพศสัมพันธ์ เป็นต้น 2.ประเด็นด้านสุขวิทยา เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การรักษาหรือการป้องกันร่างกายให้ปราศจากโรค เป็นต้น 3.ประเด็นด้านจิตวิทยา เช่น ความต้องการทางเพศ ความรู้สึกทางเพศเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เป็นต้น 4.ประเด็นด้านสังคมวิทยา เช่น เรื่องกฎเกณฑ์ทางสังคม การวางตัวกับเพศตรงข้าม มาตรฐานความประพฤติ เป็นต้น
ค่านิยมเรื่องเพศ	แนวคิด หรือสิ่งที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ยึดถือ และปฏิบัติในเรื่องเพศ
ค่านิยมรักษานวลสงวนตัว	ค่านิยมที่ไม่สนับสนุนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือการล่วงเกินทางเพศทั้งภายนอกและภายใน แยกเป็นแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข คือหากมีเพศสัมพันธ์แล้วก็ไม่ต้องวิตกกังวล แต่ถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไปควรคิดให้รอบคอบ และแนวอนุรักษ์นิยม คือไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ว่าจะด้วยกรณีใดทั้งสิ้น
ค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศ	ค่านิยมที่สนับสนุนความเท่าเทียมกันในด้านต่างๆของชายกับหญิง แยกเป็นแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข คือหญิงเป็นผู้เลือก เป็นผู้เริ่ม หรือปฏิเสธได้ในทุกเรื่อง แม้แต่เรื่องความพึงพอใจในเรื่องเพศรส และแนวอนุรักษ์นิยม คือ หญิงจะต้องเป็นข้างทำหลัง รวมไปถึงการเก็บงำเรื่องความพอใจหรือไม่พอใจในเรื่องเพศรส

ทักษะความรู้เรื่องเพศ	การให้แนวทาง หรือวิธีการปฏิบัติในเรื่องต่างๆ เช่น วิธีปฏิบัติตนเมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วิธีการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย
แนวทางการนำเสนอแบบเน้นข้อเท็จจริง	การให้ความรู้เรื่องเพศโดยเน้นข้อเท็จจริง หลักฐานทางด้านวิชาการที่เชื่อถือได้ เช่น เรื่องวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
แนวทางการนำเสนอแบบเน้นความสนใจทางเพศ	การให้ความรู้เรื่องเพศซึ่งอาจจะเป็นข้อเท็จจริง หรือไม่เป็นก็ได้ แต่จะกระตุ้นให้คนอ่านเกิดความอยากอ่าน เช่น ทำอย่างไรให้เขาสนใจ อาหารเพิ่มพลังเพศ
แนวทางการนำเสนอแบบเน้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง	การให้ความรู้เรื่องเพศโดยการบรรยาย หรือเขียนให้เห็นเป็นภาพ เช่น ท่าทางในการมีเพศสัมพันธ์
ความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศ	การนำเสนอข้อมูล หรือเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่คลาดเคลื่อน หรือผิดไปจากข้อเท็จจริงตามหลักวิชาการ
การเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นหรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ	การอธิบายถึงวิธีปฏิบัติทางเพศ เช่น วิธีการช่วยตนเอง วิธีการสร้างความสุขในการมีเพศสัมพันธ์ สีสภาพการจูบ ท่าทางในการมีเพศสัมพันธ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “บทบาทหน้าที่ของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ” เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) คอลัมนิสต์ และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยเรื่อง “บทบาทหน้าที่ของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศแก่สังคม” คือนิตยสารที่มีวางจำหน่ายในประเทศไทย ที่นำเสนอความรู้เรื่องเพศอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ.2543 เป็นระยะเวลาประมาณ 1 ปี ได้แก่ นิตยสาร 16 ฉบับ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งใช้การแบ่งกลุ่มนิตยสารตามกลุ่มผู้รับสาร (audience) ดังนี้

กลุ่มแม่บ้าน	ได้แก่ กุลสตรี สกุลไทย หญิงไทย คุณหญิง
กลุ่มชาวบ้าน	ได้แก่ คู่สร้างคู่สม ดาราภาพยนตร์ ชีวิตจริง อัลบั้มชีวิตดารา
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก	ได้แก่ คลีโอ แอลล์ คอสโมโพลิแทน เอสไควร์
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวใน	ได้แก่ ลิปส์ ผู้หญิง จีเอ็ม ผู้หญิงวันนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบบันทึกข้อมูล” เพื่อช่วยในการลงรหัสเนื้อหาที่จะทำการวิเคราะห์ในส่วนต่างๆ ตามที่ต้องการ ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลเพื่อใช้ในการลงรหัสข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศ ได้แก่

ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ

วิธีการคุมกำเนิด เช่น การใช้ห่วงอนามัย วิธีการรับประทานยาคุมกำเนิด เป็นต้น
 ธรรมชาติของอวัยวะเพศ เช่น ใหญ่ - เล็ก
 ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย เช่น ประจำเดือน ขนในที่ลับ
 การสืบพันธุ์ หรือเพศสัมพันธ์ เช่น การเฝ้าโลม ท่าทางในการมีเพศสัมพันธ์
 อื่นๆ ด้านชีววิทยา เช่น อาหารเพิ่มพลังเพศ ลีลารักชายชาติได้ดีที่สุด

ลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศ

การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ กามโรค
 การรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น การใช้ยา การปฏิบัติตนเมื่อเป็นโรค
 การป้องกันโรคที่อวัยวะสืบพันธุ์ เช่น มะเร็งปากมดลูก
 การรักษาโรคที่อวัยวะสืบพันธุ์ เช่น การผ่าตัด
 อื่นๆ ด้านสุขวิทยา เช่น โรครังแค โรคเท้าดอก

ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ

ความต้องการทางเพศ เช่น วิธีการระบายอารมณ์ทางเพศ ข้อดี ข้อเสีย ของการช่วยตนเอง
 วิทยทอง เช่น ความรู้สึกของคนวิทยทอง
 ความเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น เกย์ ทอม ดี
 อื่นๆ ด้านจิตวิทยา เช่น โรคกลัวผู้ชาย โรคกลัวที่แคบ

ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ

การวางตัวกับเพศตรงข้าม
 การเลือกคู่ครอง
 การปรับตัวเรื่องชีวิตรัก
 การเกี่ยวพาราฮี
 อื่นๆ ด้านสังคมวิทยา เช่น คู่รักของคุณเป็นคนแบบไหน

ส่วนที่ 2 แบบบันทึกข้อมูลเพื่อใช้ในการลงรหัสค่านิยมเรื่องเพศ และแนวทางของค่านิยมเรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสารซึ่งแยกวิเคราะห์เป็นสองแนวทาง ได้แก่ แนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข และแนวอนุรักษ์นิยม

ส่วนที่ 3 แบบบันทึกข้อมูลเพื่อใช้ในการลงรหัสเรื่องทักษะความรู้เรื่องเพศ

ทักษะการมีเพศสัมพันธ์

ทักษะการคุมกำเนิด

ทักษะในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

อื่นๆ เช่น ทักษะการปรับตัวเรื่องความรัก ทักษะการเกี่ยวพาราสี

ส่วนที่ 4 แบบบันทึกข้อมูลเพื่อใช้ในการลงรหัสเรื่องความคลาดเคลื่อนของข้อมูล และการนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นหรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ส่วนกล่าวคือ ส่วนแรกจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิตยสาร และส่วนที่สองจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์คอลัมน์นิสต์ และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้เรื่องเพศ โดยที่นิตยสาร 2 ฉบับแรกของทุกกลุ่มจะคัดเลือกจากยอดจำหน่ายสูงสุดอันดับ 1 และอันดับ 2 และจะเก็บข้อมูลทุกฉบับ ส่วน 2 ฉบับหลังจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจับฉลาก และเก็บข้อมูลแบบเป็นระบบเพื่อไม่ให้เกิดการกระจุกตัวของข้อมูลในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งมากเกินไป ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความลึกของข้อมูล และสามารถครอบคลุมเนื้อหาเรื่องเพศที่นิตยสารนำเสนอ โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ถ้าเป็นนิตยสารราย 7 วัน

ฉบับแรกคือฉบับที่จำหน่ายในสัปดาห์แรกของเดือนมกราคม ฉบับที่สองคือฉบับที่จำหน่ายในสัปดาห์ที่สองของเดือนกุมภาพันธ์ เป็นต้น

ถ้าเป็นนิตยสารราย 10 วัน

ฉบับแรกคือฉบับที่จำหน่ายในวันที่ 1-10 ของเดือนมกราคม ฉบับที่สองคือฉบับที่จำหน่ายในวันที่ 11-20 ของเดือนกุมภาพันธ์ เป็นต้น

ถ้าเป็นนิตยสารรายปักษ์

ฉบับแรกคือปักษ์แรกของเดือนมกราคม ฉบับที่สองคือปักษ์หลังของเดือนกุมภาพันธ์ เป็นต้น

ถ้าเป็นนิตยสารรายเดือน จะเก็บข้อมูลฉบับเดือนเว้นเดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสารทั้ง 4 กลุ่ม ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์จากตัวแปร 4 ตัว โดยใช้การจับประเด็นตามสาระหลัก ดังนี้

1. ประเด็นในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศ

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ในลักษณะโดยรวมก่อน เช่น การนับวันตกไข่ การรับประทานยาคุมกำเนิด จะจัดไว้ในเรื่องของลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยา การป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จะจัดไว้ในเรื่องของลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสุขวิทยา เป็นต้น และเมื่อทำการวิเคราะห์ลักษณะโดยรวมของข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว จะนำชุดของข้อมูลแต่ละประเด็นมาพิจารณาเพื่อหาคุณลักษณะเฉพาะของเรื่องนั้นๆ เช่น วิธีการนับวันตกไข่ วิธีการรับประทานยาคุมกำเนิด จะจัดไว้ในประเด็นวิธีการคุมกำเนิด เพื่อให้เกิดความลึกของข้อมูลมากขึ้น

2. ค่านิยมเรื่องเพศที่นำเสนอในนิตยสาร

ผู้วิจัยจะนำชุดของข้อมูลความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสารทั้ง 4 กลุ่ม จากประเด็นในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศ มาประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์ในการนำเสนอเรื่องค่านิยมเรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสาร ที่ผู้วิจัยได้อ้างอิงถึงในบทที่ 2 มาเป็นบรรทัดฐานในการประเมินค่า เพื่อวิเคราะห์ค่านิยมเรื่องเพศว่ามีค่านิยมไปในแนวใดเช่น แนวเสรีนิยม หรือแนวอนุรักษ์นิยม เป็นต้น

ค่านิยมเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศในแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข นั้น คือค่านิยมที่ไม่สนับสนุนความเป็นมาตรฐานสองชั้น (double standard) ของเพศชาย แต่จะสนับสนุนความเท่าเทียมกันของทั้งสองเพศ จากการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสาร หมายถึง ความเสมอภาคทางเพศของชายและหญิง หญิงสามารถเป็นผู้เริ่ม ผู้เลือก และผู้ปฏิเสธได้ในทุกๆ เรื่อง หรือหากมีความคับข้องใจในเรื่องใดๆ ก็สามารถบอกถึงความต้องการของตนเองได้ ฟังพาดตนเองได้โดยไม่ต้องอาศัยผู้ชาย ส่วนค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศในแนวอนุรักษ์นิยม หรือแบบ double standard ซึ่งเป็นค่านิยมที่สนับสนุนความเป็นใหญ่ของเพศชายนั้น จากการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสาร หมายถึงการที่สตรีจะต้องเป็นข้างทำหลัง เชื้อฟังสามี ปรนนิบัติเอาใจ รับผิดชอบภาระหน้าที่ในบ้าน รวมไปถึงการเก็บงำความรู้สึกพอใจ หรือไม่พอใจในเรื่องเพศรสจากสามี

ส่วนค่านิยมเรื่องการรักษามวลสงวนตัวนั้นมี 2 แนวทางด้วยกัน คือค่านิยมเรื่องการรักษามวลสงวนตัวแนวอนุรักษ์นิยมและแนวเสรีนิยม จากการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารพบว่าหมายถึง ค่านิยมเรื่องการรักษามวลสงวนตัวแนวอนุรักษ์นิยม หมายถึง การหวงแหนความบริสุทธิ์ของผู้หญิง หรือการรักษาพรหมจรรย์โดยมิยอมให้ฝ่ายชายล่วงล้ำ หรือมีเพศสัมพันธ์ด้วย ไม่ว่าจะในกรณีใดทั้งสิ้น ส่วนค่านิยมเรื่องการรักษามวลสงวนตัวแนวเสรีนิยมนั้น จากการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสาร พบว่าหมายถึง การไม่วิตกกังวลกับการสูญเสียความบริสุทธิ์ของผู้หญิงจนเกินกว่าเหตุ เพราะยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่สำคัญในการใช้ชีวิตคู่มากกว่าความบริสุทธิ์ของผู้หญิง แต่หากจะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งต่อไป ก็ควรไตร่ตรองให้รอบคอบถึงผลที่จะตามมา หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นค่านิยมการรักษามวลสงวนตัวแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข

ค่านิยมรักร่วมเพศในแนวเสรีนิยมนั้น หมายถึง การมีความรักกับคนเพศเดียวกันมิได้เป็นความผิดปกติอะไรแล้วสำหรับสังคมปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าเป็นค่านิยมรักร่วมเพศในแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข ส่วนค่านิยมรักร่วมเพศในแนวอนุรักษ์นิยมนั้น ก็มีความหมายในทางตรงกันข้าม กล่าวคือ หากมีความรักกับคนเพศเดียวกันก็จะถือเป็นความผิดปกติ

ส่วนค่านิยมการเที่ยวผู้หญิงในแนวเสรีนิยมนั้น จากการวิเคราะห์เนื้อหาไม่พบการสนับสนุนให้เที่ยวโดยตรง เพียงแต่มีการตั้งเตือนว่าให้ระวังโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ถ้าไม่มีการป้องกันในขณะที่ร่วมเพศ หรือเป็นค่านิยมการเที่ยวผู้หญิงแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข ส่วนค่านิยมการเที่ยวผู้หญิงในแนวอนุรักษ์นิยมนั้น จากการวิเคราะห์เนื้อหาไม่ปรากฏค่านิยมแนวดังกล่าวในนิตยสาร แต่ก็มีความหมายในทางตรงกันข้ามกับแบบเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไขนั่นเอง กล่าวคือ ไม่ควรเที่ยวผู้หญิงไม่ว่าจะด้วยกรณีใดทั้งสิ้น

3. การนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

ผู้วิจัยจะนำชุดของข้อมูลความรู้เรื่องเพศมาทำการวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ทำการวิเคราะห์ว่านิตยสารนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในทักษะใดบ้าง เช่น ทักษะการคุมกำเนิด ทักษะการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

4. ความคลาดเคลื่อนของข้อมูล และการนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นหรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ

ผู้วิจัยจะนำชุดของข้อมูลความรู้เรื่องเพศในนิตยสารมาวิเคราะห์ โดยจะวิเคราะห์ในเรื่องความคลาดเคลื่อนในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศ และนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลจากต่างประเทศ จำนวน 2 เล่ม ได้แก่ THE NEW OUR BODIES, OURSELVES และ SEX FOR DUMMIES และจากการสัมภาษณ์นายแพทย์พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสูติ-นรีเวช รวมถึงการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นหรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ โดยวิเคราะห์จากการบรรยายวิธีปฏิบัติทางเพศ เช่น บรรยายท่าทางในการร่วมเพศ บรรยายลีลาการจูบ หรือบรรยายวิธีการสร้างความสุขในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

การทดสอบค่าความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

อาศัยหลักการคำนวณของ Holsti ผู้วิจัยจะทำการทดสอบ โดยให้มีผู้ทำการทดสอบ 3 คน อ่านความรู้เรื่องเพศที่สุ่มตัวอย่างขึ้นมาจากนิตยสารทั้ง 4 กลุ่มเพื่อทดสอบ จำนวน 30 ชิ้น แล้วทำการวิเคราะห์ตามตรรกะที่กำหนดไว้ เพื่อทดสอบว่ามีความเห็นตรงกี่ครั้ง โดยถือว่าถ้าวิเคราะห์เหมือนกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ถือว่ามีความเห็นตรงกัน ค่าที่ได้จากการพิจารณา ไม่ควรต่ำกว่า 0.75 จึงจะถือว่ามีความเชื่อมั่น

$$\text{สูตรความเชื่อมั่น} \quad R = \frac{N(C1,2,3)}{C1+C2+C3}$$

เมื่อ	R	คือ ค่าความน่าเชื่อถือ
	C1,2,3	คือ จำนวนครั้งที่ผู้ลงรหัสมีความเห็นเหมือนกัน
	C1+2+3	คือ จำนวนครั้งรวมกันทั้งหมดที่มีผู้ลงรหัสพิจารณา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้พบว่า

ประเด็นความรู้เรื่องเพศ	ค่าที่ได้คือ 0.85
ค่านิยมเรื่องเพศในนิตยสาร	ค่าที่ได้คือ 0.78
ทักษะความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร	ค่าที่ได้คือ 0.85
ช่องว่างทางความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร	ค่าที่ได้คือ 0.78

เมื่อทำการวิเคราะห์หาค่าความรู้เรื่องเพศในนิตยสารครบทุกประเด็นแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอในเชิงพรรณนาต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง "บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า นิตยสารมีบทบาทอย่างไรในการให้ความรู้เรื่องเพศ โดยศึกษาจากนิตยสารจำนวน 16 ฉบับ ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2543 โดยแยกการวิเคราะห์เป็นหัวข้อหลัก ๆ ได้ดังนี้

1. เนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอในนิตยสาร

เนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอในนิตยสารสามารถแสดงเป็นตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

กลุ่มนิตยสาร	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่		รวมทั้งสิ้น
			หัวนอก	หัวไทย	
จำนวน	192	453	548	157	1,350
(ร้อยละ)	(14.22)	(33.56)	(40.59)	(11.63)	(100.00)
อันดับ	3	2	1	4	

ในตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า นิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก มีการนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศมากกว่านิตยสารกลุ่มชาวบ้าน กลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย คิดเป็นร้อยละ 40.59 33.56 14.22 และ 11.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

กลุ่มนิตยสาร ลักษณะ ความรู้เรื่องเพศ	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่		รวมทั้งสิ้น
			หัวนอก	หัวไทย	
ชีวิวิทยา	28 (13.79)	325 (46.56)	130 (26.69)	96 (50.00)	597 (36.64)
สุขวิทยา	19 (9.36)	155 (22.20)	97 (19.92)	36 (18.75)	307 (19.43)
จิตวิทยา	35 (17.24)	38 (5.44)	64 (13.14)	14 (7.29)	151 (9.56)
สังคมวิทยา	121 (59.60)	180 (25.79)	196 (40.25)	46 (23.96)	543 (34.37)
รวม	203 (100.00)	698 (100.00)	487 (100.00)	192 (100.00)	1,580 (100.00)
รวมทั้งสิ้น	203 (12.84)	698 (44.18)	487 (30.38)	192 (12.15)	1,580 (100.00)

ในตารางที่ 2 การนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร พบว่า นิตยสารนำเสนอ ลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านชีวิวิทยาเป็นอันดับแรก เช่น การคุมกำเนิด การปฏิสนธิ ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย เป็นต้น ถัดมาคือลักษณะความรู้เรื่องเพศในด้านสังคมวิทยา เช่น การปรับตัวเรื่องความรัก การเกี่ยวพาราตี การวางแผนอนาคต เป็นต้น อันดับ 3 คือลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสุขวิทยา เช่น การป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น และอันดับ 4 คือลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านจิตวิทยา เช่น ความต้องการทางเพศ จิตวิทยาวัยทอง เป็นต้น โดยคิดเป็นร้อยละ 36.64 34.37 19.43 และ 9.56 ตามลำดับ

และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายกลุ่มนิตยสารจะพบว่า ถึงแม้ว่านิตยสารบางกลุ่มจะมีจำนวนชิ้นของความถี่มากกว่า แต่เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วก็ได้หมายความว่าจำนวนชิ้นที่มีมากกว่านั้น คือ การนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศในลักษณะต่างๆ มากกว่าตามไปด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากตารางที่ 2 นิตยสารกลุ่มแม่บ้านนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยา ได้แก่ การปรับตัวเรื่องความรัก การเกี่ยวพาราตี การวางตัวกับเพศตรงข้าม การวางแผนอนาคต และการ

เลือกคู่ครอง ถึงร้อยละ 59.60 ซึ่งมากกว่ากลุ่มอื่นๆ และมากกว่าลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน

นิตยสารกลุ่มชาวบ้านนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยา ได้แก่ การคุมกำเนิด ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย การมีเพศสัมพันธ์ และการปฏิสนธิ คิดเป็นร้อยละ 46.56 ซึ่ง มากกว่าลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน

ส่วนนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยา ได้แก่ การปรับตัวเรื่องความรัก การเกี่ยวพาราตี การวางตัวกับเพศตรงข้าม การวางแผนอนาคต และการเลือกคู่ครอง คิดเป็นร้อยละ 40.25 ซึ่งมากกว่าลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน

และนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทยนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยา ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ การปฏิสนธิ ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย และการคุมกำเนิด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ซึ่งมากกว่ากลุ่มอื่นๆ และมากกว่าลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

เนื้อหาที่นำเสนอ	กลุ่มนิตยสาร	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่	
				หัวนอก	หัวไทย
การป้องกันและรักษาโรค					
การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	เจดส์	2 (0.98)	11 (1.57)	2 (0.41)	4 (2.08)
	กามโรคะลา	3 (1.47)	5 (0.71)	4 (0.82)	6 (3.12)
การรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		1 (0.49)	9 (1.29)	1 (0.20)	1 (0.52)
การป้องกันโรคที่เกิดกับอวัยวะสืบพันธุ์		3 (1.47)	10 (1.43)	9 (1.85)	5 (2.60)
การรักษาโรคที่เกิดกับอวัยวะสืบพันธุ์		7 (3.45)	43 (6.16)	20 (4.11)	15 (7.81)
รวม		16 (7.88)	78 (11.17)	36 (7.39)	31 (16.14)
ความรัก					
การปรับตัวเรื่องความรัก		61 (30.05)	95 (13.61)	73 (14.99)	15 (7.81)
การเกี่ยวพาราตี		4 (1.97)	1 (0.14)	10 (2.05)	3 (1.56)
การเลือกคู่ครอง		7 (3.45)	11 (1.57)	21 (4.31)	10 (5.21)
การวางตัวกับเพศตรงข้าม		14 (6.89)	40 (5.73)	35 (7.18)	11 (5.73)
การวางแผนอนาคต		4 (1.97)	2 (0.28)	4 (0.82)	1 (0.52)
รวม		90 (44.33)	149 (21.34)	143 (23.36)	40 (20.83)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม (ต่อ)

กลุ่มนิตยสาร	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่	
			หัวนอก	หัวไทย
สาระ				
การคุมกำเนิด	4 (1.97)	39 (5.58)	9 (1.89)	9 (4.68)
การปฏิสนธิ	1 (0.49)	41 (5.87)	6 (1.23)	7 (3.64)
ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย	1 (0.49)	17 (2.43)	4 (0.82)	12 (6.25)
การมีเพศสัมพันธ์	16 (7.88)	82 (11.75)	55 (11.29)	44 (22.91)
รวม	22 (10.84)	179 (25.64)	74 (15.19)	72 (37.50)
จิตวิทยา				
ความต้องการทางเพศ	5 (2.46)	16 (2.29)	8 (1.64)	1 (0.52)
ความเบี่ยงเบนทางเพศ	1 (0.49)	9 (1.29)	6 (1.23)	0 (0.00)
จิตวิทยาวัยทอง	6 (2.95)	3 (0.43)	1 (0.20)	0 (0.00)
กามวิปริต	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.62)	0 (0.00)
รวม	12 (5.91)	28 (4.01)	18 (3.69)	1 (0.52)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม (ต่อ)

เนื้อหาที่นำเสนอ	กลุ่มนิตยสาร	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่	
				หัวนอก	หัวไทย
อื่นๆ					
อื่นๆ ด้านชีววิทยา		6 (2.95)	146 (20.91)	56 (11.50)	24 (12.50)
อื่นๆ ด้านสุขวิทยา		3 (1.47)	77 (11.03)	61 (12.52)	5 (2.60)
อื่นๆ ด้านจิตวิทยา		23 (11.33)	10 (1.43)	46 (9.44)	13 (6.77)
อื่นๆ ด้านสังคมวิทยา		31 (15.27)	31 (15.27)	53 (10.88)	6 (3.12)
รวม		63 (31.03)	264 (37.82)	216 (44.35)	48 (25.00)
รวมทั้งสิ้น		203 (100.00)	698 (100.00)	487 (100.00)	192 (100.00)

จากการตารางที่ 3 เมื่อวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบแบบกลุ่มต่อกลุ่ม พบว่า นิตยสารกลุ่มแม่บ้านเสนอเนื้อหา "การปรับตัวเรื่องความรัก" ถึงร้อยละ 30.05 ซึ่งมากกว่าทุกกลุ่ม และยังเป็นการเสนอเนื้อหาที่มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกันด้วย

นิตยสารกลุ่มชาวบ้าน จะเสนอเนื้อหา "อื่นๆ ด้านชีววิทยา" เช่น เรื่องการโฆษณายาคุมกำเนิด อาหารเพิ่มพลังเพศ ความพอดีของสวนสูง หรือน้ำหนักตัว เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 20.91 ซึ่งมากกว่าทุกกลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาทุกเรื่องที่นำเสนอในนิตยสาร เนื้อหา "อื่นๆ ด้านชีววิทยา" ก็ยังเสนอในสัดส่วนที่น้อยกว่าเนื้อหาการปรับตัวเรื่องความรัก

ส่วนนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกนั้นเนื้อหา "การปรับตัวเรื่องความรัก" มีการเสนอมากที่สุดในกลุ่มเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 14.99 แต่เมื่อเปรียบเทียบกับนิตยสารกลุ่มแม่บ้านในเรื่องเดียวกันแล้ว กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกก็ยังนำเสนอน้อยกว่ากลุ่มแม่บ้าน

และนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย เสนอเนื้อหา "การมีเพศสัมพันธ์" มากกว่ากลุ่มอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 22.91 เมื่อเปรียบเทียบในเนื้อหาเดียวกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาทุกเรื่องที่น่าสนใจในนิตยสารพบว่า เนื้อหาการมีเพศสัมพันธ์ ก็ยังมีการนำเสนอน้อยกว่าเนื้อหาการปรับตัวเรื่องความรัก

ส่วนการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ที่กำลังเป็นปัญหาสำคัญนั้น จากตารางที่ 3 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบในเนื้อหาเดียวกัน นิตยสารกลุ่มชาวบ้านจะให้ความสำคัญกับเนื้อหาการป้องกันโรคเอดส์ และการคุมกำเนิด คิดเป็นร้อยละ 1.57 และ 5.58 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่านิตยสารอีก 3 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาทั้งหมดที่มีการนำเสนอในนิตยสาร พบว่าเนื้อหาการป้องกันโรคเอดส์ และการคุมกำเนิดนั้น นำเสนอในสัดส่วนที่น้อยกว่าเนื้อหาอื่นๆ ที่พบในนิตยสาร

นอกจากนี้ยังพบว่า ในเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่นิตยสารนำเสนอ นั้น มีเนื้อหาที่แสดงถึง "ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ" อยู่ด้วย เช่น ความเข้าใจผิดว่าการช่วยตนเอง (masturbation) ทำให้ไม่สูง หรือทำให้อวัยวะเพศชายผิดปกติ ความเข้าใจผิดว่าอาหารประเภทต่างๆ สามารถเพิ่มพลังทางเพศได้ เป็นต้น ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อหาความเข้าใจผิดเรื่องเพศจำแนกตามกลุ่มนิตยสาร

กลุ่มนิตยสาร	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่		รวมทั้งสิ้น
			หัวนอก	หัวไทย	
ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ	2 (8.69)	20 (86.96)	1 (4.35)	0 (0.00)	23 (100.00)
รวมทั้งสิ้น	2 (8.69)	20 (86.96)	1 (4.35)	0 (0.00)	23 (100.00)

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม จะพบในนิตยสารกลุ่มชาวบ้านถึงร้อยละ 86.96 ซึ่งมากกว่าทุกกลุ่ม จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า นิตยสารพยายามที่จะสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความเข้าใจผิดที่มีอยู่ เช่น ผู้อ่านถามว่า การช่วยตนเองบ่อยๆ ทำให้ไม่

สูง หรืออวัยวะเพศชายมีขนาดเล็กลงจริงหรือไม่ คอลัมน์นิสต์จะตอบว่า "...ไม่จริง เพียงแต่การช่วยตนเองบ่อยเกินไปจะทำให้เสียพลังงานมาก เนื่องจากต้องใช้จินตนาการร่วมด้วย และทำให้เหนื่อย ดังนั้นจึงไม่ควรช่วยตนเองบ่อยเกินไป อาทิตย์ละ 2-3 ครั้งก็ไม่ถือว่าผิดปกติ แต่ถ้าทุกวันก็จะแยะ ดังนั้นควรหากิจกรรมนันทนาการอย่างอื่นทำจะดีกว่า การหมกมุ่นอยู่กับเรื่องนี้..." (ดารารภาพยนตร์, 2543,ฉ.1158:45)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การวิเคราะห์ค่านิยมเรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสาร

สำหรับการวิเคราะห์ค่านิยมเรื่องเพศในนิตยสารนั้น สามารถนำเสนอได้ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของค่านิยมเรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสาร

กลุ่มนิตยสาร ค่านิยม	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่		รวมทั้งสิ้น
			หัวนอก	หัวไทย	
ไม่ปรากฏค่านิยมใดๆ	89 (6.59)	211 (15.63)	339 (25.11)	126 (9.33)	765 (56.66)
เท่าเทียมกันทางเพศ	79 (5.85)	134 (9.93)	196 (14.52)	57 (4.22)	466 (34.52)
รักนวลสงวนตัว	26 (1.93)	66 (4.89)	0 (0.00)	18 (1.33)	110 (8.15)
รักร่วมเพศ	0 (0.00)	3 (0.22)	0 (0.00)	3 (0.22)	6 (0.44)
เที่ยวผู้หญิง	0 (0.00)	2 (0.15)	1 (0.07)	0 (0.00)	3 (0.22)
รวมทั้งสิ้น	194 (14.37)	416 (38.81)	536 (39.70)	204 (15.12)	1,350 (100.00)

ในตารางที่ 5 จากการวิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสารทั้ง 4 กลุ่มพบว่า เนื้อหาที่นิตยสารส่วนใหญ่นำเสนอจะไม่ปรากฏค่านิยมใดๆ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศ อันดับ 3 คือค่านิยมการรักนวลสงวนตัว อันดับ 4 คือค่านิยมรักร่วมเพศ และอันดับสุดท้าย คือค่านิยมการเที่ยวผู้หญิง

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของค่านิยมที่ปรากฏในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

กลุ่มนิตยสาร ค่านิยม	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่		รวมทั้งสิ้น
			หัวนอก	หัวไทย	
ไม่ปรากฏค่านิยมใดๆ	89 (45.87)	211 (50.36)	339 (63.24)	126 (62.68)	765 (56.66)
เท่าเทียมกันทางเพศ	79 (40.72)	134 (31.98)	196 (36.56)	57 (28.36)	466 (34.52)
รักนวลสงวนตัว	26 (13.40)	66 (15.75)	0 (0.00)	18 (8.95)	110 (8.15)
รักร่วมเพศ	0 (0.00)	6 (1.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (0.44)
เที่ยวผู้หญิง	0 (0.00)	2 (0.48)	1 (0.18)	0 (0.00)	3 (0.22)
รวมทั้งสิ้น	194 (100.00)	419 (100.00)	536 (100.00)	201 (100.00)	1,350 (100.00)

เมื่อเปรียบเทียบการนำเสนอค่านิยมระหว่างกลุ่มในเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศ พบว่า นิตยสารกลุ่มแม่บ้านนำเสนอค่านิยมเรื่องดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น (ถึงแม้จะมีจำนวนชิ้นที่นำเสนอ น้อยกว่ากลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก)

ส่วนค่านิยมเรื่องการรักนวลสงวนตัว เมื่อเปรียบเทียบในเรื่องเดียวกัน พบว่า นิตยสารกลุ่มชาวบ้าน นำเสนอค่านิยมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ในขณะที่ไม่พบค่านิยมนี้ในนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก

ส่วนค่านิยมรักร่วมเพศนั้น พบในนิตยสารกลุ่มชาวบ้านเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น

และค่านิยมการเที่ยวผู้หญิง เมื่อเปรียบเทียบในเรื่องเดียวกันแล้ว พบว่านำเสนอในกลุ่มชาวบ้านมากกว่ากลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศใน
นิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

เท่าเทียมกันทางเพศ	อนุรักษ์นิยม	เสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข	รวมทั้งสิ้น
กลุ่มนิตยสาร			
แม่บ้าน	0 (0.00)	79 (16.95)	79 (16.95)
ชาวบ้าน	0 (0.00)	134 (28.76)	134 (28.76)
คนรุ่นใหม่	หัวนอก	0 (0.00)	196 (42.06)
	หัวไทย	0 (0.00)	57 (12.23)
รวมทั้งสิ้น	0 (0.00)	466 (100.00)	466 (100.00)

จากการวิเคราะห์เนื้อหาค่านิยมเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศในนิตยสาร แยกวิเคราะห์
เป็น 2 แนวคือ แนวอนุรักษ์นิยม และแนวเสรีนิยม ซึ่งพบว่านิตยสารทั้ง 4 กลุ่ม นำเสนอค่านิยม
ความเท่าเทียมกันทางเพศในแนวเสรีนิยมทั้ง 100 เปอร์เซ็นต์ โดยพบในนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่
หัวนอกจะนำเสนอคิดเป็นร้อยละ 42.06 ซึ่งมากกว่าทุกกลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 7

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางค่านิยมรักษาวงศ์วงศ์ในนิตยสาร โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

รักษาวงศ์วงศ์ กลุ่มนิตยสาร	อนุรักษ์นิยม	เสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข	รวมทั้งสิ้น
แม่บ้าน	0 (0.00)	26 (26.64)	26 (26.64)
ชาวบ้าน	3 (2.73)	63 (52.27)	66 (60.00)
คนรุ่นใหม่	หัวนอก 0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
	หัวไทย 0 (0.00)	18 (16.36)	18 (16.36)
รวมทั้งสิ้น	3 (2.73)	107 (95.27)	110 (100.00)

เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นรายกลุ่มนิตยสารพบว่า นิตยสารกลุ่มชาวบ้านให้ความสำคัญกับค่านิยมเรื่องการรักษาวงศ์วงศ์แนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข คิดเป็นร้อยละ 52.27 ซึ่งมากกว่ากลุ่มอื่น ขณะที่ไม่พบค่านิยมเรื่องการรักษาวงศ์วงศ์แนวใดเลยในนิตยสารกลุ่มหัวนอก

นอกจากนี้ยังพบว่า นิตยสารกลุ่มชาวบ้านเป็นนิตยสารเพียงกลุ่มเดียวที่นำเสนอค่านิยมการรักษาวงศ์วงศ์ในแนวอนุรักษ์นิยม ดังแสดงในตารางที่ 8

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางค่านิยมรักร่วมเพศในนิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

รักร่วมเพศ กลุ่มนิตยสาร	อนุรักษนิยม	เสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข	รวมทั้งสิ้น
แม่บ้าน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
ชาวบ้าน	0 (0.00)	6 (100.00)	6 (100.00)
คนรุ่นใหม่	หัวนอก 0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
	หัวไทย 0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
รวมทั้งสิ้น	0 (0.00)	6 (100.00)	6 (100.00)

ค่านิยมรักร่วมเพศที่ปรากฏในนิตยสารนั้น จากการวิเคราะห์เนื้อหาจะพบในนิตยสารกลุ่มชาวบ้านเพียงกลุ่มเดียวและเป็นค่านิยมรักร่วมเพศแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางค่านิยมที่ผู้หญิงที่ปรากฏในนิตยสาร โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

เกี่ยวกับผู้หญิง	อนุรักษ์นิยม	เสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข	รวมทั้งสิ้น
กลุ่มนิตยสาร			
แม่บ้าน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
ชาวบ้าน	0 (0.00)	3 (100.00)	3 (100.00)
คนรุ่นใหม่	หัวนอก 0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
	หัวไทย 0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
รวมทั้งสิ้น	0 (0.00)	3 (100.00)	3 (100.00)

จากตารางเราจะพบว่า ค่านิยมการเกี่ยวกับผู้หญิงนั้นพบในนิตยสารกลุ่มชาวบ้านเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การวิเคราะห์ทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

สำหรับการวิเคราะห์ทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่น่าสนใจในนิตยสาร สามารถแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

กลุ่มนิตยสาร ทักษะ ความรู้เรื่องเพศ	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่		รวมทั้งสิ้น
			หัวนอก	หัวไทย	
ชีวิวิทยา	28 (13.79)	325 (46.56)	130 (26.69)	96 (50.00)	597 (36.64)
สุขวิทยา	19 (9.36)	155 (22.20)	97 (19.92)	36 (18.75)	307 (19.43)
จิตวิทยา	35 (17.24)	38 (5.44)	64 (13.14)	14 (7.29)	151 (9.56)
สังคมวิทยา	121 (59.60)	180 (25.79)	196 (40.25)	46 (23.96)	543 (34.37)
รวม	203 (100.00)	698 (100.00)	487 (100.00)	192 (100.00)	1,580 (100.00)
รวมทั้งสิ้น	203 (12.84)	698 (44.18)	487 (30.38)	192 (12.15)	1,580 (100.00)

ในตารางที่ 11 การนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร พบว่า นิตยสารนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านชีวิวิทยาเป็นอันดับแรก เช่น ทักษะการคุมกำเนิด การปฏิสนธิ ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย เป็นต้น ถัดมาคือทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในด้านสังคมวิทยา เช่น ทักษะการปรับตัวเรื่องความรัก ทักษะการเกี่ยวพารา สี การวางแผนอนาคต เป็นต้น อันดับ 3 คือทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านสุขวิทยา เช่น ทักษะการป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น และอันดับ 4 คือทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านจิตวิทยา เช่น ทักษะการระบายความต้องการทางเพศ จิตวิทยาวัยทอง เป็นต้น โดยคิดเป็นร้อยละ 36.64 34.37 19.43 และ 9.56 ตามลำดับ

และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายกลุ่มนิตยสารจะพบว่า ถึงแม้ว่านิตยสารบางกลุ่มจะมีจำนวนชิ้นของความถี่มากกว่า แต่เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วก็ได้หมายความว่าจำนวนชิ้นที่มีมากกว่านั้น คือ การนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในลักษณะต่างๆ มากกว่าตามไปด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากตารางที่ 11 นิตยสารกลุ่มแม่บ้านนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยา ได้แก่ ทักษะการปรับตัวเรื่องความรัก การเกี่ยวพาราตี การวางตัวกับเพศตรงข้าม การวางแผนอนาคต และการเลือกคู่ครอง ถึงร้อยละ 59.60 ซึ่งมากกว่ากลุ่มอื่นๆ และมากกว่าทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน

นิตยสารกลุ่มชาวบ้านนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยา ได้แก่ ทักษะการคุมกำเนิด ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย การมีเพศสัมพันธ์ และการปฏิสนธิ คิดเป็นร้อยละ 46.56 ซึ่งมากกว่าทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน

ส่วนนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก นำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยา ได้แก่ ทักษะการปรับตัวเรื่องความรัก การเกี่ยวพาราตี การวางตัวกับเพศตรงข้าม การวางแผนอนาคต และการเลือกคู่ครอง คิดเป็นร้อยละ 40.25 ซึ่งมากกว่าทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน

และนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทยนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยา ได้แก่ ทักษะการมีเพศสัมพันธ์ หรือวิธีปฏิบัติทางเพศ การปฏิสนธิ ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย และการคุมกำเนิด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ซึ่งมากกว่ากลุ่มอื่นๆ และมากกว่าทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอใน
นิตยสารโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

ทักษะที่นำเสนอ	กลุ่มนิตยสาร	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่	
				หัวนอก	หัวไทย
การป้องกันและรักษาโรค					
การป้องกันโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์	เฮดส์	2 (0.98)	11 (1.57)	2 (0.41)	4 (2.08)
	กามโรค ฯลฯ	3 (1.47)	5 (0.71)	4 (0.82)	6 (3.12)
การรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		1 (0.49)	9 (1.29)	1 (0.20)	1 (0.52)
การป้องกันโรคที่เกิดกับอวัยวะสืบพันธุ์		3 (1.47)	10 (1.43)	9 (1.85)	5 (2.60)
การรักษาโรคที่เกิดกับอวัยวะสืบพันธุ์		7 (3.45)	43 (6.16)	20 (4.11)	15 (7.81)
รวม		16 (7.88)	78 (11.17)	36 (7.39)	31 (16.14)
ความรัก					
การปรับตัวเรื่องความรัก		61 (30.05)	95 (13.61)	73 (14.99)	15 (7.81)
การเกี่ยวพาราตี		4 (1.97)	1 (0.14)	10 (2.05)	3 (1.56)
การเลือกคู่ครอง		7 (3.45)	11 (1.57)	21 (4.31)	10 (5.21)
การวางตัวกับเพศตรงข้าม		14 (6.89)	40 (5.73)	35 (7.18)	11 (5.73)
การวางแผนอนาคต		4 (1.97)	2 (0.28)	4 (0.82)	1 (0.52)
รวม		90 (44.33)	149 (21.34)	143 (23.36)	40 (20.83)

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอใน
นิตยสารโดยเปรียบเทียบ ระหว่างกลุ่ม (ต่อ)

กลุ่มนิตยสาร	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่	
			หัวนอก	หัวไทย
สาระ				
การคุมกำเนิด	4 (1.97)	39 (5.58)	9 (1.89)	9 (4.68)
การปฏิสนธิ	1 (0.49)	41 (5.87)	6 (1.23)	7 (3.64)
ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย	1 (0.49)	17 (2.43)	4 (0.82)	12 (6.25)
การมีเพศสัมพันธ์	16 (7.88)	82 (11.75)	55 (11.29)	44 (22.91)
รวม	22 (10.84)	179 (25.64)	74 (15.19)	72 (37.50)
จิตวิทยา				
ความต้องการทางเพศ	5 (2.46)	16 (2.29)	8 (1.64)	1 (0.52)
ความเมียงเบนทางเพศ	1 (0.49)	9 (1.29)	6 (1.23)	0 (0.00)
จิตวิทยาวัยทอง	6 (2.95)	3 (0.43)	1 (0.20)	0 (0.00)
กามวิปริต	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.62)	0 (0.00)
รวม	12 (5.91)	28 (4.01)	18 (3.69)	1 (0.52)

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอใน
นิตยสารโดยเปรียบเทียบ ระหว่างกลุ่ม (ต่อ)

ทักษะที่นำเสนอ	กลุ่มนิตยสาร	แม่บ้าน	ชาวบ้าน	คนรุ่นใหม่	
				หัวนอก	หัวไทย
อื่นๆ					
อื่นๆ ด้านชีววิทยา		6 (2.95)	146 (20.91)	56 (11.50)	24 (12.50)
อื่นๆ ด้านสุขวิทยา		3 (1.47)	77 (11.03)	61 (12.52)	5 (2.60)
อื่นๆ ด้านจิตวิทยา		23 (11.33)	10 (1.43)	46 (9.44)	13 (6.77)
อื่นๆ ด้านสังคมวิทยา		31 (15.27)	31 (15.27)	53 (10.88)	6 (3.12)
รวม		63 (31.03)	264 (37.82)	216 (44.35)	48 (25.00)
รวมทั้งสิ้น		203 (100.00)	698 (100.00)	487 (100.00)	192 (100.00)

จากการตารางที่ 12 เมื่อวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบแบบกลุ่มต่อกลุ่ม พบว่า นิตยสารกลุ่ม
แม่บ้านเสนอทักษะ "การปรับตัวเรื่องความรัก" ถึงร้อยละ 30.05 ซึ่งมากกว่าทุกกลุ่ม และยังเป็นการ
เสนอทักษะที่มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกันด้วย

นิตยสารกลุ่มชาวบ้าน จะเสนอทักษะ "อื่นๆ ด้านชีววิทยา" เช่น เรื่องการโฆษณายาคุม
กำเนิด อาหารเพิ่มพลังเพศ ความพอดีของสวนสูง หรือน้ำหนักตัว เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 20.91 ซึ่ง
มากกว่าทุกกลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะทุกเรื่องที่นำเสนอในนิตยสารทักษะ "อื่นๆ ด้านชีว
วิทยา" ก็ยังเสนอในสัดส่วนที่น้อยกว่าทักษะการปรับตัวเรื่องความรัก

ส่วนนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกนั้นทักษะ "การปรับตัวเรื่องความรัก" มีการเสนอมากที่
สุดในกลุ่มเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 14.99 แต่เมื่อเปรียบเทียบกับนิตยสารกลุ่มแม่บ้านในเรื่องเดียวกัน
แล้ว กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกก็ยังนำเสนอน้อยกว่ากลุ่มแม่บ้าน

และนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย เสนอทักษะ "การมีเพศสัมพันธ์" มากกว่ากลุ่มอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 22.91 เมื่อเปรียบเทียบในทักษะเดียวกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะทุกเรื่องที่น่าสนใจในนิตยสารพบว่า ทักษะการมีเพศสัมพันธ์ ก็ยังมีการนำเสนอน้อยกว่าทักษะการปรับตัวเรื่องความรัก

ส่วนการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ที่กำลังเป็นปัญหาสำคัญนั้น จากตารางที่ 12 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบในทักษะเดียวกัน นิตยสารกลุ่มชาวบ้านจะให้ความสำคัญกับทักษะการป้องกันโรคเอดส์ และการคุมกำเนิด คิดเป็นร้อยละ 1.57 และ 5.58 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่านิตยสารอีก 3 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะทั้งหมดที่มีการนำเสนอในนิตยสาร พบว่าทักษะการป้องกันโรคเอดส์ และการคุมกำเนิดนั้น นำเสนอในสัดส่วนที่น้อยกว่าทักษะอื่นๆ ที่พบในนิตยสาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนของเนื้อหา และการนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นหรือปลุกเร้าอารมณ์เพศในนิตยสาร

ความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร เพื่อวิเคราะห์ว่า มีความแตกต่างกันของข้อมูลระหว่างที่นำเสนอในนิตยสารกับข้อมูลจากเอกสารอ้างอิง และข้อมูลจากการสัมภาษณ์แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสูติ-นรีเวชหรือไม่

จากการวิเคราะห์เนื้อหาทั้ง 4 กลุ่มในนิตยสาร พบว่า ข้อมูลสำคัญที่มีผลกระทบต่อปัญหาทางเพศ ได้แก่ ข้อมูลเรื่องวิธีการคุมกำเนิด และวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีความคลาดเคลื่อนไปจากข้อมูลจากต่างประเทศ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์นายแพทย์พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสูติ - นรีเวช โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ รวมทั้งข้อมูลจากเอกสารกำกับยา ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

วิธีการคุมกำเนิด มีการนำเสนอวิธีการคุมกำเนิดแบบต่างๆ ดังนี้

เมื่อพิจารณาข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการนับวัน มีจำนวน 11 ชิ้น นำเสนอในนิตยสาร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มชาวบ้าน กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย พบว่ามีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 13 ในหน้าต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงความคลาดเคลื่อนของข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการนับวัน
นำเสนองាំងสิ้น 11 ชั้น ดังนี้

ลักษณะ ข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศและการ สัมภาษณ์
กลุ่มแม่บ้าน (1 ชั้น)	นับก่อน 7 และหลัง 7 จะปลอดภัยเฉพาะในราย ที่มีประจำเดือนมาสม่ำเสมอทุก 28 วัน ถ้าคลาด เคลื่อนโอกาสตั้งครรภ์จะเพิ่มขึ้น	ไม่มีผู้หญิงคนไหนที่มีรอบเดือนมาอย่างสม่ำเสมอ ดัง นั้นโอกาสพลาดจึงมีสูงมาก
กลุ่มชาวบ้าน (2 ชั้น)	ร่วมเพศระยะปลอดภัย ไม่ได้ปลอดภัย 100 % ควรใช้วิธีอื่นร่วมด้วย รอบเดือนจะเท่ากับ 28 วัน อาจจะช้าหรือเร็วได้ 2-3 วัน วันแรกที่มีประจำเดือนนับเป็นวันที่ 1 ช่วง 1-7 วันแรกจะปลอดภัยไม่ท้อง ไข่จะสุกอยู่ราวๆวันที่ 12-16 พอวันที่ 21-28 ไข่จะฝ่อ ร่วมเพศระยะนี้ ปลอดภัย เพราะไม่มีไข่ให้ผสม	ผู้หญิงอาจจะทดสอบวันตกไข่โดยการสังเกตตกขาว จะมีลักษณะเป็นน้ำออกมาจากช่องคลอด มีสีเหลือง สลายตัวง่าย หรือจะเหนียว เป็นครีม ลองยึดดูด้วยนิ้ว 2 นิ้ว ถ้ามีลักษณะใกล้เคียงแบบนี้ก็จะใกล้วันตกไข่ . วิธี การวัดอุณหภูมิเพื่อเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าไข่สุกแล้ว คือ อุณหภูมิร่างกายของสตรีจะสูงขึ้นเล็กน้อยเมื่อตกไข่ (ราว 0.4-0.8 องศา) (Bell, 1984:235)
กลุ่มชาวบ้าน (5 ชั้น)	ไข่ตกประมาณวันที่ 12-16 นับจากประจำเดือน วันแรก	
กลุ่มชาวบ้าน (1 ชั้น)	ไข่ตกเพียงเดือนละ 1 วันเท่านั้น คือประมาณวัน ที่ 14	นพ. พันศักดิ์ ศุภระฤกษ์ (สัมภาษณ์ คอลัมน์นิตินิตยสาร ผู้หญิง, 9 มกราคม 2544) กล่าวว่า ผู้หญิงมักจะมีรอบ เดือนที่ไม่สม่ำเสมอ เพราะฉะนั้นการใช้วิธีการนับวันตาม ธรรมชาติจึงมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์มาก
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (1 ชั้น)	ไข่ตกประมาณวันที่ 14 นับจากประจำเดือนวัน แรก	
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย (1 ชั้น)	ยิ่งใกล้วันตกไข่ ช่องคลอดจะยิ่งชุ่มชื้น หาก สัมผัสน้ำเมือกบริเวณปากช่องคลอดแล้วลองยึดดู ตัวยังยืดมาก ก็ยิ่งใกล้วันตกไข่มาก	

เมื่อพิจารณาข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการหลังข้างนอก มีเพียง 2 ชั้น นำเสนอในนิตยสาร กลุ่มชาวบ้าน และกลุ่มหัวนอก และพบว่ามีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงความคลาดเคลื่อนของข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการหลังข้างนอก จำนวน 2 ชั้น ดังแสดงในตาราง

นิตยสาร	ลักษณะ ข้อมูล	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศและจากการ สัมภาษณ์
กลุ่มชาวบ้าน (1 ชั้น)		ค่อนข้างได้ผล แต่ไม่ 100 % อาจจะมีพลาดได้ เนื่องจากเอาออกไม่ทัน และไม่ได้ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	"ของเหลวก่อนการหลังที่ผลิตโดยดอควาเปอร์มี อสุจิชุมชนอยู่คั้ง เป็นกอนหน้ารักสืบเข้าไปในมดลูกล่วงหน้า ก่อนที่พันลงจะแตกกระจายบนท่อชาหรือหน้าห้องของผู้หญิง (Westheimer,1999:79)
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (1 ชั้น)		เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ เพราะ ชักออกไม่ทัน	นพ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภะฤกษ์ (สัมภาษณ์,คอลัมน์นิตยสารผู้หญิง,9 มกราคม 254-) กล่าวว่า ถึงจะชักองคชาตออกจากช่องคลอดทันก่อนการหลัง แต่ก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้เพราะน้ำเมือก หรือน้ำหล่อลื่นของเพศชายก็มีอสุจิเช่นกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการรับประทานยาคุมกำเนิดแบบ 21 และ 28 เม็ด จำนวน 12 ชั้น ในนิตยสารกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มชาวบ้าน และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงความเหมือนต่างของข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการรับประทานยาคุมกำเนิดแบบ 21 และ 28 เม็ด จำนวน 12 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 18

นิตยสาร	ลักษณะ ข้อมูล	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศและข้อมูลจาก เอกสารกำกับยา
กลุ่มแม่บ้าน (1 ชั้น)		ยาคุมมีแบบ 21 และ 28 เม็ด แบบ 21 เม็ด เป็นยาที่มีฮอร์โมนที่มีฤทธิ์เป็นยาคุมกำเนิดทุกเม็ด เริ่มกินวันที่ 5 ของรอบเดือน (นับจากวันที่มีประจำเดือนวันแรกเป็นวันที่ 1) ห้ามกินเลยวันที่ 5 กินวันละ 1 เม็ด 21 วัน หยุดยา 7 วัน เริ่มกินใหม่วันที่ 29 ประจำเดือนจะมาลมาเสมอ	ยาคุมมีแบบ 21 และ 28 เม็ด แบบ 21 เม็ดกินทุกวันจนครบ 21 เม็ด หยุด 7 วัน ประจำเดือนจะมาช่วงหยุดยา แบบ 28 เม็ด มี 21 เม็ดที่เป็นฮอร์โมน อีก 7 เม็ดไม่มีฮอร์โมนกินวันละ 1 เม็ด โดยเริ่มกินวันที่ 5 ของรอบเดือน (นับจากประจำเดือนวันแรกเป็นวันที่ 1)แบบ 28 เม็ดกินได้ทุกวัน เริ่มกินเม็ดแรกในวันที่เริ่มมีประจำเดือน ไม่ต้องหยุดยาแบบ 21 เม็ด กินเวลาเดียวกันทุกวัน(Bells,1984:245)
กลุ่มชาวบ้าน (3 ชั้น)		ช่วงหยุดยา แบบ 28 เม็ด มีตัวยาจริง 21 เม็ดอีก 7 เม็ด เป็นวิตามินบำรุงเลือด เมื่อมีประจำเดือนวันแรกก็กินได้เลย กินติดต่อกันทุกวันวันละ 1 เม็ด ไม่ต้องหยุดยาเหมือนแบบ 21 เม็ด และกินเวลาเดียวกันทุกวัน	
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย (1 ชั้น)			

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการรับประทานยาคุมกำเนิดกรณีที่มีลิ้มกินยา นำเสนอในนิตยสาร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก และกลุ่มชาวบ้าน ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดในกรณีลิ้มกินยา

ลักษณะข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศ
กลุ่มแม่บ้าน	ถ้าลืมต้องกินทันทีที่นึกได้ ถ้าลืมติดต่อกัน 3 วัน ให้นหยุดยาที่เหลือแล้วให้ผู้ชายใช้ถุงยางอนามัย เพราะลืมติดต่อกัน 3 วัน จะไม่ได้ผล รอจนประจำเดือนใหม่มา จึงค่อยกินยาแผงใหม่	กินยาเม็ดที่ลืมทันทีที่นึกได้ และกินเม็ดต่อไปตามกำหนดเวลาเดิม แปลว่าต้องกิน 2 เม็ดใน 1 วัน ถ้าลืมกิน 2 เม็ด ให้กินทั้ง 2 เม็ดทันทีที่นึกได้ และใช้วิธีการคุมกำเนิดอย่างอื่นร่วมด้วยในรอบเดือนนั้น ถ้าลืมกิน 3 เม็ดหรือมากกว่านั้น รอบเดือนจะไม่แน่นอน และควรหยุดยา อย่ากินยาเพิ่มและใช้วิธีการคุมกำเนิดแบบอื่นด้วย เริ่มกินยาแผงใหม่ในรอบเดือนถัดไป (Bells,984:245)
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก	อย่าลืมกินยาทุกวัน โดยเฉพาะสัปดาห์ที่ 1 และ 3 ของรอบเดือนบนแผง ถ้าไม่ได้กิน 1 วัน วันรุ่งขึ้นให้กิน 2 เม็ด โอกาสท้องจะน้อย ถ้าลืมกิน 2 วันติดต่อกันให้กิน 2 เม็ดของวันที่ลืม แล้วบอกกับของวันนี้อีก 1 เม็ด แต่ต้องใช้อุปกรณ์อื่นช่วยในการคุมกำเนิดตลอดทั้งเดือน	
กลุ่มชาวบ้าน	ยาคุมต้องกินทุกวันให้เป็นเวลา วันไหนลืมวันรุ่งขึ้นให้กินตอนเช้าทันทีที่นึกได้ และเย็นนั้นต้องกินอีก 1 เม็ด (วันนั้นกิน 2 เม็ด)	

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโอกาสในการตั้งครรภ์ พบว่ามีจำนวน 3 ชิ้น นำเสนอในนิตยสารกลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มชาวบ้าน ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลเรื่องโอกาสในการตั้งครรภ์เมื่อกินยาคุมกำเนิด

ลักษณะข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลคล้ายกัน	ข้อมูลต่างประเทศ
กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มชาวบ้าน (3 ชิ้น)	ถ้าไม่ลิ้มกินยา โอกาสตั้งครรภ์มีไม่ถึง 1 %	การใช้ยาคุมกำเนิด ทรงประสิทธิภาพเกือบเท่าเทียมกับการทำหมัน หากกินยาไม่ขาดช่วง ก็แทบจะไม่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์เลย ฉะนั้นต้องกินยาทุกวัน ลืมไม่ได้ (Westheimer,1999:82) ควรรับประทานยาทุกวัน เพื่อลดความเสี่ยงในการตั้งครรภ์

นอกจากนี้ยังพบข้อมูลเรื่องการคุมกำเนิดด้วยวิธีการกินยาคุมอีก เช่น

วิธีการคุมกำเนิดแล้วแต่คนชอบ ถ้ากินยาคุมเดือนละ 21 หรือ 28 เม็ดก็ได้ การกินยาคุมไม่ถูกต้องก็ไม่สามารถคุมกำเนิดได้ ควรศึกษาวิธีการกินให้ถูกต้อง ยาคุมส่วนมากไม่ทำให้อ้วน ถ้าไม่เคยคลอดไม่ควรฉีดยาคุม กินยาคุมไม่ทำให้มีลูกถูกต้องแล้ว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดด้วยถุงยางอนามัย จำนวน 22 ชิ้น นำเสนอในนิตยสารกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มชาวบ้าน กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดด้วยถุงยางอนามัย จำนวน 22 ชิ้น

ลักษณะข้อมูล	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศ
นิตยสาร		
กลุ่มแม่บ้าน (2 ชิ้น)	ไม่ได้บอกวิธีใช้ แต่แนะนำให้ใช้ อย่าใช้ถุงยางที่บอกว่าทนทานเป็นพิเศษ อย่าทาบริเวณช่องคลอดและอวัยวะด้วยเบบี้ออยล์ วาสลีน น้ำมันนวดสารหล่อลื่น เพราะจะทำให้ถุงยางเสื่อมคุณภาพในไม่ช้าก็เมื่อเจอน้ำมัน อย่าใส่ถุงยางขนาดใหญ่เกินจริงจะทำให้หลุดหรือแตก อย่ากินยาที่ทำให้ช่องคลอดแห้ง เช่น ยาแก้ไอ ยาคลายประสาทหรือแอนตี้ฮีสตามีน ควรใช้สารหล่อลื่นประเภทผสมน้ำหรือซิลิโคน อย่าเป่าถุงยางเพื่อดูว่ารั่วหรือไม่ ช่วยคู่ของคุณสวมถุงยางก่อนที่จะสอดใส่ เพราะของเหลวเมื่อกๆ ก็มีอสุจิ ไส้ลมบริเวณหัวถุงยางโดยบีบหัวถุงยางเบาๆ ประมาณครึ่งนิ้ว หลังจากสวมถุงยางจนสุดฐานแล้ว เพราะลมในถุงยางจะทำให้มีถุงยางบวมและแตกง่าย ตอนอวัยวะเพศชายออกทันทีหลังจากเสร็จกิจ เพราะถ้ามันไม่แข็งตัวเวลาถอนออกจะทำให้ถุงยางหลุดอยู่ในช่องคลอด	เมื่อฉีกของใช้งาน ถุงยางจะม้วนเป็นวง นำมาสวมครอบส่วนหัวขององคชาติที่แข็งตัว บีบส่วนปลายถุงยางไว้เพื่อเก็บอสุจิ จากนั้นคลี่ถุงยางลงมาจนถึงโคนองคชาติ ริดฟองอากาศให้หมด ควรเลือกถุงยางที่มีขนาดเหมาะสมกับองคชาติ ถ้าใหญ่เกินไปอาจจะลื่นหลุด หรือเล็กเกินไปก็เสี่ยงต่อการปริแตกของถุงยางได้ สารหล่อลื่นที่ใช้กับถุงยางไม่ควรใช้ที่เป็นน้ำมัน เช่นวาสลีนเพราะจะทำให้ถุงยางเกิดรูรั่วได้ ควรอดถุงยางชนิดที่องคชาติแข็งตัวอยู่เพื่อลดความเสี่ยงของอสุจิทะลักออกสู่ภายนอก (Westheimer, 1999:89-91)
กลุ่มชาวบ้าน (15 ชิ้น)		
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (1 ชิ้น)		
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย (2 ชิ้น)		
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (1 ชิ้น)		
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย (1 ชิ้น)		

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน จำนวน 7 ชี้น นำเสนอ
 ในนิตยสารกลุ่มชาวบ้าน และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงใน
 ตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงข้อมูลโดยวิธีการกินยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน จำนวน 7 ชี้น

ลักษณะ ข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศและข้อมูลจาก เอกสารกำกับยา
กลุ่มชาวบ้าน (2 ชี้น)	"ยาคุมชนิดหลังอ๊ับ ถ้ากินภายใน 1 ชั่วโมงหลังอ๊ับ ป้องกันได้ 90 % ไม่มีอะไรประกันได้ 100 %"	ไม่พบเรื่องดังกล่าว แต่เภสัชกรหญิง อังกาบ เวลโกสิทธิ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการ อาหารและยา อธิบายว่าวิธีใช้
กลุ่มชาวบ้าน (1 ชี้น)	"ยาคุมแบบฉุกเฉิน หากยาไม่หมดอายุ และกินภายใน ในเวลาที่กำหนด ความปลอดภัยจากการท้องมีสูง"	ที่ถูกต้องต้องกินยา 2 เม็ด เม็ดแรกกินภายใน 24 ชั่วโมง หลังจากมีเพศสัมพันธ์ ส่วนเม็ดที่ 2 ต้องกินหลัง จากนั้นอีก 12 ชั่วโมง
กลุ่มชาวบ้าน (1 ชี้น)	ไม่ควรใช้เกิน 4 ครั้ง ต่อ 1 เดือน	และใช้ในการฉุกเฉินเท่านั้น เช่น ถูกข่มขืน(ไทยรัฐ 17 ก.พ. 2544)
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (1 ชี้น)	ยาคุมแบบมอร์นิ่ง-อาฟเตอร์ หมายถึงยาฮอร์โมน เม็ดที่ใช้กินหลังมีเพศสัมพันธ์ไม่เกิน 72 ชั่วโมง หลัง จากนั้นภายใน 12 ชั่วโมงกินอีก 2 เม็ด	
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (1 ชี้น)	กิน 2 เม็ดหลังมีเพศสัมพันธ์ไม่เกิน 72 ชั่วโมง หลัง จากนั้นภายใน 12 ชั่วโมงกินอีก 2 เม็ด	
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (1 ชี้น)	กิน 2 เม็ดหลังมีเพศสัมพันธ์ไม่เกิน 72 ชั่วโมง หลัง จากนั้นภายใน 12 ชั่วโมงกินอีก 2 เม็ด	

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องผลของยาคุมกำเนิด จำนวน 2 ชี้น นำเสนอในนิตยสารกลุ่มชาว
 บ้านเพียงกลุ่มเดียว และไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงข้อมูลเรื่องผลของยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน จำนวน 2 ชี้น

ลักษณะ ข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศและข้อมูล จากเอกสารกำกับยา
กลุ่มชาวบ้าน (2 ชี้น)	"น.พ.อรุณเทพ ใจสำราญ สูติ-นรีแพทย์ บอกว่า ทำให้เลือดออกกะปริดกะปรอย ประจำเดือนผิดปกติ อาจทำให้ท้องนอกมดลูก ได้"	ไม่พบเรื่องนี้ แต่จากเอกสารกำกับยาคุมกำเนิด แบบฉุกเฉินยี่ห้อ โฟสตินอร์ ระบุว่า ทำให้เลือดออกผิดปกติ ประจำเดือนขาด คลื่นไส้ อาเจียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องวิธีการคุมกำเนิดแบบมีเพศสัมพันธ์ขณะมีประจำเดือน จำนวน 1 ชั้น นำเสนอในนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดแบบมีเพศสัมพันธ์ขณะมีประจำเดือน จำนวน 1 ชั้น

ลักษณะ ข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศ
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (1 ชั้น)	อยู่จริงในร่างกายผู้หญิงได้ 5 วัน ถ้าผู้หญิงมี เพศสัมพันธ์ซึ่งปลายรอบเดือนที่นาน และเร็ว เร็วในรอบเดือนถัดไป ไข่และอสุจิจะอยู่ในมดลูก พร้อมกัน มีโอกาสท้องได้	บางคนเชื่อว่าการมีระดูมีแต่เลือด เป็นสัญญาณว่า เยื่อบุมดลูกสลายตัวหมดโอกาสตั้งครรภ์แล้ว แม้ว่าการ หลังเล็กระดูจะลดโอกาสการตั้งครรภ์ไปส่วนหนึ่ง แต่ก็ ยังไม่ถึง 100 % ผู้หญิงบางคนอาจมีระดูไม่ปกติ เลือด ที่ไหลออกจากช่องคลอดอาจไม่ใช่ระดูก็ได้ การอ่าน สัญญาณผิดพลาดทำให้การวางแผนครอบครัวล้มเหลว (Westheimer, 1999:97)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องวิธีการคุมกำเนิดโดยการฉีดยาคุมกำเนิด จำนวน 3 ชั้น นำเสนอ
ในนิตยสารกลุ่มชาวบ้าน และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดง
ในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการฉีดยาคุมกำเนิด จำนวน 3 ชั้น

ลักษณะ ข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศ
กลุ่มชาวบ้าน (2 ชั้น) กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย (1 ชั้น)	ฉีด 1 เข็ม คุมได้ 3 เดือน	---

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดแบบฝัง จำนวน 1 ชิ้น นำเสนอในนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดแบบฝัง จำนวน 1 ชิ้น

ลักษณะข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศ
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย (1 ชิ้น)	เป็นหลอดพลาสติก 6 หลอด แพทย์ฝังยา 6 หลอดไว้ที่ชั้นไขมันใต้ผิวหนัง (ท้องแขนเหนือข้อพับข้อศอก) ฝัง 1 ครั้ง ใช้ได้ 5 ปี	ยาคุมกำเนิดแบบฝังจะควบคุมไม่ให้เกิดการตกไข่ และทำให้มูกปากมดลูกหนาขึ้น ด้วยฮอร์โมนแคปซูลอ่อน 6 แคปซูล ขนาดเท่ากันไม่ซีด ฝังไว้ใต้ผิวหนังของแขนท่อนบน หลังฮอร์โมนออกมาช้าๆ และต่อเนื่อง ศัลยแพทย์จะเป็นผู้ฝังยาคุมกำเนิดแบบนี้ สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ 5 ปี (Westheimer, 1999:84)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องวิธีการคุมกำเนิดแบบใส่ห่วงอนามัย จำนวน 2 ชิ้น พบว่ามีการให้รายละเอียดในแง่มุมที่ต่างกัน นำเสนอในนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย และกลุ่มชาวบ้าน ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงของข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดแบบใส่ห่วงอนามัย จำนวน 2 ชิ้น

ลักษณะข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศ
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย (1 ชิ้น) กลุ่มชาวบ้าน (1 ชิ้น)	การใส่ห่วงใช้เวลา 2-3 นาที ก็เสร็จ หลังใส่คุมได้ทันที เวลาเอาออกให้หมอถอดให้ ครึ่งนาทีก็เสร็จ ผลข้างเคียงคือ ปวดท้อง ปวดประจำเดือน ประจำเดือนมากผิดปกติ ตกขาวออกมาก และประสิทธิภาพการคุมกำเนิดประมาณ 90 %	---

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องวิธีการคุมกำเนิดโดยการทำหมัน จำนวน 1 ชิ้น นำเสนอใน
นิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แสดงวิธีการคุมกำเนิดแบบโดยการทำหมัน จำนวน 1 ชิ้น

ลักษณะ ข้อมูล นิตยสาร	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศ
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย (1 ชิ้น)	ถ้ามีลูกเยอะพอแล้ว ก็ทำซะ	การทำหมันมีจุดเด่นกว่าการคุมกำเนิดอย่างอื่น คือผ่าตัดเพียง ครั้งเดียว ทรงประสิทธิภาพ ไม่มีผลข้างเคียง ไม่มีผลต่อสมรรถ ภาพทางเพศ และปลอดภัยจากเรื่องการจัดสรรกิโดยสิ้นเชิง ซึ่งมี ทั้งการทำหมันในผู้ชาย และผู้หญิง การทำหมันในผู้หญิง กระทำ โดยการผูกท่อนำไข่ทำให้อสุจิไม่มีโอกาสเข้าไปผสมกับไข่ ใช้เวลา ผ่าตัดประมาณ 30 นาทีอาจมีอาการแทรกซ้อน เช่นตกเลือด ติด เชื้อ แพ้ยา อย่างไรก็ตามอาการแทรกซ้อนเกิดขึ้นได้ยาก และไม่ใช เรื่องใหญ่ ส่วนการทำหมันในผู้ชาย ทำโดยการผูกท่อนำอสุจิ แต่ก ยังคงมีอสุจิดังค้างอยู่ส่วนหนึ่ง ดังนั้น หลังจากการทำหมันแล้วยัง ต้องใช้วิธีการคุมกำเนิดแบบอื่นร่วมด้วย จนกว่าจะครบการหลัง 15 ครั้ง ความเปลี่ยนแปลงคือ เมื่อทำหมันแล้วน้ำอสุจิจะไม่มีอสุจ ไม่กระทบต่อสมรรถภาพทางเพศ อวัยวะเพศยังคงแข็งตัวและ หลังได้ดีตามเดิม (Westheimer,1999:78-81)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดโดยการใช้สารทำลายอสุจิ จำนวน 1 ซีน นำเสนอใน
นิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก ไม่พบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงข้อมูลวิธีการคุมกำเนิดแบบโดยการใช้สารทำลายอสุจิ จำนวน 1 ซีน

ลักษณะ ข้อมูล	ข้อมูลในนิตยสาร	ข้อมูลต่างประเทศ
นิตยสาร กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (1 ซีน)	มีทั้งแบบโฟม พิล์ม ครีม เจลลี่ แฉะละลาย สอดเข้าไปในช่องคลอดลึกๆ ทำให้อสุจิเป็น อัมพาต เช่น N-9 (Nonoxonyl-9) ถ้าเป็นแบบ โฟมให้เขย่ากระป๋องอย่างน้อย 20 ครั้ง ต้องใส่ สารทำลายอสุจิเข้าไปในช่องคลอดลึกๆ บริเวณ คอมดลูก ไม่อย่างนั้นอสุจิจะสามารถกระโดด ข้ามผ่านสารเข้าไปได้ อย่าอาบน้ำหลังมีเพศ สัมพันธ์แล้วอย่างน้อย 6 ชั่วโมง เพราะจะทำให้ สารเชื้อซาบ ถ้าเป็นแบบเม็ดทิ้งไว้ 10-15 นาที ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ถ้าอย่างฟิล์มทิ้งไว้ 5 นาที ถ้าแบบโฟมก็มีเพศสัมพันธ์ได้เลย	อุปกรณ์เหล่านี้ไม่มีขายตามร้านขายยา ต้องมีโยส่ง แพทย์ ไม่มีผลข้างเคียงใดๆ เว้นแต่การแพ้ยาชั่วคราว ใช้งาน ได้ทรงประสิทธิภาพแม้ไม่มีอุปกรณ์อย่างอื่น ยาฆ่าอสุจิในโฟ ม ครีม เจล จะช่วยป้องกันให้พ้นจากโรคเอดส์ และโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ แต่ไม่แนะนำให้พึ่งผลิตภัณฑ์นี้เพียง ชนิดเดียว การใช้ต้องใช้ก่อนการร่วมเพศนาน 10 นาที และมีวิธีการใช้ที่แตกต่างกัน หากมีการร่วมเพศครั้งถัดไป จะ ต้องเติมตัวยาเข้าไปใหม่ทุกครั้ง (Westheimer, 1999:92-93) ครีม หรือเจลนั้น ออกแบบเพื่อใช้กับแผ่นกันปากมดลูก หรือหมวกครอบปากมดลูก หรือถุงยาง ถ้าใช้เพียงอย่างเดียว โอกาสพลาดจะมีมาก จะต้องใช้ก่อนการร่วมเพศอย่างต่ำ 15 นาที ถ้าจะซ้าระล้างต้องหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ไปแล้ว 6-8 ชั่วโมง ส่วนแบบโฟมต้องใช้ก่อนการร่วมเพศไม่น้อยกว่า 30 นาที และเขย่ากระป๋องประมาณ 20 ครั้ง ใส่โฟมเข้าไป ลึก 3-4 นิ้ว (Bells, 19884:233-234)

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

จากการวิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 กลุ่ม มีการนำเสนอเรื่องวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 37 ชิ้น พบว่า 32 ชิ้น แนะนำให้ใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งข้อมูลมีความคล้ายคลึงกับข้อมูลจากเอกสาร ในขณะที่ยังอีก 5 ชิ้น แนะนำให้งดการมีเพศสัมพันธ์ หรือยับยั้งชั่งใจ และไม่พบความแตกต่างของข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงข้อมูลวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 37 ชิ้น

ลักษณะข้อมูล	ข้อมูลในวิทยานิพนธ์	ข้อมูลต่างประเทศ
นิตยสาร		
กลุ่มแม่บ้าน (5 ชิ้น)	แนะนำให้ใช้ถุงยางอนามัย	เภสัชกรหญิงอังกาบ เวสโกสิทธิ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา อธิบายว่า การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์ที่เป็นภัยร้ายของมนุษยชาติที่ยังไม่มียารักษาได้ วิธีที่ดีที่สุดคือ การใช้ถุงยางอนามัย (ไทยรัฐ 17 ก.พ. 2544)
กลุ่มชาวบ้าน (15 ชิ้น)		
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก (5 ชิ้น)		
กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย (7 ชิ้น)		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น หรือการปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ

สำหรับเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นหรือการปลุกเร้าอารมณ์เพศนั้น ผู้วิจัยจะวิเคราะห์จากการที่นิตยสารได้นำเสนอเนื้อหาวิธีการปฏิบัติทางเพศ และจากการวิเคราะห์เนื้อหาในภาพรวมของการนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นหรือการปลุกเร้าอารมณ์เพศ ในนิตยสารทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า นิตยสารส่วนใหญ่ได้นำเสนอถึงวิธีปฏิบัติทางเพศคิดเป็นร้อยละ 53.06 เช่น "...คุณต้องเล้าโลม ฝ่ายหญิงสักระยะหนึ่งก่อนเพราะผู้หญิงเหมือนเครื่องยนต์ดีเซล เครื่องติดช้า..." (ชีวิตจริง, 2543, ฉ.660:38) ซึ่งมากกว่าการนำเสนอวิธีปฏิบัติทางเพศที่คิดเป็นร้อยละ 46.94

เมื่อพิจารณาการนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น หรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศในนิตยสารเป็นรายกลุ่ม พบว่า นิตยสารกลุ่มชาวบ้านมีการนำเสนอเนื้อหาวิธีการปฏิบัติทางเพศถึงร้อยละ 47.82 ซึ่งมากกว่านิตยสารทุกกลุ่ม รองลงมาคือนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก อันดับ 3 คือนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทยและกลุ่มแม่บ้านเสนอเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 31.88 และ 10.14 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของการนำเสนอเนื้อหาวิธีการปฏิบัติทางเพศในนิตยสาร

วิธีปฏิบัติทางเพศ กลุ่มนิตยสาร	นำเสนอ	ไม่นำเสนอ	รวมทั้งสิ้น
แม่บ้าน	7 (10.14)	4 (5.13)	11 (7.48)
ชาวบ้าน	33 (47.82)	35 (44.87)	68 (46.26)
หัวนอก	22 (31.88)	19 (24.36)	41 (27.89)
หัวไทย	7 (10.14)	20 (25.64)	27 (18.37)
รวมทั้งสิ้น	69 (46.94)	78 (53.06)	147 (100.00)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ” ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจากนิตยสารจำนวน 16 ฉบับ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ นิตยสารกลุ่มแม่บ้าน นิตยสารกลุ่มวัยรุ่น นิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก และนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย เพื่อศึกษาว่านิตยสารมีบทบาทอย่างไรในการให้ความรู้เรื่องเพศแก่สังคม ทั้งนี้เนื่องมาจากนักวิชาการ และสังคมกังวลว่าสื่อมวลชนนั้นจะมีส่วนในการทำให้เกิดปัญหาทางเพศในสังคมไทยได้

เพื่อศึกษาบทบาทของนิตยสารข้างต้น การวิจัยนี้เน้นการตอบคำถามหลัก 4 ข้อ ได้แก่

1. นิตยสารนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องใดในประเด็นใด
2. นิตยสารนำเสนอค่านิยมเรื่องเพศในแนวทางใด
3. นิตยสารนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในประเด็นใด
4. เนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสารมีความคลาดเคลื่อนหรือไม่ อย่างไร

ผลการวิจัยพบว่า นิตยสารทั้ง 4 กลุ่มมิได้นำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาที่มุ่งตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลมากกว่า ค่านิยมเรื่องเพศที่นิตยสารนำเสนอส่วนใหญ่เป็นแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข ทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่นิตยสารนำเสนอเป็นทักษะที่ไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาทางเพศในสังคม และเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสารมีความคลาดเคลื่อนไปจากข้อมูลทางวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยจะอภิปรายต่อไป

การนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

ผลการวิจัยพบว่า นิตยสารส่วนใหญ่นำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่มุ่งตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล ซึ่งสนับสนุนข้อสันนิษฐานข้อที่ 1 ที่คาดว่า นิตยสารจะนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่สนองความต้องการส่วนบุคคลเป็นหลัก

เพื่อต้องการทราบว่าจะมีนิตยสารในกลุ่มใดบ้าง ที่นำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศซึ่งเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาทางเพศ จึงเปรียบเทียบนิตยสารทั้ง 4 กลุ่มในประเด็นต่างๆ และพบว่า นิตยสารทุกกลุ่มมิได้นำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาทางเพศ อาจจะเป็นเนื่องจากปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย (target group) ของนิตยสารแต่ละกลุ่มที่มีความแตกต่างกันไป

นิตยสารกลุ่มแม่บ้าน นำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยามากกว่ากลุ่มอื่นๆ และมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน และเรื่องที่พบมากที่สุด คือเรื่องการปรับตัวเข้าหากันระหว่างสามีและภรรยา เพราะกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มที่แต่งงานแล้ว มีครอบครัวแล้ว การปรับตัวของสามีภรรยาจึงเป็นสิ่งสำคัญ หรือนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก ที่นำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยา มากกว่าทุกเรื่องเมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน และเรื่องที่พบมากที่สุดคือเรื่องการสร้างภาพพจน์ (image) ให้กับตนเอง เพื่อให้เป็นที่พอใจของเพศตรงข้าม เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของนิตยสารกลุ่มนี้เป็นผู้อ่านวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยทำงาน เป็นคนรุ่นใหม่ที่กำลังเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ เตรียมตัวสำหรับการใช้ชีวิตคู่ นิตยสารจึงเน้นไปที่ประเด็นดังกล่าวเป็นพิเศษ

สำหรับเหตุผลที่นิตยสารเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการปรับตัวเรื่องความรักมากกว่าเนื้อหาอื่น ๆ จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการนิตยสารคลีโอ ซึ่งเป็นตัวแทนของนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก ได้แสดงทัศนคติเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสารคลีโอว่า เนื้อหาส่วนใหญ่จะนำเสนอในแง่ของการทำอย่างไรให้ฝ่ายตรงข้ามพอใจ หรือประทับใจ

“...คลีโอ มีกลุ่มเป้าหมายอายุ 17-29 ปี เน้นอายุ 20-24 ปี ดูเหมือนว่าคนจะรู้เรื่องเพศเยอะ แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่ อย่างผู้หญิงแต่งงานแล้วไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรให้สามีพอใจ พอไม่รู้สามีก็ไปมีเมียคนอื่น คลีโอก็เสนอวิธีการทำอย่างนี้ที่ผู้ชายชอบ ผู้หญิงชอบ คือเสนอวิธีที่ค่อนข้าง mature อาจจะเป็นคนที่เพิ่งแต่งงานใหม่...เราเสนอมุมมองเกี่ยวกับเพศทำอย่างไรให้มีความสุข และป้องกันอย่างไร ผู้หญิงถูกปิดไม่ให้รู้เรื่องเพศ เราสังเกตจากจดหมายหรือโทรศัพท์ที่เข้ามาถามอาการว่าท้องหรือเปล่าบ้าง อะไรบ้าง คือผู้หญิงไม่มีใครบอกเค้าจริงๆ ว่าควรทำอย่างไร...” (สัมภาษณ์สุพิชา สอนดำรง, บรรณาธิการนิตยสารคลีโอ, 26 มกราคม 2544)

ส่วนนิตยสารกลุ่มชาวบ้านจะพบว่า นำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านชีวิวิทยามากกว่า ลักษณะความรู้เรื่องเพศในด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน และพบว่า เนื้อหาในประเด็น “อื่นๆ ด้านชีวิวิทยา” มีการนำเสนอมากที่สุด ได้แก่เรื่อง การโฆษณาขายคุมกำเนิด อาหารเพิ่มพลังเพศ ความเหมาะสมของน้ำหนักและส่วนสูง สามารถอธิบายได้ว่า ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายของนิตยสารกลุ่มชาวบ้าน ให้ความสนใจกับเรื่องที่เป็นรูปธรรม เรื่องที่สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย ไม่ซับซ้อน ไม่ต้องใช้ความคิดวิเคราะห์มากนัก จึงพบเรื่องดังกล่าวมากกว่าเรื่องอื่นๆ

ส่วนนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย พบว่านำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านชีวิวิทยา ซึ่งมากกว่าลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน และพบว่า เนื้อหาความรู้เรื่องเพศในประเด็นการมีเพศสัมพันธ์ มีการนำเสนอมากกว่าทุกกลุ่มเมื่อเปรียบเทียบในประเด็นเดียวกัน เช่น ลีลาการจูบ วิธีการสร้างความสุขในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มเป้าหมายของนิตยสารส่วนใหญ่ จะเป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน มีครอบครัวแล้ว เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญที่ทำให้ชีวิตสมรสราบรื่น และผู้อ่านเป็นผู้ที่มีความรู้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นวุฒิภาวะ หรือความยับยั้งชั่งใจ การพิจารณาว่าอะไรเหมาะสมหรือไม่นั้น มีอยู่พอสมควร ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะพบว่า มีการนำเสนอเนื้อหาดังกล่าวในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ อีกทั้งยังสามารถตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศได้อีกด้วย

จะเห็นได้ว่า นิตยสารแต่ละกลุ่มให้ความสำคัญกับเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในมุมมองที่แตกต่างกันออกไปตามผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย เช่น ในกลุ่มแม่บ้าน เรื่องที่สำคัญที่สุดคือเรื่องการมีชีวิตครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ ไม่มีปัญหาการหย่าร้าง ดังนั้นการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาคครอบครัวแตกแยกจึงเป็นเรื่องที่มีการนำเสนอมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก กลับมีมุมมองที่แตกต่างกันออกไป คือเห็นว่าการสร้างภาพพจน์ของตนเองให้ “ดูดี” หรือมีบุคลิกที่ดี น่าจะมีความสำคัญมากกว่า ดังนั้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว หรือปรับปรุงบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าสนใจจึงมีการนำเสนอมากที่สุด เป็นต้น

ดังนั้น การนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในประเด็นใดก็ตามก็ถือได้ว่ามีความสำคัญ หรือเป็นการให้ความรู้ต่อกลุ่มเป้าหมายของนิตยสารกลุ่มนั้นๆ แต่เมื่อพิจารณาถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ และการคุมกำเนิดด้วยวิธีต่างๆกลับพบในสัดส่วนที่น้อยในนิตยสารทุกกลุ่ม

จากปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นโรคเอดส์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ หรือการทำแท้ง กำลังเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นในสังคมไทย นักวิชาการหรือคนในสังคมต่างก็คาดหวังให้สื่อมวลชนทำหน้าที่ในการกระตุ้นเตือน และย้ำให้เห็นถึงผลเสียที่เกิดขึ้นจากปัญหาทางเพศ ด้วยการนำเสนอข้อมูลที่เป็นการให้ข้อเท็จจริง ซึ่งให้เห็นสภาพปัญหาและแนะนำหนทางในการแก้ไข ปัญหาอย่างเร่งด่วน

“...ปัจจุบันมีปัญหาเรื่องโรคเอดส์ เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาเรื่องท้องก่อนแต่ง ท้องเวลาเรียน การทำแท้ง ปัญหาเด็กไปหารายได้จากการขายบริการทางเพศ ซึ่งไม่ใช่วัยของเค้า...ดังนั้น การนำเสนอข้อมูลต่างๆ สื่อควรจะเสนอภาพที่เป็นการให้ข้อเท็จจริง ซึ่งให้เห็นถึงปัญหา และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากเรื่องเหล่านั้น.....”

(สัมภาษณ์จุฑามาศ สรวิสูตร, นักวิชาการศึกษา 8 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 19 มกราคม 2544)

แต่ผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศนั้น นิตยสารมิได้ให้ความสำคัญ หรือมิได้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาทางเพศที่กำลังเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทย ตรงกันข้ามกลับให้ความสำคัญกับปัญหาในระดับปัจเจกบุคคลโดยมุ่งตอบสนองความต้องการต้องการส่วนบุคคลมากกว่า

การนำเสนอค่านิยมเรื่องเพศในนิตยสาร

ส่วนคำถามที่ว่า นิตยสารนำเสนอค่านิยมเรื่องเพศในแบบใดนั้น ผลการวิจัยพบว่า นิตยสารค่านิยมเรื่องเพศที่เปิดกว้าง หรือแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข ซึ่งสนับสนุนข้อสันนิษฐานในข้อ 2 ที่ว่า นิตยสารนำเสนอค่านิยมเรื่องเพศค่อนข้างไปในแนวเสรีนิยม

วันทนี วาสิกะสิน (2526:59-60) แสดงความคิดเห็นว่า ในสังคมไทยยังต้องการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศให้ถูกต้อง เพื่อให้ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งได้แก่การเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการให้ความสำคัญของทั้ง 2 เพศ ลดค่านิยมเรื่องมาตรฐานสองชั้น (double standard) และเปลี่ยนค่านิยมที่เน้นเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิงมากเกินไป หรือค่านิยมรักษาวลสงวนตัวแบบสุดโต่ง

เพื่อต้องการทราบว่า นิตยสารในกลุ่มใดบ้างที่นำเสนอค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศในแนวเสรีนิยมที่เน้นความสำคัญของทั้ง 2 เพศ จึงเปรียบเทียบนิตยสารทั้ง 4 กลุ่มและพบว่าทุกกลุ่มนำเสนอความเท่าเทียมกันทางเพศแนวเสรีนิยมทั้งหมด ซึ่งพบในนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกมากกว่ากลุ่มอื่นๆ อภิปรายได้ว่าในต่างประเทศ มีการเรียกร้องถึงสิทธิของผู้หญิงให้เท่าเทียมกับสิทธิของผู้ชาย นิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกเป็นนิตยสารหัวลิสซิติ์ จึงต้องนำเสนอเรื่องหรือเนื้อหาที่สอดคล้องกับนิตยสารแม่ในต่างประเทศ ดังนั้น ค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศในนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกจึงพบมากที่สุด

นิตยสารกลุ่มแม่บ้าน ซึ่งกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ที่แต่งงาน มีครอบครัวไปแล้ว จะต้องทำหน้าที่เป็น “แม่และเมียที่ดี” ของลูกและสามี ก็นำเสนอค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศในแนวเสรีนิยมทั้ง 100 เปอร์เซ็นต์ เช่นกัน ซึ่งให้เห็นว่าสังคมปัจจุบันหันมาให้ความสนใจความเท่าเทียมกันทางเพศมากขึ้น และลดค่านิยมมาตรฐานสองชั้นลง

ค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศในสังคมไทย เป็นค่านิยมที่ต้องมีการพัฒนา ไม่เฉพาะแต่เรื่องหน้าที่การงาน และการดำเนินชีวิตเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงพฤติกรรมทางเพศด้วย ดังนั้นนิตยสารจึงพยายามที่จะนำเสนอค่านิยมดังกล่าว เพื่อชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ

“...ชายและหญิงมีสิทธิที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส นั่นคือเรายกมาจากต่างประเทศ แต่เราไม่ยกมาต่อว่า ผู้หญิงมีสิทธิที่จะปฏิเสธการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสได้ ถ้าไม่พร้อมที่จะมีกับผู้ชาย.....ฝรั่งที่เขาทำอะไรกัน เขามี pressure oriented คือการมีเรื่องความสุขซึ่งกันและกัน เป็นสัมผัสรัก แต่ผู้ชายไทยไม่เข้าใจ ผู้หญิงไทยก็ไม่เข้าใจ....ผมพยายามจะทำให้คนคิด ให้ผู้หญิงคิด ฝรั่งเค้า liberate ไปแล้ว แต่เรายังไม่ได้ เหมือนกับคำถามที่ว่า ถ้าแต่งงานแล้วผู้ชายทำอะไรให้คุณไม่เป็น แล้วทำไมคุณไม่ทำตัวเองเหมือนแต่ก่อน เป็นสิทธิส่วนบุคคลเหมือนกัน เป็นสิทธิทางเพศที่เท่าเทียมกันของผู้หญิงกับผู้ชาย...” (สัมภาษณ์ นายแพทย์พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์, คอลัมน์นิสต์นิตยสารผู้หญิง, 9 มกราคม 2544)

จะเห็นได้ว่า นิตยสารทุกกลุ่มนำเสนอค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศในแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข 100 เปอร์เซ็นต์ อภิปรายได้ว่า นิตยสารสนับสนุนค่านิยมความเท่าเทียมกันทางเพศ และพยายามที่จะลดค่านิยมแบบมาตรฐานสองชั้น (double standard) ในสังคมไทยให้ลดลง

ส่วนค่านิยมเรื่องการรักนวลสงวนตัวนั้น เมื่อพิจารณาผลจากการวิจัยพบว่า นิตยสารทุกกลุ่ม เน้นการนำเสนอค่านิยมการรักนวลสงวนตัวในแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข ตามทัศนะของวันทนี วาลิกะสินี ที่ว่า จะต้องเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่เน้นเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิงมากเกินไป หรือค่านิยมรักนวลสงวนตัวแบบสุดโต่ง เนื่องจากยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตมากกว่าความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเพียงอย่างเดียว ในขณะที่นิตยสารทุกกลุ่มนำเสนอค่านิยมรักนวลสงวนตัวในแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข ผลการวิจัยยังพบว่า มีนิตยสารกลุ่มชาวบ้านเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่นำเสนอในแนวอนุรักษ์นิยม แม้จะพบในสัดส่วนที่น้อยมากก็ตาม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้กระแสเสรีนิยมในเรื่องต่างๆ จะมีมากขึ้น แต่การรักนวลสงวนตัว หรือการหวงแหนพรหมจรรย์ของหญิงไทยก็ควรที่จะยึดถือเอาไว้เช่นกัน

สำหรับเหตุผลที่หญิงไทยควรหวงแหนพรหมจรรย์ หรือรักนวลสงวนตัวไว้ จากการสัมภาษณ์คอลัมนิสต์นิตยสารคู่สร้างคู่สม ตัวแทนจากนิตยสารกลุ่มชาวบ้าน แสดงทัศนะว่า

“...ผมว่าเราไปตามฝรั่งในสิ่งที่ไม่ควรตาม...มีอยู่รายหนึ่งเขาบอกว่าหนูเพิ่งมีเพศสัมพันธ์และประจำเดือนหายไป 1 เดือน ถามมาว่าจะทำอย่างไรดี ให้ตอบด่วน เขาบอกว่ากลัวจะตั้งครรภ์ และกำลังจะไปทำแท้ง ถ้าไปทำควรจะทำที่ไหน ถามราคา เขาก็ติดต่อโทร.ไปหาเบอร์ที่ดูแลเด็กที่หนีออกจากบ้าน มีปัญหาเรื่องครอบครัว บ้านถูกเงิน แล้วก็ติดต่อไปที่เด็ก แต่ก็สายไปแล้ว เขาบอกว่าเขาไปเอาออกแล้ว เราเข้าใจกันไป แต่บางที่เราก็นำเรื่องประเภทนี้มานำเสนอเพื่อให้คนอื่นได้รู้ว่ามีปัญหา สะท้อนว่า เรื่องเพศสัมพันธ์เขาไม่ได้ถือว่าเป็นสิ่งที่ควรสงวนเอาไว้เพื่อวันแต่งงานแล้วสมัยนี้.....ผมจะดีใจมากถ้ามีคนเขียนมาถามว่าหนูยังบริสุทธิ์อยู่ วันแต่งงานจะทำอย่างไรดี กลัว ซึ่งมีน้อยมากไม่ถึง 5 % ส่วนมากมันไม่ใช่ทำให้เรารู้สึกว่าสมัยนี้ถือเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว...” (สัมภาษณ์ศานติธร, คอลัมนิสต์นิตยสารคู่สร้างคู่สม, 14 ธันวาคม 2543)

ค่านิยมรักร่วมเพศ เป็นอีกค่านิยมหนึ่งซึ่งพบในนิตยสาร แต่พบในนิตยสารเพียง 2 กลุ่มเท่านั้น คือนิตยสารกลุ่มชาวบ้าน และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทยในสัดส่วนที่เท่ากัน และเป็นแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สังคมไทยเปิดกว้างมากขึ้นสำหรับคนเพศที่ 3 มากขึ้น ไม่ปิดกั้นและไม่มองบุคคลกลุ่มนี้เป็นบุคคลที่แปลกแยกของสังคมเหมือนในอดีต

ค่านิยมสุดท้ายที่พบในนิตยสาร คือ ค่านิยมการเที่ยวผู้หญิง โดยพบในนิตยสารกลุ่มชาวบ้านเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น และนอกจากนี้ก็ยังเป็นไปในแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไขอีกด้วย กล่าวคือ เป็นการบอกว่าผู้ชายยังคงสามารถเที่ยวผู้หญิงได้ แต่จะต้องป้องกันตนเองโดยการใช้อนามัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายังคงมีการเที่ยวผู้หญิง หรือหาความสุขทางเพศจากหญิงที่มีโชภรรยาของตนเอง อยู่ในผู้อ่านกลุ่มชาวบ้าน

จะเห็นได้ว่าค่านิยมเรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสารส่วนใหญ่จะเป็นไปในแนวทางเสรีนิยม กล่าวคือ เป็นไปในแนวทางที่เปิดกว้างมากขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อตอบรับกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะเป็นไปในแนวทางเสรีนิยม แต่ก็เป็นแนวเสรีนิยมแบบมีเงื่อนไข คือมีข้อคิด หรือข้อแนะนำที่ควรจะต้องตระหนักถึงรวมอยู่ด้วย

การวิเคราะห์ทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่นิตยสารนำเสนอเป็นส่วนใหญ่นั้น เป็นทักษะที่มุ่งตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลมากกว่า ซึ่งสนับสนุนข้อสันนิษฐานในข้อที่ 3 ที่คาดว่านิตยสารจะนำเสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในประเด็นที่ตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล

เพื่อต้องการทราบว่า จะมีนิตยสารในกลุ่มใดบ้างที่นำเสนอทักษะความรู้เรื่องเพศที่สอดคล้องกับปัญหาทางเพศ จึงเปรียบเทียบนิตยสารทั้ง 4 กลุ่มถึงทักษะความรู้เรื่องเพศในด้านต่างๆ และพบว่า ไม่มีนิตยสารในกลุ่มใดที่เสนอทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่สอดคล้องกับแก้ปัญหาทางเพศ

นิตยสารกลุ่มแม่บ้านนำเสนอ “ทักษะเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัวเรื่องความรัก” ซึ่งมากกว่าทุกกลุ่มและยังเป็นทักษะที่นำเสนอมากที่สุดอีกด้วย ส่วนนิตยสารกลุ่มชาวบ้านนำเสนอทักษะเกี่ยวกับ “อื่นๆ ด้านชีวิวิทยา” เช่น วิธีการปรุงอาหารเพิ่มพลังเพศ วิธีการเพิ่มความสูงหรือเพิ่มน้ำหนักให้ได้

สัดส่วนที่เหมาะสม เป็นต้น เป็นการนำเสนอที่มากกว่าทุกกลุ่มเมื่อเปรียบเทียบในทักษะเดียวกัน สำหรับนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก จะนำเสนอ “ทักษะการปรับตัวเรื่องความรัก” ซึ่งเป็นการนำเสนอมากกว่าทุกทักษะเมื่อเปรียบเทียบในกลุ่ม ส่วนนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย จะนำเสนอ “ทักษะการมีเพศสัมพันธ์ หรือวิถีปฏิบัติทางเพศ” ซึ่งเป็นการนำเสนอมากกว่าทุกทักษะเมื่อเปรียบเทียบในกลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาทักษะการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ และทักษะการคุมกำเนิดด้วยวิธีการต่างๆ พบในสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ ที่นำเสนอในนิตยสาร และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง “วิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” กับ “วิธีการสร้างความสุขในการมีเพศสัมพันธ์” หรือ “วิธีการป้องกันการคุมกำเนิด” กับ “วิธีผูกมัดใจชายหนุ่ม” ทักษะที่อยู่ในความสนใจของผู้อ่านก็น่าจะเป็น “วิธีการสร้างความสุขในการมีเพศสัมพันธ์ และวิธีผูกมัดใจชายหนุ่ม” ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจว่า เพราะเหตุใดทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องวิธีการคุมกำเนิด และทักษะเกี่ยวกับความรู้เรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่นำเสนอในนิตยสารทุกกลุ่มจะนำเสนอในสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับทักษะอื่นๆ ซึ่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักวิชาการก็เป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกับผลการวิจัย ดังนี้

“...สื่อมักจะเสนอความแปลกใหม่ แล้วไม่ค่อยวิเคราะห์ เสนอเรื่อง sex เป็นเรื่องธรรมดา เหมือนกับวันนี้กินข้าวกับอะไร เสน่ห์บนเตียงทำยังไง สำหรับสาวโสดด้วย มีเยอะมาก ไม่มีใครเซ็นเซอร์ ผู้หญิงรับมาก็คิดว่าเป็นวัฒนธรรม ใครๆก็อ่าน ใครๆก็ทำ ก็ทำบ้าง... ไม่ควรพูดเรื่อง sex เป็นเรื่องสนุก ควรพูดอีกมุมหนึ่งด้วย สนุกได้แต่ทำไม่ต้องเสี่ยง น่าจะเน้น โดยรวมไม่ค่อยเห็นมีบทสรุปตรงนี้ มีแต่การผูกมัดใจ...” (สัมภาษณ์นันทวัน ยันตะดิกลง , นักวิชาการควบคุมโรค 8 กระทรวงสาธารณสุข, 24 กันยายน 2543)

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นิตยสารมิได้นำเสนอทักษะในเรื่องที่สังคมยังขาด หรือเรื่องที่นักวิชาการคาดหวังว่านิตยสารจะนำเสนอ หรือหากเสนอก็เป็นจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบในภาพรวม นิตยสารกลับเน้น หรือนำเสนอในสิ่งที่กระตุ้นให้คนอ่านอยากซื้อ อยากหามาอ่าน เช่นวิธีการผูกมัดใจ วิธีการปรับตัวเรื่องความรัก หรือแม้แต่วิถีปฏิบัติทางเพศ ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของคนทุกคน สามารถอธิบายได้ว่า นิตยสารนำเสนอทักษะความรู้เรื่องเพศอย่างหวือหวา ไม่แตะกับปัญหาสังคมอย่างแท้จริง เน้นการขายมากกว่าที่จะให้ข้อเท็จจริงที่จำเป็นกับสังคม

4.การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร และการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น หรือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ

สำหรับประเด็นแรกที่ถูกผู้วิจัยทำการวิเคราะห์นั้น เป็นประเด็นที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) หรือเป็นข้อมูลทางวิชาการที่เสนอทักษะหรือวิธีการที่ใช้ในการคุมกำเนิด และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สำหรับวิธีการคุมกำเนิดนั้น ผลการวิจัยพบว่า มีความคลาดเคลื่อนของข้อมูลถึง 3 เรื่อง คือ การนับวัน การหลังข้างนอก และการรับประทานยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากนิตยสารทุกเล่มแล้ว พบว่า ข้อมูลในนิตยสารกลุ่มชาวบ้านมีความคลาดเคลื่อนมากกว่าทุกกลุ่ม ย่อมหมายความว่า ผู้อ่านนิตยสารกลุ่มชาวบ้าน จะได้รับข้อมูลที่คลาดเคลื่อนไป และหากนำไปปฏิบัติก็จะเกิดปัญหาตามมา

เมื่อพิจารณาร่วมกับแนวคิดเรื่องนายประตู่ข่าวสาร จะพบว่า ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มีอยู่มากมาย แต่ก็จะถูกกรองออกไป เหลือไว้เพียงข้อมูลที่คอลัมนิสต์ต้องการเท่านั้นที่จะถูกคัดเลือกให้นำเสนอในนิตยสาร ดังนั้นหากคอลัมนิสต์ไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ ดีพอ ก็อาจจะถ่ายทอดข่าวสารที่ผิดพลาดให้กับสังคมได้ ซึ่งนักวิชาการได้แสดงทัศนะถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการนำเสนอข้อมูลคลาดเคลื่อนว่า

“...ความผิดพลาดของข้อมูล อาจจะมาจกตัวคนเขียนเอง หรืออาจจะมีการพิมพ์ผิดพลาด ซึ่งถ้าเป็นอย่างแรกจะน่ากลัวมากกว่า เพราะเขาไปบอกคนอื่นต่อได้...” (สัมภาษณ์นันทวัน ยันตะดิกลง , นักวิชาการควบคุมโรค 8 กระทรวงสาธารณสุข, 24 กันยายน 2543)

สำหรับการวิเคราะห์การใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น หรือการปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ผลการวิจัยพบว่า มีการนำเสนอวิธีการปฏิบัติทางเพศในนิตยสารกลุ่มชาวบ้านมากกว่าทุกกลุ่มนิตยสาร ซึ่งหมายความว่า ผู้อ่านนิตยสารกลุ่มชาวบ้านจะได้รับความรู้เรื่องเพศเพียงแง่มุมเดียวว่า ความรู้เรื่องเพศคือเพศสัมพันธ์ ซึ่งนายแพทย์พันธ์ศักดิ์ สุกระฤกษ์ แสดงทัศนะเกี่ยวกับเรื่องการอธิบายวิธีการปฏิบัติทางเพศว่า

“...ในความเห็นของผม เวลาที่เราพูดถึงเรื่องเพศศึกษาเราต้องบอกว่า มันไม่ใช่เรื่องของเพศสัมพันธ์เรื่องเดียว เพศศึกษาคือความเป็นมนุษย์ ความเป็นเพศชาย ความเป็นเพศหญิง เริ่มตั้งแต่การปฏิสนธิว่าทำไมถึงเป็นลูกชาย ลูกสาว การเจริญพันธุ์ การวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิด...ขอบเขตมันกว้าง...” (สัมภาษณ์นายแพทย์พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์, คอลัมน์นิสต์นิตยสารผู้หญิง 9 มกราคม 2544)

จากประเด็นที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์หีบห่อของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ จะพบว่า ปัจจัยหลักๆ ที่ทำให้นิตยสารนำเสนอความรู้เรื่องเพศในลักษณะที่ยังไม่ใคร่ตอบสนองกับความคาดหวังของนักวิชาการและสังคม ได้แก่

1. ปัจจัยด้านธุรกิจ

เนื่องจากนิตยสารนั้นถือเป็นธุรกิจอย่างหนึ่ง การดำเนินการทางธุรกิจย่อมมุ่งหวังในผลกำไรที่จะเกิดขึ้นจากการขาย หรือยอดจำหน่ายหนังสือเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอดของธุรกิจการที่จะสามารถกระตุ้นยอดขายได้ ก็คือ การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้น หรือพัฒนาขึ้นในด้านต่างๆ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของคนทุกคน (human interest) เพราะทุกคนก็ต้องการที่ดูให้ตนเอง “ดูดี” ในสายตาของผู้อื่น ดังนั้นนิตยสารจึงมักจะนำเสนอเรื่องที่อยู่ในความสนใจของคนในสัดส่วนที่มากกว่าเรื่องอื่นๆ

2. ปัจจัยด้านผู้รับสาร

ดังที่กล่าวไปแล้วว่า ธรรมชาติของมนุษย์ ย่อมต้องการให้ตนเอง “ดูดี” ในสายตาของผู้อื่น จึงต้องพยายามที่จะแสวงหา “วิธีการ” ที่จะทำให้ตนเองพัฒนาขึ้น ซึ่งในจุดนี้ถือเป็นความต้องการของผู้รับสาร

จากปัจจัยหลักทั้ง 2 ปัจจัย ทำให้เนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร ไม่มีความหลากหลายทางด้านเนื้อหา กล่าวคือ เกิดความซ้ำซากของข้อมูล ที่มักเน้นการเสนอเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น การสร้างเสน่ห์ให้ตนเอง วิธีการปฏิบัติตนเพื่อให้เป็นที่ถูกใจของเพศตรงข้าม ซึ่งไม่ส่งผลดีต่อองค์รวม เนื่องจากการที่นิตยสารให้ความสำคัญกับเนื้อหาการนำเสนอไปในด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป จะเท่ากับเป็นการกำหนดวาระสาร (agenda setting) ให้กับสังคม ทำให้สังคมเห็นความสำคัญกับด้าน

ที่นิตยสารนำเสนอ จนลืมที่จะตระหนักและละเลยปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น ในขณะที่เนื้อหาที่เชื่อมโยงกับปัญหาทางเพศ เช่น โรคเอดส์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง กลับพบในสัดส่วนที่น้อยอยู่แล้ว กลับมีความคลาดเคลื่อนอีกด้วย ดังนั้น เนื้อหาความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร จึงยังไม่ตอบสนองต่อความคาดหวัง หรือความต้องการของสังคมและนักวิชาการ ที่ต้องการให้นิตยสารเป็นช่องทางในการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศที่สอดคล้องกับปัญหาทางเพศที่กำลังกลายเป็นปัญหาสังคมในระดับชาติ

ความรู้เรื่องเพศ ยังเป็นเนื้อหาที่สำคัญ และจำเป็นสำหรับสังคมไทย การมุ่งที่จะตอบสนองความต้องการทางธุรกิจของนิตยสาร และตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลจึงไม่ใช่แนวทางที่เหมาะสม แต่การนำเสนอเนื้อหาที่ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสังคมเพียงอย่างเดียว ก็ไม่เหมาะสมเช่นกัน ดังนั้น จึงควรที่จะมีการผสมผสานกัน โดยสอดแทรกความรู้ไว้ในความบันเทิง เช่น นำเสนอวิถีปฏิบัติทางเพศในตอนต้น แต่ก็ต้องมีบทสรุปที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย (safe sex) เป็นต้น นอกจากนี้ นิตยสารยังจะต้องนำเสนอในปริมาณที่มากกว่าที่นำเสนออยู่ในปัจจุบัน โดยอาจแทรกไว้ในทุกๆ คอลัมน์ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้เรื่องเพศ ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อเรื่องเพศในที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. นิตยสารทุกเล่มควรเน้นประเด็นการนำเสนอความรู้เรื่องเพศโดยการให้ข้อเท็จจริง (fact) ให้มากขึ้น โดยแทรกไว้ในเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอ

2. คอลัมนิสต์ควรจะมีผู้เชี่ยวชาญ หรือมีความรู้ในข้อมูลด้านวิชาการ หรือข้อเท็จจริงที่ส่งผลกระทบต่อสังคม

3. สถานศึกษาควรจัดอบรมครูผู้สอนวิชาเพศศึกษา เพื่อให้เกิดความชำนาญในการให้ความรู้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในสื่อคอมพิวเตอร์ (internet) ซึ่งถือเป็นสื่อมวลชนแขนงใหม่ที่นำเสนอความรู้เรื่องเพศได้อย่างไร้ข้อจำกัด

2. ศึกษาเชิงสำรวจกับผู้อ่านนิตยสารโดยแยกตามกลุ่มเป้าหมาย เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสารกลุ่มนั้นๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กาญจนา แก้วเทพ. มายาพิณ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2538.
- กิตติ กันภัย. ลักษณะของการสร้างฝันจินตนาการทางเพศในสื่อมวลชนไทย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- กำธร สติรกุล. ประวัติหนังสือและการพิมพ์. พระนคร: อรุณการพิมพ์, 2526.
- คณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. วิทยากรกับการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2528.
- จุฬารัตน์ ห้าวหาญ. พฤติกรรมและตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเจริญพันธุ์และการวางแผนประชากร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- จุฑามาศ สรวีสุต. สัมภาษณ์. นักวิชาการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 19 มกราคม 2544 งาน อดิวัฒนสิทธิ์ และคณะ. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.
- ชลดา พิธิบุญโญ. เช็ทซ์ แอพฟีลในงานโฆษณา. สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาการโฆษณา คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- ชวลีพร อินทรไพบูลย์. ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- ดรุณี นีรัญรักษ์. นิตยสาร. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- เดนนิส แมคเคลล และ สเวน วินดาหล. แบบจำลองการสื่อสารสำหรับศึกษากการสื่อสารมวลชน. แปลโดย สอนิต ยมาภัย และระวีวรรณ ประกอบผล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ตรีสุข วีระเวสส์. การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในวิทยุ. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ธงไชย มหาไตรภพ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าวสำหรับลงพิมพ์ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ฉบับ. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

- นางพาง ลี้มสุวรรณ."เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น" ในแพรวสุดสัปดาห์.16 กุมภาพันธ์ 2544.
- นันทวัน ยันตะดิติก.สัมภาษณ์.นักวิชาการควบคุมโรค 8 กระทรวงสาธารณสุข 24 กันยายน 2543
- น้ำผึ้ง (นามปากกา).ผู้หญิง ความขมขื่น และหนัง.สมุทราสาร:สำนักพิมพ์ซามิ,2531.
- เบญจมาศ ชุมสาย ม.ล.สัมภาษณ์. คอลัมน์นิสต์นิตยสารกุลสตรี 15 มกราคม 2544
- ประณต เล็กสวาสดี.สุขภาพศึกษาในโรงเรียน : เพศศึกษา.กรุงเทพมหานคร:สุเทพการพิมพ์,2521.
- พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์ นายแพทย์.สัมภาษณ์. คอลัมน์นิสต์นิตยสารผู้หญิง 9 มกราคม 2544
- ฟิลลิส ที พิโธโทรฟ และโฮเซ่ จี ริมอน ที่สอง.ทิศทางใหม่ในการสื่อสารเพื่อการวางแผนครอบครัว.
แปลโดย วิไล วงศ์สืบชาติ และพัฒนาวดี ชูโต.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,2538.
- มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร.เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์
หน่วยที่ 8-15.นนทบุรี:สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช,2531.
- มัณฑนา อิทินันท์ชัย และศิริพร สโครบาเนค."ผู้หญิงในสื่อมวลชน" ในรวมบทความประเด็นเรื่องสตรี.
อมรา พงศาพิชญ์,บรรณาธิการ.กรุงเทพมหานคร:สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2529.
- มยุรี ภูงามทอง.เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์การศาสนา,2533.
- ยงยุทธ วงศ์วิกรมยสถานต์.คุยกับลูกเรื่องเพศ.กรุงเทพมหานคร:แปลน พับลิชชิ่ง,2533.
- รุ่ง แก้วแดง.พลังสื่อมวลชนกับอนาคตการศึกษาไทย.กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี,2540.
- รุท เค. เวสท์ไฮเมอร์.เช็กส์ ฟอร์ ดัมมีส์.แปลโดย นกอดล เวทส์วู้ดดี.เชียงใหม่:สำนักพิมพ์ซิลด์เวอร์ม บ็อค,
2542.
- ระวีวรรณ แสงฉาย.การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา.กรุงเทพมหานคร:ที.พี.พรินท์,2538.
- ระวีวรรณ ประกอบผล."นิตยสารไทย". ในวิวัฒนาการสื่อมวลชนไทย.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์
พุทธบูชาการพิมพ์,2526.
- วิเชียร รักการ.วัฒนธรรมและพฤติกรรมของไทย.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสโตร์,2529.
- วิชาการ กรม.กระทรวงศึกษาธิการ.การเรียนการสอนเพศศึกษาอดีต ปัจจุบัน อนาคต.
กรุงเทพมหานคร:กรมวิชาการ,2543.
- วันทนี๊ วาสิกะสิน.ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์.กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2526.

วันทนีย์ วาสิกะสิน และคณะ.ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2537.

ศานติธร.สัมภาษณ์. คอลัมน์นิสต์นิตยสารคู่สร้างคู่สม 14 ธันวาคม 2543

สนั่น ปัทมะทิน และคณะ.ศัพทานุกรมสื่อสารมวลชน.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์,2520.

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรม ค่านิยม ประเพณี และ
วัฒนธรรมของครอบครัวไทยที่มีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุง
เทพมหานคร.กรุงเทพมหานคร,2531.

สมควร กวียะ.การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ เสรีภาพ และความรับผิดชอบ.กรุงเทพมหานคร:สำนัก
พิมพ์ดอกหญ้า,2539.

สรรค์ ศรีเพ็ญ.ความรักและกามารมณ์ในวัยเด็ก. พระนคร:โรงพิมพ์สนิทพันธ์การพิมพ์,2514.

สัญญา เรืองถาวรกุล.สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2539.

สุกมล วิภาวีพลกุล นายแพทย์.สัมภาษณ์. โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา 11 ตุลาคม 2543

สุชาติ และสุวรรณี โสมประยูร.เพศศึกษา.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2535.

สุพิชา สอนดำรงห์ .สัมภาษณ์.บรรณาธิการนิตยสารคลีโอ 26 มกราคม 2544

สุพัตรา สุภาพ.สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี.กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2523.

เสนอ อินทรสุขศรี.เพศศึกษา.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์,2525.

อุบลวรรณ ปิติพัฒน์โฆษิต.บทบาทของนิตยสารผู้หญิงในการให้ความรู้เพื่อพัฒนาสตรี.วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,2529.

ภาษาอังกฤษ

Alfred C. Kinsey and Others.Sexual Behavior in the Human Male. Philadelphia:

W.B.Saunders Company ,1948.

Anthony Davis.Magazine Journalism Today. Oxford: Heinemann Professional Publishing ,

1988.

Barbara Ehrenreich.Playboy Joins the Battle of the Sex : Media Journal. USA :Allyn and

Bacon ,1995.

Charles R. Wright.Mass Communication. New York :Random House INC,1959.

Charles R. Wright.Mass Communication. New York :Random House INC,1975.

John Stauffer and Richard Frost.Male and female Interest in Sexually-Oriented Magazine :

Journal of Communication,1976.

J.W.Click & Russel N. Baird.Magazine Editing and Production.USA:Wm.C.Brown Company

Publishers,1994.

Pamela J. Shoemaker.Gatekeeping. USA :Sage Publishing ,1991.

Susan Bell. “Birth Control”. in The New Our Bodies and Ourselves.New York:Simon &

Schuster INC,1984.

UNESCO.Many Voice,One World. London Kogan Page ,1981.

William H. Repairing the Conjugal Bed : Time.May 25.1970.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

♥ สนทนิตส์ ♥

เรียนคุณอาสานิตส์

ดิฉันอายุ 25 ปี สามีอายุ 25 ปีเท่ากัน แต่งงาน 14 ส.ค. 41

ตอนแรกที่แต่งงานกับสามี เขาทำให้ดิฉันประทับใจในทางทำ และดีลาของเขาหลายๆครั้ง แอบคิดขังปลื้มอยู่เลย

สามีเป็นคนไม่หล่อ แต่หุ่นดี นิสัยดี เหล้าไม่กิน บุหรี่ไม่สูบบุหรี่ ภาระหนักไม่แตะ ไม่ยุ่งหญิงอื่น ไม่ก่อกวนชายอื่นด้วยค่ะ มีความสุขมากค่ะ

แต่ก็มีปัญหาจนได้ก็เมื่อประมาณต้นเดือนเมษาเขาต้องอ่านหนังสือสอบบรรจุเขาเครียด เขาเลยไม่มีเวลาวางให้ดิฉัน พอสอบเสร็จปรากฏว่า

นกเขาเจ้ากรรมของสามี เกิดเหงาหงอยไม่ยอมขยับจะ บางครั้งถ้าขยับก็คลุกแค่ 5 นาที ก็ทำท่าเสร้าน้ำตาไหลเสียแล้ว สามเดือนให้หลังเราจ๊อจี้กันแค่ 2-3 ครั้งเท่านั้นค่ะ

เขาขอโทษดิฉันทุกครั้งที่ ทำให้ดิฉันผิดหวัง

บางทีของเขาบึ้งบึ้งแต่เขาไม่กล้าสอดใส่ เพราะกลัวดิฉันเสียอารมณ์ ดิฉันก็พยายามปลอบใจเขาว่ามันไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไรจริงๆ แล้วดิฉันข่มใจพูดค่ะ เพราะบางครั้งมันก็หงุดหงิดเหมือนกัน

บางทีเพื่อนที่ทำงานเขาคุยกันว่า เมื่อคืนเหนื่อยเพราะเบิ้ล 2 ที อะไรทำนองนี้ ทั้งๆ ที่เขาลูก

2 กันทั้งนั้น และอายุก็มากกว่า ดิฉันประมาณ 35 ขึ้นไปทั้งนั้น

ดิฉันนึกอิจฉาเขาจะ บาง คนเขาดิฉันว่าคงเหนื่อยทุกคืน เพราะยังหนุ่มยังสาว และไม่มีลูก

ดิฉันเคยถามสามีว่าดิฉันบอกพร่องตรงไหนหรือเปล่า เขาบอกว่าไม่มี แต่เขาเองที่บอกพร่อง ทุกวันนี้เขาก็จะกอดและแสดงความรักทางอื่นทดแทน

ดิฉันจึงหาทางออกโดยไปศึกษาเพิ่มเติม หลังเลิกงาน กลับถึงบ้านประมาณ 3-4 ทุ่ม จันทร์-ศุกร์ และช่วงนี้เองที่ทำให้ดิฉันได้พบกับแฟนเก่าที่เลิกรักกันมา 5 ปีแล้ว ตอนที่เรากลับกันทางบ้าน ดิฉันไม่ยอมรับเขา เราจึงต้องเลิกรักกันไป

เขาทราบตัวดิฉันแต่งงานแล้ว เขาตามคือดิฉันโทรมาหาที่ทำงานทุกวัน ดิฉันไม่ยอมไปกับเขา เขาก็บอกว่าจะโทรขออนุญาต สามีดิฉัน ดิฉันไม่ยอมให้เขาทำแบบนั้น จึงยอมไปกับเขา

พอทานข้าวเสร็จ เขาก็จะมาส่งที่ทำงาน ดิฉันกลัวจะเป็นเรื่องเสื่อมเสีย เพราะดิฉันทำงานราชการ จึงพูดกับเขาตรงๆ ว่าดิฉันมีสามีแล้วอย่ามายุ่งกับดิฉันเลย

เขาตอบว่า "ไม่ได้เอาหัวนี้" (ขอร้องที่ไม่สุภาพ)

เขาบอกว่าเขาไม่ถือ เขาชอบรับได้

ครั้งหนึ่งเขานัดดิฉันกับเพื่อนเที่ยวคาราโอเกะกัน ดิฉันจึงพาสามีไปด้วย พอเขาเจอสามี ดิฉันเขาก็ร้องเพลงซู่ของหลง ลงลาย ดิฉันไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับเขาดี (สามีดิฉันยังไม่ทราบเรื่องนี้)

เขาชอบลวนลามดิฉัน แอบกอดบ้าง แอบหอมแก้มบ้าง เขาทำกับดิฉันแบบนี้ ดิฉันก็สนองเลขค่ะ ดมหน้าเขาหนึ่งฉลาด เขาร้องให้และบอกว่าคนจนมัน

ไม่มีสิทธิ์ แม้แต่หอมแก้ม เพื่อนที่เรียนด้วยกันก็คอยยู่ให้ดิฉันไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งก็ต้องรวมทั้งเขาด้วย ดิฉันบอกกับเขาว่า ถ้าทำนิสัยแบบนี้ ดิฉันจะลาออกไม่ไปเรียนอีกเลย เขาบอกว่าถ้าไม่มาเรียนจะไปรับที่ทำงานทุกวัน

เขาขอร้องให้ดิฉันเป็นของเขาสักครั้งแล้วเขาจะเป็นฝ่ายไป แต่ดิฉันไม่ยอมและไม่เชื่อ เพราะถ้ามีครั้งแรกก็ต้องมีครั้งต่อไป

ดิฉันจะไม่ทรยศต่อสามีเด็ดขาด

ก่อนหน้านี้ดิฉันเคยเป็นคนอารมณ์ดีเสมอ แต่ทุกวันนี้หงุดหงิดมาก เพราะกลัวสามีรู้เรื่องเข้าเขาจะไม่สบายใจ เพราะเขาเคยบอกว่าเขารักดิฉันคนเดียว แต่ถ้าดิฉันปันใจให้ชายอื่นเขาคงเสียใจมากที่สุด

คุณอาขา คุณอาว่าดิฉันควรจะทำอย่างไรดีคะ จึงจะหลุดพ้นจากแฟนเก่า ไม่อยากทำตัวเป็นสุวรรณมาลีค่ะ และก็เรื่องนกเขาของแฟนดิฉัน ควรทำอย่างไรหรือให้แฟนทำอะไรถึงจะกลับมาจีตจีตได้เหมือนเดิมคะ

จะปรึกษาเพื่อนก็ไม่กล้า ขอความกรุณาคุณอาช่วยชี้แนะด้วยค่ะ

ด้วยความเคารพอย่างสูง นัททิพย์

ป.ล. แฟนเก่ายังไม่แต่งงานค่ะ เขาบอกว่ารอดิฉัน

ตอบ คุณ 'นัททิพย์'

ขอตอบปัญหาของคุณเป็น 2 ประเด็น คือ

1. เรื่องของเพื่อนชายคนเก่าที่หวนกลับมาคืนมาดอแ

ยุ่งกับชีวิตของคุณด้วยมารยาท และกิริยาที่น่ารังเกียจ ในช่วงที่คุณกำลัง 'หงุดหงิด' เล็กน้อยกับชีวิตการสมรสพอดี

แต่ก็ยังดีที่คุณมีสติ มีความรัก และความรับผิดชอบต่อสามี

เพราะฉะนั้น วิธีแก้ง่ายที่สุด คือ บอกสามี พูดความจริงให้เขารู้ว่า ผู้ชายคนที่เคยคบกันมาก่อนกลับมาดอแใหม่ แต่คุณไม่ชอบ เพราะคนที่รักมีคนเดียวคือ 'สามี' ขอให้เขาช่วยคลี่คลายให้ด้วย

ผมเชื่อว่า เรื่องอย่างนี้ผู้ชายกับผู้ชายพูดกันรู้เรื่องง่ายมาก ยิ่งรู้ว่าคุณไม่กล้าบอกสามี เขาจะยิ่งได้ใจ ถ้าเขาโทรมาหาคุณอีก บอกไปเลยว่าเล่าทุกอย่างให้สามีฟังหมดแล้ว ขอให้เขาเรื่องการติดต่อจากสามีของคุณก็แล้วกัน

2. ผู้ชายเราจะประสบปัญหา 'เสื่อมสมรรถภาพ' ชั่วคราวกันทุกคนจากหลายๆ ปัจจัย ตอนนี้เขาอาจหมกมุ่นวิตกกังวลอยู่กับเรื่องการทำงาน 'การบ้าน' เลยกพร่องไปบ้าง ที่จริงคุณก็เข้าใจอยู่แล้ว และไม่ควรถาอะไรให้เขารู้สึกเป็นกังวลเพิ่มขึ้นไปอีก

คุณต้องเป็นฝ่ายเอาใจเขาไม่ให้เขาคิดมากในเรื่องประสิทธิภาพคนเดียว กามารมณ์ที่ดีไม่จำเป็นต้องลงเอยด้วยการร่วมเพศ หรือสอดใส่เสมอไป ลองเลิกคิดถึงเรื่องการร่วมเพศ เลิกเข้าซ้ำว่าคุณมีอะไรบกร่องตรงไหนหรือ? แต่พูดคุยกันตั้งแต่เรื่องสนุกสนานแทน

ชวนกันไปพักผ่อนเปลี่ยนสถานที่เที่ยวเอาอกเอาใจกันด้วยการกอดจูบแสดงความรักใคร่ตามปกติ ให้ความอบอุ่นทั้งทางใจและทางกายต่อกันเหมือนสมัยยังเป็นคู่รัก

คุณเองก็บอกว่า สามี

คุณอยากจู๋จี้มีอะไรกับเขา
แต่เขาบ่นปวดหัว ปล่อยให้
คุณนอนป่วนใจไปตลอดคืน
ครั้นถึงรุ่งเช้า เขาเริ่มคึกคัก
อยากจะมีรักขึ้นมาติดหมัด
แต่คุณเพรียยเสียหนัก
แล้วอย่างนี้ชีวิตรักของเรา
จะไปรอดไหมเนี่ย

सानอารมณ์ใคร่ที่ ไม่ลด

การ ประนีประนอมसानอารมณ์ใคร่
ของคนสองคนให้ลงรอยตรงกัน
เป๊ะไม่เหมือนกับการส่งจรวดไปดวงจันทร์หรอก
นะ ที่สามารถกำหนดเวลาส่งออกและเวลาประทับ
รอยบนพื้นดวงจันทร์ได้ไม่มีผิดพลาด

ฝ่ายหนึ่งอาจจะพร้อมสำหรับคืนนี้ แต่อีกฝ่าย
เจอศึกหนักในที่ทำงานมาทั้งวัน อารมณ์เข็นมัน
อาจจะติดลบด้วยซ้ำ เลยขออนอนพักผ่อนดีกว่า ได้
พักแล้วตื่นเช้าเกิดสติขึ้นบึ้งบึ้งขึ้นมา อ้าว ฝ่ายนั้น
ต้องเร่งรีบเตรียมลูกไปโรงเรียน เลื่อนเวลา ก็ก๊ก
เป็นวันหยุดเดอะ พอถึงวันหยุด แยกประจำเดือน
ไม่ลาหยุดด้วย อารมณ์เลยคุดอีกแล้ว

ความต้องการไม่ตรงกันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้
เสมอ และอาจจะกลายเป็นปัญหาใหญ่สำหรับคู่ที่
มองว่าเซ็กซ์เป็นการแสดงออกถึงความสัมพันธ์
ใกล้ชิดที่ชัดเจนที่สุดและดีที่สุดในชีวิต บางคนเห็นว่าเซ็กซ์
เป็นเรื่องการเพิ่มพลัง บางคนมองว่าเซ็กซ์เป็นงาน
อย่างหนึ่ง และเป็นอะไรบางอย่างที่จะบั่นทอน
พลัง พอวันไหนกลับบ้านมาเหนื่อยเลยของด
กิจกรรมนี้ นานาความคิดล้วนมีผลต่อเซ็กซ์และ
ชีวิตคู่เสมอ

เพศกับร่างกายเกี่ยวกับ

ความต้องการทางเพศของเราอยู่ภายใต้อิทธิพล
ของร่างกาย รายงานการวิจัยข้างขึ้นพบว่า ระดับ
ความต้องการทางเพศต่างกันระหว่างเพศ ความ
ต้องการของผู้หญิงอาจจะเพิ่มขึ้นในช่วงแรกของ
รอบประจำเดือน หรือขึ้นลงตามระดับฮอร์โมน
เอสโตรเจน หรือระดับฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนใน
ช่วงไซคลิก เทสโทสเตอโรนซึ่งว่ากันว่าเป็นฮอร์โมน
เพศชายนี้ จริง ๆ แล้วเป็นตัวการสำคัญของแรงขับ
ทางเพศของทั้งสองฝ่าย ผู้ชายมีฮอร์โมนตัวนี้มาก
กว่าผู้หญิง 10-20 เท่า ด้วยเหตุนี้ทำให้ผล
งานการศึกษาทั่วโลกระบุออกมาว่า ผู้ชายมีความ

ต้องการทางเพศมากกว่าและบ่อยกว่า

นอกจากนี้ นักจิตวิทยายังบอกว่าการสื่อสาร
ก็มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึก อาจจะกระตุ้นหรือ
ทำให้หมดอารมณ์ได้ เช่น ถ้าเปลี่ยนจาก “ไปอบ
น้ำกันเดอะ” เป็น “ฉันอยากอาบน้ำกับคุณ” ทำให้
การชวนฟังดูนุ่มกว่าทันที และผลตอบกลับแสดง
ความพอใจมากกว่า

ถนอมซึ่งกันและกัน

ถ้าความแตกต่างในเรื่องอารมณ์รักมีไม่มาก การ
ประนีประนอมจะง่ายขึ้น ลองกำหนดเวลาสำหรับ
เซ็กซ์ร่วมกันเหมือนกับการนัดหมายครั้งสำคัญ

รอยยิ้ม

ทั้งสองฝ่ายจะได้ไม่ต้องกังวลและมีเวลาเตรียมตัวมากขึ้น อย่างไรก็ตามการประนีประนอมต้องทางจุดที่ลงตัวให้ได้ “นิดชอบตอนดึก แต่ผมชอบตอนเช้าตรู่” คู่ของนิดกับเต๋อเป็นแบบนี้ “เราเลยตกลงกันว่า บางวันเราจะมีเช็กชั๊กกันตอนค่ำหลังเลิกงาน กลับถึงบ้าน แล้วก็พยายามเข้านอนให้เร็วขึ้น ตอนเช้าจะได้พร้อมสำหรับเช็กชั๊ก” ข้อตกลงนี้สมอารมณ์หมายของทั้งสองฝ่าย

ส่วนอีกคู่ ฝ่ายหญิงรู้สึกว่าอาทิตย์ไหนไม่มีเช็กชั๊กเลยเหมือนได้พักร้อน เพราะได้นอนเต็มอึด ได้อ่านหนังสือที่ชอบ ขณะที่ฝ่ายชายบอกว่าเช็กชั๊กสำหรับเขาคือรูปแบบหนึ่งของความสัมพันธ์ ถ้า

นานครั้งความสัมพันธ์จะห่างหาย แล้วเขาจะรู้สึกรวดร้าว ทงอยเหงา เหมือนถูกทอดทิ้ง ไม่ใช่จากคู่ของเขาเท่านั้น แต่จากทุกคนทั่วโลกเลยทีเดียว

หลังจากพูดคุยกันแล้ว ฝ่ายหญิงได้รู้ว่าความต้องการของสามีเธอเป็นอะไรที่มากกว่าเพียงแค่แรงกระตุ้นของร่างกาย เธอจึงยอมคล้อยตามเมื่อฝ่ายหญิงอ่อนข้อ ฝ่ายชายก็ตั้งต้นน้อยลง ยอมรับว่าเป็นไปไม่ได้ที่ทุกคนจะมีความต้องการเท่ากัน ฉะนั้นแทนที่เขาจะไม่มีความสุขจากเช็กชั๊กเวลาที่เธอไม่มีอารมณ์ เขาก็ได้เรียนรู้ที่จะมองอีกแง่มุมว่าการที่เธอยอมร่วมมือนั้นเป็นเพราะเธอรักเขา

นักจิตวิทยาด้านเพศศึกษาวิเคราะห์ว่ากรณีของคู่นี้เป็น “ระดับความต้องการทางเพศที่ไม่เข้ากัน” ในช่วงหวานชื่นของชีวิตคู่ อาจยังพบระดับความต่างนี้ไม่มาก ครั้นเวลาผ่านไปจะเห็นชัดมากขึ้นทุกที ฝ่ายที่มีความต้องการน้อยจะพยายามหากลยุทธ์ทุกวิถีทางเพื่อบายเบี่ยง หรือหาเหตุผลข้ออ้างมากลบเกลื่อน ไม่ก็ต้องแสร้งทำเป็นว่ามีความสุขสุดยอดตามไปด้วย ขณะเดียวกันอีกฝ่ายจะรู้สึกว่าอับอาย ถูกหลอก โกรธ หรือชานทะเลาะ ฉะนั้นหากไม่หาวิธีทำความเข้าใจและประนีประนอมกัน ย่อมนำไปสู่ความขัดแย้งเป็นปัญหาใหญ่ตามมา

ลดช่องว่าง

ระหว่างความต้องการ

ความต้องการทางเพศที่ไม่เท่ากันเป็นช่องว่างที่ขวางกั้นความสุขชีวิตคู่ แต่ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ถ้าร่วมกันแก้ไข

ฝ่ายที่ต้องการ **มาก**

- ควรเริ่มจากความต้องการ ไม่ใช่จากความเคยชินหรือเป็นหน้าที่
- ทหาความชำนาญในการเร้าอารมณ์ให้กับอีกฝ่าย โดยสังเกตดูว่าอะไรทำให้เกิดอารมณ์ที่สุด
- ใส่ใจกับความรูสึกของฝ่ายตรงข้าม เช่น เขาไม่ชอบมีเช็ชตอนเพิ่งกินข้าวอ้ม
- ต้องยอมรับว่าคุณเองอาจจะต้องการการกระตุ้นมากเป็นพิเศษ แต่ก็อดใจสำหรับบางคนไม่พอ
- รักและใคร่ต้องไปด้วยกัน แต่ไม่ใช่สิ่งเดียวกัน ความต้องการทางเพศในคู่ของคุณมีน้อยก็เป็นลักษณะเฉพาะตัว ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความรักที่มีให้
- ถ้ายพลังงานทางเพศไปสู่กิจกรรมอื่น เช่น ออกกำลังกาย
- เลี่ยงสิ่งกระตุ้นความต้องการทางเพศ เช่น หนึ่งปี หรือการสร้างจินตนาการ
- ปลดปล่อยอารมณ์ด้วยการช่วยตัวเองบ้าง

ฝ่ายที่ต้องการ **น้อย**

- ยอมรับว่าคุณต้องช่วยกระตุ้นตัวเองบ้าง ด้วยการแต่งตัว การอ่านหนังสือหรือดูหนังที่ช่วยกระตุ้นอารมณ์
- ใส่ใจกับสัญญาณของอารมณ์ทางเพศแม้เพียงเล็กน้อย เช่น ใจเต้นแรงขึ้นเพราะความพอใจแล้วขยายผล
- **สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองน้อยลง**
- ทหาสาเหตุเงื่อนไขที่ทำให้คุณชอบและไม่ชอบมีเช็ช แล้วบอกให้เขารู้
- ถ้าไม่ต้องการมีเช็ชจริงๆ ให้บอกปฏิเสธอย่างนุ่มนวล อย่ารู้สึกผิด
- **ให้เวลากับเช็ชมากขึ้น** หลายคนมีวแต่ยุ่งกับเรื่องอื่นจนอารมณ์ฟ่อ

คู่ที่มีความต้องการทางเพศในระดับต่างกันมากนี้ มักจะคิดว่าฝ่ายที่มีความต้องการน้อยเป็นปัญหา ทั้งที่ทั้งสองฝ่ายควรเคารพความแตกต่างของกันและกัน ร่วมกันหาวิธีปรับระดับสู่จุดที่พอใจด้วยกัน

ของกันและกัน ร่วมกันหาวิธีปรับระดับสู่จุดที่พอใจด้วยกัน คู่ที่ปล่อยให้เรื่องร้องอย่างคู่ข้างต้นนี้อาจจะต้องปรึกษาผู้รู้ เพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไขทั้งในเรื่องสภาพแวดล้อม ประวัติส่วนตัวและครอบครัว

ทหาสาเหตุ

นักจิตวิทยายืนยันว่า การเลี้ยงดูของครอบครัวทัศนคติ และความเชื่อหรือศาสนา มีผลต่อความต้องการทางเพศ เช่น ทำให้รู้สึกอายมากเกินไปหรือรู้สึกเป็นเรื่องไม่ดี จึงไม่กล้าพูดคุยเรื่องนี้ คิดว่าเช็ชคือการสนองความต้องการของฝ่ายชายอย่างเดียว ไม่กล้าบอกความต้องการของตัวเองหรือคิดว่าคนที่เห็นแก่ตัวในเรื่องเช็ชก็ยอมเห็นแก่ตัวในเรื่องอื่นด้วย เลยพยายามที่จะไม่เรียกร้องอะไร หากย้อนไปดูประวัติของผู้ที่มารับการปรึกษาจะพบว่าพฤติกรรมทางเพศของพ่อแม่มีผลต่อลูกด้วย

ปัญหาของหลายคู่อาจจะเกิดจากจังหวะเวลาและความเหนื่อยอ่อนที่เป็นผลจากการทำงานของนาฬิการ่างกายที่ต่างกัน หรือเกิดจากความเครียด การเลี้ยงลูก บางคู่สัมผัสจับต้องกันเวลาต้องการมีเช็ชเท่านั้น สายใยความสัมพันธ์จึงกระต่อนกระแทนเต็มที่ เช็ชไม่ได้มีแค่นั้น ควรแสดงความรักต่อกันด้วยวิธีต่าง ๆ และสม่ำเสมอรวมทั้งการเล่าโลมเตรียมพร้อมซึ่งกันและกันด้วย

นอกจากนี้ควรจะเลิกกดดันตัวเองด้วยการถือว่าเช็ชเป็นตัวบอกผลงานความสามารถ อย่างเช่นมีเช็ชมากนับว่าแจ่มจ้าชื่นชม อะไรทำนองนี้หันมาทาคณาภาพดีกว่า ทำให้เช็ชเป็นความสุขร่วมกันหาวิธีใหม่ ๆ มาเอาใจ เช่น อายุนำด้วยกันเปิดเพลงสบาย ๆ ทาน้ำมันหอมมรดานวดให้กันนอนกอดกันเฉย ๆ โดยไม่สวมเสื้อผ้าราว 5 นาทีปล่อยให้ประสาทมผัสสัมผัสทำงานจากผิวที่แนบกัน

อย่าเพิ่งด่วนคิดถึงการร่วมเพศ หรือการไปถึงจุดสุดยอด ปล่อยให้ธรรมชาติทำงานของมันเองบ้าง ในที่สุดความใกล้ชิด รสสัมผัส จะดำเนินไปตามครรลองของมัน แล้วคุณก็จะสุขกับเช็ชมากขึ้น ☺

มีปัญหาอย่าลืมหาที่ปรึกษา

ช่องว่างระหว่างความต้องการทางเพศนี้หากทิ้งไว้เนิ่นนาน ไม่ว่าจะรักกันแค่ไหน ก็พลอยให้เกิดความท่างเห็นและไม่พอใจในความสัมพันธ์ "ยิ่งภรรยาขอมมีเช็ชด้วยบ่อยเท่าไร ผมก็ยิ่งไม่พอใจที่เธอบังคับผม" คู่นี้แต่งงานกันมา 10 ปี "เธอจะเข้ามาอดผมแน่น ๆ ผมร้องในใจทันทีเลยว่า ไม่นะ เธออยากมีเช็ชแต่ผมไม่อยากเห็นแล้วเธอดึงเสียใจที่ผมปฏิเสธ ผมรูสึกว่าต้องยอมทำตามที่เธอต้องการ โดยไม่ทันคิดว่าผมเองก็มีความต้องการเหมือนกันไม่ใช่หรือ"

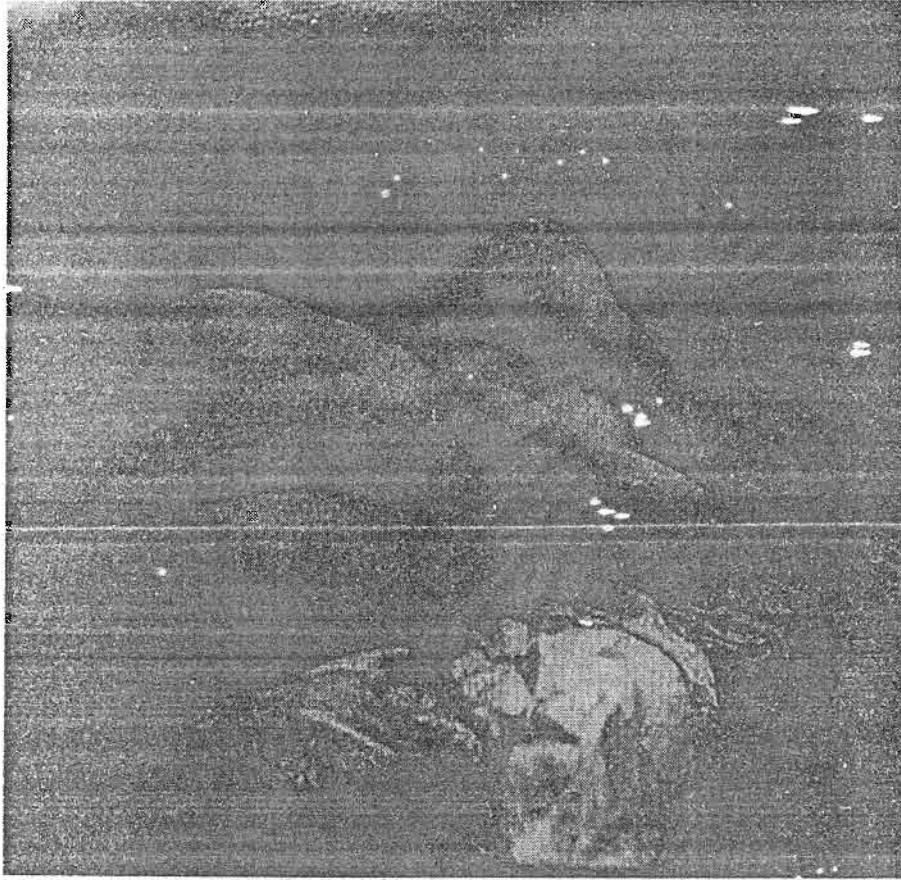
ส่วนภรรยาเองอีกแง่ "ฉันมีความสุขที่ได้มี

เช็ชวันละครั้ง แต่สามีฉันอยากให้เป็นอย่างอาทิตย์ครั้ง พยายามจะคิดนะว่าความต้องการของเขาเป็นลักษณะของเขาเองไม่ได้มีสาเหตุมาจากตัวฉัน แต่ก็ยังอดทบทวนตัวเองไม่ได้ว่าฉันเป็นยายแก่แรงทั้ง หมดเส่นหยวนใจเขาหรือไร แล้วอย่างนี้จะไม่ให้เสียใจหรือ ตอนแต่งงานกันปีแรก ๆ เขาแทบไม่ยอมอยู่ห่างจากฉันเลย แต่ตอนนี้สิแค่ส่งสัญญาณเชิญชวนเท่านั้น เขาแทบลุดหนีไปเลย เรื่องเช็ชที่ไรเป็นทะเลาะกันจนเลิกพูดกันไปเลย"

คู่ที่มีความต้องการทางเพศในระดับต่างกันมากนี้ มักจะคิดว่าฝ่ายที่มีความต้องการน้อยเป็นปัญหา ทั้งที่ทั้งสองฝ่ายควรเคารพความแตกต่าง

ชาย-หญิงควรเรียนรู้รักจาก

“เลสเบียน”

นักกีฬา ต้องมีการยืดเส้นยืดสาย หรือที่เรียกกันว่า 'วอร์ม อัพ' ก่อนลงสนาม

รถยนต์ ยังต้องมีการอุ่นเครื่อง ให้กลไกทุกอย่างพร้อม ก่อนออกวิ่ง

ดนตรี ก็ยังมีเพลงโหมโรง

ในเรื่องของกามารมณ์ ก่อนการร่วมเพศจริงๆ จะเกิดขึ้น การเล้าโลม หรือ ฟอว์เพลย์ (FOREPLAY) จึงมีความสำคัญมากไม่แพ้กัน หากต้องการให้เพศสัมพันธ์ลุล่วงถึงความสุขสมบูรณ์ตามที่ทั้ง 2 ฝ่ายปรารถนา โดยเฉพาะฝ่ายหญิง ซึ่งต้องการการเล้าโลมที่ถูกต้องและเนิ่นนานพอสมควร ก่อนที่ร่างกายของเธอจะ 'พร้อม' อย่างแท้จริง

ความรู้สึกทางเพศของผู้หญิง เกิด

ขึ้นได้จากหลายจุดของร่างกาย ซึ่งที่จริงก็เกือบทั้งตัวนั่นแหละ ไม่ใช่เฉพาะบริเวณทรวงอก หรืออวัยวะเพศอย่างที่หลายคนเข้าใจ เพียงแต่ว่า บริเวณคลิตอริส หรือปมกระสัน จะเป็นจุดรวมของปลายประสาทเล็กๆ มากมาย และประกอบด้วยเนื้อเยื่อละเอียดอ่อน เช่นเดียวกับบริเวณส่วนปลายองคชาติ จึงจะเกิดความรู้สึกได้รุนแรงกว่าที่อื่นเท่านั้น

บริเวณที่ทำให้ผู้หญิงผลิตเพลิน และรื่นรมย์เมื่อได้รับการจูบหรือลูบไล้ ยังมีอีกหลายแห่ง ซึ่งคูรักรหรือสามีส่วนใหญ่ก็รู้เรื่องนี้ดี เพียงแต่ว่า

หลายคนมักจะทำแค่พอเป็นพิธี ไม่เพียงพอที่จะปลุกเร้าให้เธอเกิดความรู้สึกเต็มที่ ทำให้การร่วมเพศที่ตามมา บรรลุถึง

จุดสุดยอดได้

ดร.เจมส์ บีแวน เขียนไว้ในหนังสือ "SEX AND YOUR HEALTH" (เซ็กส์ แอนด์ ยัวร์ เฮลท์) ตอนหนึ่งว่า

..เลสเบียนสามารถสอนผู้ชายได้ดีที่สุดในเรื่องปลุกอารมณ์ทางเพศของหญิง

ซึ่งก็ไม่น่าแปลกใจอะไรเลย โดยได้อาศัยข้อมูลการวิจัยของนักเพศวิทยา มาสเตอร์และจอห์นสัน เกี่ยวกับพฤติกรรมของคนที่ร่วมเพศ เลสเบียน และคูรักรปกติตีพิมพ์เมื่อปี 2522 ที่ระบุว่า

“เลสเบียนจะไม่รีบเร่งในการกอดจูบ สัมผัสแล้วโลมส่วนต่างๆ ของร่างกายของคุณ จะทำไปอย่างเนิ่นนานตลอดทั้งตัว จนกระทั่งผลิตเพลินเต็มที่ จึงหันไปสนใจเฉพาะจุดที่หน้าอกด้วยการใช้มือและปาก แล้วเลื่อนไปที่อวัยวะเพศ โดยจะเริ่มสัมผัสชอกขาด้านใน และกลีบร่องต่างๆ ก่อนที่จะจูโจมเข้าสู่คลิตอริส...”

ตรงข้ามกับคูรักรชายจริงหญิงแท้ สามีที่รู้จัก 'เล้าโลม' กระจายอย่างสมบูรณ์แบบนี้มีน้อยมาก ส่วนใหญ่มักจะทำแค่พอเป็นพิธี ไม่เกิน 2-3 นาที ก็ลงมือปฏิบัติการแล้ว โดยไม่ทันสังเกตปฏิกิริยาของภรรยาด้วยซ้ำ

ทั้งนี้ เพราะส่วนมาก สามีมักจะ 'เล้าโลม' เพื่อปลุกอารมณ์ของตัวเองมากกว่าที่จะหวังให้ผู้หญิงเป็นฝ่ายได้รับความสุข ความรื่นรมย์อย่างเต็มที่

แต่ก็มี 'นักรัก' จำนวนมากที่ทำได้พวกเขาเหล่านั้นจะภูมิใจมาก ถ้าสามารถทำให้ฝ่ายหญิงได้รับความสุขสุดยอดจากการเล้าโลมของตน และส่งผลสะท้อนให้เขาเกิดความต้องการอย่างรุนแรงตามมา และเมื่อการร่วมเพศเกิดขึ้น ก็จะได้รับการตอบสนองจากผู้หญิงอย่างเต็มที่ด้วย

ความสามารถอีกอย่างหนึ่งของเลสเบียนคือ สามารถยืดเวลาแห่งความสุขจาก

การเล่าโลมให้เนิ่นนานเท่าไรก็ได้ โดยการหยุด เปลี่ยนอิริยาบถ หากความสุขจากการพูดจาเข้าเหย้ากันแทน แล้วค่อยกลับมาเริ่มต้นกันใหม่ จนกระทั่งพอใจทั้ง 2 ฝ่าย แล้วจึงบรรเลงให้ถึงจุดสุดยอดเป็นครั้งสุดท้าย

อีกเรื่องหนึ่งคือผู้ชายไม่ใส่ใจเกี่ยวกับอารมณ์ของผู้หญิง ผู้ชายมักเป็นประเภทพร้อมรบอยู่ตลอดเวลา ขอให้แข็งขันขึ้นมาเป็นใช้ได้

แต่ผู้หญิงจะมีเรื่องสถานที่ ช่วงเวลา และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มาเป็นส่วนประกอบเพศสัมพันธ์นั้น ๆ จึงจะให้ความสุขได้เต็มที่

การเล่าโลมอย่างถูกต้องก่อนการร่วมเพศ ในคำสอนของ 'เต๋า' ของชาวจีนโบราณก็ได้ระบุไว้อย่างพิสดารเช่นกัน

วู เสียน ปรมาจารย์ท่านหนึ่ง บอกจุดยุทธศาสตร์ของหญิงไว้ 3 แห่ง ที่ผู้ชายต้องสนใจในการจูบอย่างถูกต้อง เพื่อให้มีความสุขสุดยอดแก่ฝ่ายหญิง

จุดแรกคือ 'ยอดบัวแดง' หมายถึง

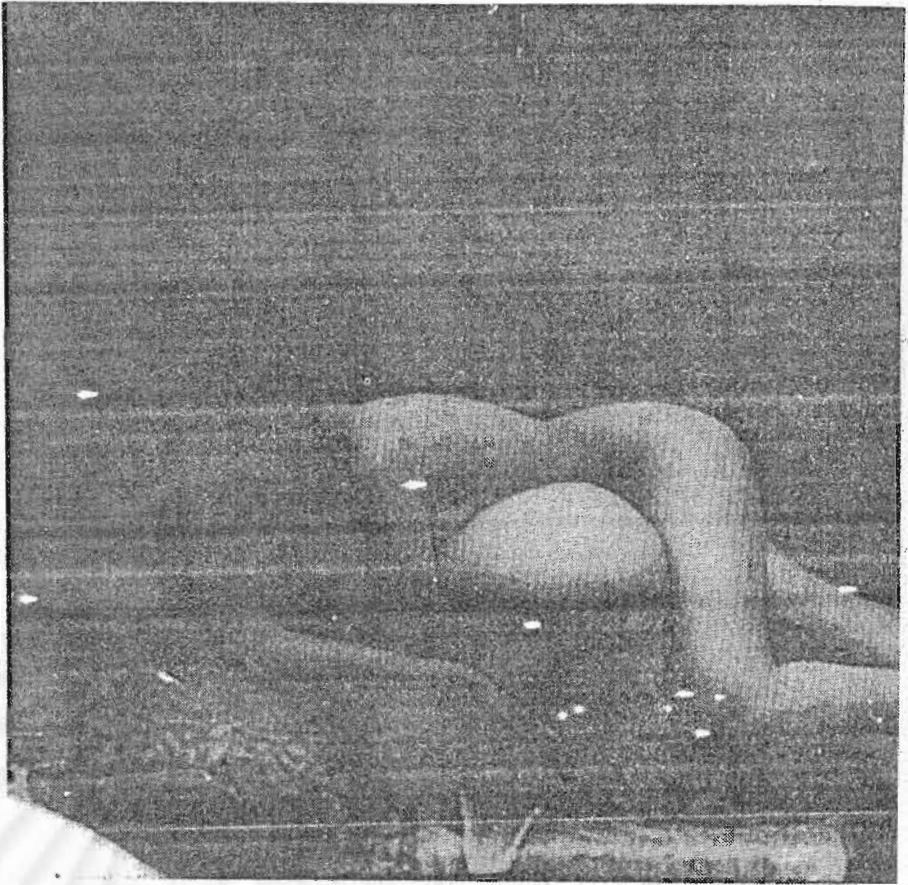
วู เสียน บอกว่า ใต้ลิ้นจะมีบ่อน้ำพุหยกซ่อนอยู่ เมื่อลิ้นของชายชอกซอนเข้าไปกอดรัดกับลิ้นของหญิง น้ำพุหยกจากยอดบัวแดงจะเอ่อเต็มออกมา เป็นน้ำบริสุทธิ์ที่มีประโยชน์ต่อชายอย่างยิ่งเมื่อได้ดื่มกิน

จุดที่สอง คือ 'ยอดเมฝด'

หมายถึงทรวงอกทั้ง 2 ข้าง ซึ่งเมื่อได้รับการสัมผัสเคล้าคลึง จะมีน้ำ 'หิมะขาว' หลั่งออกมาจากจะงอยเต้าน มีรสหอมหวาน การดูดดื่มกินหิมะขาวได้คุณประโยชน์มากสำหรับชาย และทำให้ฝ่ายหญิงมีเลือดลมดีขึ้น ระบบการหายใจผ่อนคลาย และช่วยให้รอบเดือนมาตามปกติ

จุดที่สาม คือ 'ยอดเห็ดม่วง' อยู่ตรงปากช่องสวาท ที่เรียกกันว่า 'กลีบดอกไม้แห่งดวงจันทร์' ภายในจะมีบ่อน้ำทิพย์ซึ่งปกคิจะมีประตูปิดสนิทต่อเมื่อดอกไม้ได้รับการจูบสัมผัสอย่างเต็มที่ ประตูสวรรค์ก็จะเปิด ปล่อน้ำทิพย์ให้เอ่อล้นบ่อออกมาให้ลิ้มชิมรสได้

ถึงจุดนี้แล้ว การร่วมเพศที่ตามมา จึงเป็นเรื่องที่ฝ่ายชายสามารถดักดวงหาความสุข

สุขให้ตัวเองอย่างเต็มที่ก็ได้ เพราะฝ่ายหญิงถึงจุดสุดยอดเป็นระยะๆ ตั้งแต่เริ่มจุดแรกแล้ว

นำแปลกที่ การเล่าโลมของเลสเบียนกับของปรมาจารย์ชาวจีนโบราณ คล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก

ใครที่คิดว่าคนเอเชีย 'จูบ' ไม่ใช่ออย่างเก่งก็แค่ 'ดม' หรือ 'หอมแก้ม' กันเท่านั้น เป็นการเข้าใจผิดคิดนิด เพราะในตำราเต๋าแห่งความรัก บอกไว้ชัดเจนว่า ชาวจีนรู้จักการจูบด้วยปากมาเป็นพันปีแล้ว

และบอกไว้อีกว่า ริมฝีปากที่อ่อนนุ่มปลายนลิ้นที่ขีดหุ่นพลิ้วไปรอบทิวศได้ คือเครื่องมือเล่าโลมอวัยวะเพศของทั้ง 2 ฝ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อสำคัญ ไม่ว่าจะเป็ตำราของใครของนักปราชญ์สมัยโบราณหรือของนักกามศาสตร์ยุคปัจจุบัน ต่างก็บอกตรงกันว่า

การเล่าโลมก่อนร่วมหรือฟอ์เพลย์นั้นเป็นปัจจัยประกอบสำคัญที่จะทำให้ทั้ง 2 ฝ่ายได้รับความสุขสุดยอดจากการร่วมเพศที่จะตามมา และฝ่ายชายจะต้องรำลึกเสมอว่า

ธรรมชาติของผู้หญิงนั้น เปรียบเหมือนเครื่องยนต์ดีเซล ที่จะต้องอาศัยการอุ่นเครื่องก่อน ยิ่งอุ่นเนิ่นนานเท่าไรยิ่งดี และพอเครื่องยนต์เดินได้เต็มที่แล้ว คราวนี้ไปถึงไหนก็ถึงกัน

จอห์นฟอน

ดิลิปตสุขุมวิทติลยกรรรม
ตกแต่ง
 ซอยสุขุมวิท 22 โทร.6630528-9

เสริมจมูก	ตาสองชั้น	แก้มรอยตีนกา
ถุงใต้ตา	เสริมดวง	เสริมหน้าอก
ดึงหน้า	ลิกียัม	ตัดไพล่กระดูก
แผลเป็น	ศูทาง	ริมฝีปากบาง
ตุตโตยมิบ	ริเพอร์	ตัดปีกจมูก
แกยก็่ถ้ามาแล้วไม่ถูกใจ		ฯลฯ

โดยแพทย์เฉพาะทางโดยตรง
 เครื่องมือทุกชิ้นได้รับทราบมาเชือ
 สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย ไม่เจ็บ **6,000 บาท**
 เปิดตั้งหเวลา 09.00 น.-20.00 น. ทุกวัน

vol. 25 no. 43

100 วิธีนี้ คุณ...ทำให้เขามีความสุขได้

ถ้าคุณต้องการให้เขาคอนนั้นมีความสุขจนเปี่ยมล้น จนยากที่จะลืมคุณได้ลงในชีวิตนี้เรากำลึงจะบอกในสิ่งที่คุณเองอาจจะยังไม่เคยรู้มาก่อน เป็นเทคนิคง่าย ๆ ไม่ว่าคุณจะเพิ่งออกเดทกับเขาแค่เดือนนึง หรือคบกันมานานแล้วก็ตาม เรารับรองว่า เคล็ดลับที่เราจะบอกต่อไปนี้ เขาต้องฟังและรักคุณที่สุด

กฎข้อที่ >>

1. ทำสิ่งที่เขาคลั่ง ซึ่งเขาไม่นึกมาก่อนว่าคุณจะทำให้พบสวรรค์ครั้งแล้วครั้งเล่า
2. การนวดด้วยน้ำมันเพียงเล็กน้อยก็สามารถทำให้เขารู้สึกซาบซ่านได้ เริ่มจากการถูไปทั่วๆ และเน้นบริเวณที่สำคัญ (คงไม่ต้องบอกนะจ๊ะ) แค่นี้คุณก็รองรับคำชม คำขอของคุณ และความรู้สึกดีๆ จากเขาได้แล้ว. ชื่ออะละ
3. มีคนบอกว่าเป็นผู้หญิงให้อู๋... และปล่อยให้ผู้ชายเป็นฝ่ายเล่า... ลืมได้เลย

4. ออกของเขาไม่ได้มีไว้ละก็ออกตอนคุณให้เขาหยุดอย่างเดียว มันเป็นจุดเหมือนๆ กับผู้หญิงเราเหมือนกัน ลองดูสิ
5. ดันขาข้างในเป็นสิ่งที่คุณมองข้ามหรือเปล่า ลองหันกลับไปสนใจมันบ้างสิ
6. อย่าปล่อยให้เขาคำแครงกับการไปไม่ถึงสวรรค์อย่างเดียว ควรจะมีจังหวะผ่อนคลายผ่อนคลายบ้าง แล้วคุณจะรู้ว่าจังหวะของชีวิตกับเรื่องอย่างว่ามันก็คล้ายๆ กัน
7. ถ้าอยากให้การมีเซ็กส์ของคุณสนุกขึ้นอีกสักนิดละก็ อย่าทำหน้าที่เหมือนกับกำลังทำงานบ้านที่เอาเบือ และก็ไม่ต้องเร่งรีบให้เสร็จตามเวลา ควรปล่อยให้มันไปตามธรรมชาติ เมื่อเสร็จก็เมื่อนั้นสิ
8. เสียงร้องของคุณจะทำให้เขาคลั่งมากขึ้น และอย่าร้องดังๆ จะถ้าอู๋บ้านเดียวกับแม่สามี
9. ลองบทรักของคุณเวลาเมาดูบ้าง แต่ต้อง

- ไม่เมามากจนไม่รู้สึกละอะไรเลย
10. ผู้ชายไม่ใช่แค่ชอบการออรัลเซ็กส์อย่างเดียว แต่มันเหมือนเขาได้รับการยอมรับจากคุณต่างหาก
11. การใช้วัสดุต่างๆ ในการเล้าโลมก็ช่วยกระตุ้นเขาได้เช่นกัน ลองใช้ผ้าไหม ซาติน กำมะหยี่ หรือเส้นผมของคุณดู
12. ผู้ชายไม่น้อยที่ต้องการเห็นผู้หญิงเป็นฝ่ายรุกบ้าง เพื่อเขาจะได้มองเห็นเธอชัดๆ
13. ถ้าอยากให้เขาเคล็ดเปิดเบิ่งไปจนเห็นดาวเห็นเดือน คุณต้องเป็นฝ่ายคุมเกมบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ
14. อย่าปฏิเสธไปเสียหมดทุกอย่าง หากว่าเขาตั้งคำถามอะไรที่แปลกใหม่บ้าง ถ้ามันไม่หนักหนาสาหัส ก็ตามใจเขาเถอะค่ะ ไม่งั้นคุณเองอาจจะติดใจก็ได้
15. ผู้ชายมักจะรีบขยับ แต่ผู้หญิงจะชอบอะไรก็เริ่มต้น ลองเปิดประตูห้องไว้ตอนที่

คนใส่ชุดนอนอบหิว แล้วใส่เสื้อคลุมนอน
ยวบๆ เพิ่มความเขี้ยว ดูซิเขาจะว่ายังไง

16. แสดงให้เขาเห็นว่าคุณมีความสุขในสิ่งที่เขา
ปฏิบัติต่อคุณบ้าง เพื่อเป็นกำลังใจ

17. จินตนาการเป็นสิ่งจำเป็นของชาวอเมริกัน
บางครั้งเพียงแค่มองปากคุณ ก็อาจทำให้เขา
ถึงไหนๆ ได้

18. กิริยาท่าทางของคุณที่ปฏิบัติต่อเขา
เป็นสิ่งที่ผู้ชายร้องการที่สุดบางครั้งแม้ว่าคุณ
จะยังไม่ทันเห็นสวรรค์ก็แก๊งๆ แลแรงใจเขา
ดีใจบ้างก็ไม่แน่ว่าเสียใจนะ

19. ถ้าเข็ชเป็นเหมือนงานประจำที่ต้องทำ
ก่อนนอนละก็ ถึงเวลาแล้วที่จะปลุกเขา ขึ้น
มากลางดึก ในขณะที่บนเรือนร่างคุณไม่มี
อาการสั่นขึ้น ให้กะกะนั่นนี่ตา

20. เข็ชที่ดีที่สละกายหญิงต้องปลงอารมณ์
เต็มที่ ไม่กั่วงวลหรืออายกับสิ่งปกปิดร่างกาย

21. ถ้าคุณไม่มีความสุขตอนที่เขาทำ ให้ลอง
เปลี่ยนวิธีใหม่ดู หรือเล่าโลมต่ออีกสักหน่อย
ก็ไม่เลวนะ

22. ถ้าแฟนของคุณใช้ถุงยาง ลองค่อยๆ หยด
เจลที่มีส่วนผสมของน้ำตาลที่ปลายถุงยาง
แล้วค่อยให้เขาใส่ดีกว่ามั๊ย

23. เมื่อเสร็จจะชำระภรณ์หมายแล้ว ลูบไล้กัน
ต่ออีกสักหน่อยก็ไม่มีผิดกติกา

24. ถ้าจะทำอะไรเล่นสนุกๆ ต่อ รองละเล่น
ตัวเขาด้วยครีหรือโยเกิร์ตดูสิ แลอย่าแกลบ
คิดว่าเขาเป็นพิรข่าล่ะ

25. อย่าคร่ำคร่ำกับงานบ้านจนลืมไปถึง
ความสำคัญของเขา เพราะนั่นอาจจะเป็นตัว
บั่นทอนอารมณ์ของคุณและเขาได้

26. อย่าปล่อยให้รักจืดชืด ทนบรู้งสิ่ง
สลับโดยการเปลี่ยนบรรยากาศเสียบ้าง

27. อย่าคิดว่าเวลาไม่สำคัญ

28. ลองใส่กระโปรงสั้นๆ ต่อหน้าเขา และไม่ให้
ต้องใส่ชุดชั้นใน

29. ถ้าวัดหน้าเป็นแล้ว ลองหันหลังดูบ้างสิ

30. ถ้าเขาไม่ชอบสีดวง ลองหนีไปกิน
กล้วย หรือจืดเป็นน้ำมะ

31. บางครั้งผู้ชายจะมีความสุขมากถ้าเห็น
ผู้หญิงถึงสวรรค์ไปก่อน

32. การมีอะไรๆ กันไว้คืนนั้นก็ไม่ได้เลวเหมือน
กันนะ แต่หาที่ที่ปลงพรหมและปลอดภัยด้วยละ

33. แม้ออร์ก็สซั่มจะดี แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า
ว่าทั้งหมดคือเข็ช

34. ถ้าเบื่อก็จะนวดช่วยมือ ลองใช้หน้าอก
ของคุณดูบ้าง

35. บางครั้งการไม่พูดจะดีกว่าหากว่าคำพูด
นั้นจะบั่นทอนความสัมพันธ์ของคุณ

36. ลองมอบถ่ายวีวีโอส่วนตัวของคุณและ
เขาไว้ให้เขาดูบ้าง

37. บางครั้งผู้ชายก็อยากที่จะทำออร์ก็สซั่ม
ให้ผู้หญิงเหมือนกัน

38. แม้ว่าการทำงานออร์ก็สซั่มนั้นทำให้เขาถึง
สวรรค์เร็วขึ้น แต่มันก็ดีกว่าการไม่ทำอะไรเลย

39. ถ้าเขาตัวเกร็งกว่าที่ห้องนี้บ้างเหมือนกันจะ
ดูไม่กลับ และถ้าคุณยังไม่อยากถึงที่หมาย
เร็วนัก ก็พักยกซะเป็นหนึ่ง

40. การมีเพศสัมพันธ์ไม่เหมือนการวิ่งแข่งที่
จะให้ใครถึงก่อน ยิ่งเวลาอีกนิดทำให้เข็ช
ของคุณดีขึ้น

41. ใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้บีบเบาๆ ที่น่องน่องของ
เขา ยิ่งยั้งการเคล็ดเปิดเป็นเวลานานแล้ว

42. อีกจุดที่ระลอกกระหลังของเขาได้ ถ้ามีแต่
บอกว่าคุณตรงระหว่างกันกับอ้วนพะ

43. อีกวิธีหนึ่งคือใช้เขาสำเร็จความใคร่ด้วย
ตัวเองก่อน หากแฟนของคุณเป็นพวก
ฉาบระจอกไม่ทันกับนี้มา ต่อจากนั้นคุณจะได้
รู้สิว่าเขารู้เวลาอยู่กับคุณได้มานานขึ้น

44. ทุกครั้งที่คุณใช้มือที่อยู่ข้างล่าง ใช้นิ้วลอง
อยู่ข้างบนดูสิ

45. ทำทีไรนอนหลับครึ่งคืนของคุณก็ยาว
ครึ่งเลือดเข้าปากกลับทำให้การแข็งตัวของเจ้า
หนูช้าลง คุณลองใช้มือขยับสิ จะทำให้มัน
เร็วขึ้น

46. ลองคิดว่าตัวเองของคุณเป็นการเสก
เมื่อก่อนการสนุกก็ยังไม่เลวเหมือนเดิม

47. ถ้าหงุดหงิดถ้าเขาเกิดป็นล้น ปล่อยให้
ว่าไม่เป็นไร คุณรอได้

48. ถ้าเขาของคุณตื่นตื่นกับเรื่องอย่างว่าจน
เคล็ดไปไกลเร็วกว่าที่ควร ค่อยๆ บอกเขาให้
สะกดคลื่นอารมณ์ไว้ก่อน เรียกว่า ซ้ำๆ ได้พริ้ว
เล่มงาม

49. การพูดถึงเรื่องบนเตียงแบบตรงๆ ช่วยกัน
แก้ปัญหาจะทำให้ปัญหาต่างๆ ลุกล่วงไปด้วยดี

50. การช่วยตัวเองของเขา ถือว่าเป็นการ
ซ้อมมือเหมือนกับการออกกำลังกายส่วนอื่นๆ
ของร่างกาย ฉะนั้นคุณอย่าไปตำหนิเขา

อย่าเพิ่งเคล็ดไปไกลนี้แค่ 50 ข้อเบาะๆ
เองนะเบ๊ยย อย่านางเสียหนึ่งหรือหลายๆ
ข้อที่เรากล่าวมานี้ อาจช่วยให้ความ
สัมพันธ์ของคุณและเขาได้สดใสซาบซ่า
ไม่มากนักน้อย เล่มหน้ามาต่อกันในส่วนที่
เหลือกัน ☺

อ่านต่อหน้าหน้า V

อารียา/123

เป็นคู่นอนที่ดีของสามี

คนไทยเป็นประเภท 'กลัวๆ กล้าๆ' ยิ่งคนที่อยู่สังคมอีกระดับหรือที่นิยมเรียกกันว่า 'ไอโซไซตี้' นั้นแหละ บางคนเกิดในสกุลมีหนามมีตาแต่ไม่มีตังค์ พวกนี้จะจับกลุ่มทำงานสังคมเช่น พิวาร์.โรงแรม จะได้กินฟรีอาหารตามโรงแรมหรูๆ หรือไม่ก็รวมกลุ่มกับบออดีชั่นวอ-อาช้อที่อยากเป็นข่าวในหน้า 4 หนังสือพิมพ์รายวัน ใช้เงินจ้างช่างภาพหนังสือพิมพ์เพื่อลงตีพิมพ์รูปตัวเอง ตัวเองก็พลอยมีชื่อในฐานะสาวสังคม

พวก 'ไอโซไซตี้' ขึ้นมาเพราะบางคนทำตัวเปรี๊ยะจัด ควงขายไม่ซ้ำหน้า (ที่มีเงินและมีชื่อเสียงทั้งนักการเมืองและนักธุรกิจ) แต่ผู้ชายที่ได้ 'ราวี' มาแล้วบอกว่า 'ไม่ได้เรื่อง' นอกจาก 'เครื่องซาร์ด' แล้ว ลีลาบนเตียงยัง 'ไม่เอาไหน' ก็อย่าแปลกใจเลยว่าผู้หญิงจอกเหล่านี้ทำไมเป็นม่ายกันมากนั้

นอกจากหัวจะทนต์ไม่ได้เรื่องเซ็กซ์แล้ว พฤติกรรม 'ไม่รู้จั๊กตัวเอง' ก็ทำให้ผู้เป็นสามีระอาในความประพฤติดด้วย ฉะนั้นนี่จึงมาว่าเรื่อง 'เทคนิคการเป็นคู่นอนที่ดี' หรือเทคนิคการร่วมเพศอย่างถูกวิธีมัดใจให้สามีไม่นอกถ่วงนอกทาง

อย่าลืมว่า 'เซ็กซ์' ไม่ใช่เรื่องสกปรกที่น่าขยะแขยง แต่เป็น 'สิ่งจำเป็นต่อชีวิต' คือความยิ่งใหญ่ในการดำรงชีพของมนุษย์ 'S' ไม่ใช่เรื่องที่คุณหญิงต้องทำตามที่คุณชายต้องการก็สะกิดเรียกกดให้หลกผ้าขึ้นคร่อมขอยกิกๆ

ไม่ใช่ใจอารมณณ์ว่าหญิงพร้อมหรือต้องการหรือไม่

สิ่งที่ว่ามาทั้งไปเถอะคะ เทคนิคการเป็น 'โสเภณีนบนเตียง' (เฉพาะสามีคุณเอง) นั้นเป็นฉันใด...เทคนิคพลิกแพลงที่อยากแนะนำเป็นท่าที่เพิ่มรสชาติได้อย่างวิเศษสุด ง่ายๆ แต่เสียวกระตุ้นดีพิลึก...และ 'ลึก' ก็คือ 'ท่าขอบเตียง' ลองอ่านแล้วนำไปปฏิบัติทันทีจะได้ไม่ลืม

คุณเลื่อนตัวลงไปที่ปลายเตียง หรือข้างใดข้างหนึ่งของเตียง ปลดอัยให้ส่วนขาห้อยลงมา ส่วนสะโพกวางอยู่บนขอบเตียงพอดี จะช่วยชูส่วนเนินและคลิตอริสของคุณให้เด่นขึ้น เมื่อเขามองดูเขาจะเกิดความกระสันรั้จริงใจ และเมื่อเขายืนอยู่บนพื้นห้องแล้วโน้มลงมาประกบกับคุณ ขณะสอดใส่ส่วนของอวัยวะของเขาจะสัมผัสและเสียดสีกับคลิตอริสของคุณอย่างถนัด ทำให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นได้มาก

และขณะที่คุณนอนอยู่ที่ขอบเตียงเช่นนี้ หากเขาใช้ปากกับคุณก็เป็นท่าที่ถนัดมากที่สุดทีเดียว เพราะเขาจะนั่งอยู่บนพื้นห้องระหว่างขาทั้งสองข้างของคุณ เขาสามารถใช้ปากและลิ้นกับส่วนนั้นของคุณได้อย่างสะดวกและลึกซึ้งทีเดียว

'ทำนอนตะแคง' ตามปกติทำนี้บางคนอาจคิดว่าไม่ค่อยสะดวกนักในการที่ฝ่ายหญิงนอนตะแคง ฝ่ายชายนอนประกบข้างหลังฝ่ายหญิง แล้วให้ฝ่ายหญิงยกขาข้างที่อยู่ด้านบนขึ้นเล็กน้อย ฝ่ายชายสอดใส่มาจากทางด้านหลัง ทำนี้มีข้อดีในแง่ที่มือของเขาจับต้องหน้าอกและหัวนมของคุณได้ สามารถใช้มือของคุณลูบไล้เนินสวรรค์และคลิตอริสขณะที่กำลังปฏิบัติกรอยู่ได้อย่างอิสระ

'ท่าฤาษีไลนา' ทำนี้ผู้ช้ำของการเมคเลิฟนิยมนำไปใช้กับ 'คู่ขา' เพราะให้ความสนุกตื่นเต้นได้ดีมาก โดยที่ให้ฝ่ายหญิงนอนคว่ำฝ่ายชายยืนอยู่ระหว่างขาทั้งสองข้างของหญิง ยกส่วนล่างของฝ่ายหญิงขึ้น เอาขาทั้งสองของฝ่ายหญิงคียบไว้บนเอวของเขา แล้วสอดใส่เข้าไปทำนี้ เขาอาจดันฝ่ายหญิงให้เคลื่อนตัวไปรอบๆ ห้องขณะที่เขาสอดใส่อยู่

'ท่ากรรไกร' ฝ่ายหญิงนอนตะแคงยกขาข้างหนึ่งขึ้น ฝ่ายชายสอดใส่เข้าไป ขณะที่เขาเอาขาข้างที่ยกขึ้นของหญิงพาดตัวของเขาไว้ทำนี้จะทำให้อวัยวะเพศของเขาเข้าไปลึกมาก และให้ความรู้สึกตื่นเต้นมากด้วย

ในคูที่อยู่ด้วยกันจนจำเจ ถ้าอยากจะสร้างความตื่นเต้นหรือการเปลี่ยนควรรลองท่า 'ประดูหลัง' ดูบ้างก็น่าจะลองดูกล่าวคือฝ่ายชายจะสอดใส่ทางช่องทวารหนัก หากฝ่ายหญิงอยากลอง และฝ่ายชายก็ชอบ นำลองดูจะได้บรรยากาศตื่นเต้นไปอีกแบบหนึ่ง ขณะที่เขาสอดใส่เข้าไปข้างหลังนั้น มือทั้งสองของเขาสามารถรับบริเวณเนินสวรรค์ คลิตอริส และแคมของคุณได้อย่างสบาย ความรู้สึกตื่นเต้นจะเกิดขึ้นอย่างมากจนสุดจะทนทีเดียว

การสอดใส่ "ประตูลัง" นี้หากเข้ายากควรใช้น้ำมันมะกอกวาสลิน หรือเบบี้ออยล์ชโลมของชายสักเล็กน้อย ทำนี้หญิงบางคน แต่บางคนอาจจะบอกว่ารู้สึกเจ็บ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบรรณนิยและการตัดสินใจของทั้งคู่ ฝ่ายชายส่วนใหญ่ที่เคยสอดใส่ประตูลังแล้วมักคิดว่า แต่ฝ่ายหญิงบางคนบอกว่าเจ็บ ขอบข้างหน้ามากกว่า

นอกจากนี้ยังมีท่าพลิกแพลงมาก บรรดาท่าต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในกามสูตร ซึ่งในตำรับทางเพศโบราณของอินเดีย นั้นมีมากกว่าร้อยท่า บางทีพลิกแพลงมากจนน่ากลัวจะเป็นอันตรายต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ขอแนะนำท่าเช่นนั้น เพราะหากพลาดพลั้งไป อาจเกิดอันตรายได้ อย่างไรก็ตามเพื่อความตื่นเต้นโลดโผนในระหว่างคู่ของคุณ ข่อมไม่มีกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่จะกีดกัน ขณะที่คู่อีก บคู่ของคุณร่วมเพศกันนั้น หากเห็นพ้องต้องกันที่จะใช้ท่าพลิกแพลงใดๆ ก็ข่อมทำได้ หากคาดว่าเมื่อทำแล้วจะไม่ทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเกิดบาดเจ็บ หรือเป็นอันตรายขึ้นได้

เขียนให้อ่านเพื่อประเทืองความรู้เรื่องเพศศึกษา...ไม่ใช่เขียนเพื่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศหรือลามกอนาจาร...เรื่องที่เขียนก็คัดมาจากหนังสือฝรั่ง แต่เรียบเรียงสำนวนใหม่ให้อ่านง่ายเข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้ง่าย...ดิฉันสร้างความเป็นกันเองด้วยตัวหนังสือ...อ่านอย่างคุ้นเคย อย่าอ่านแบบฉาบฉวย...ความรู้ทั้งนั้นเลย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวจิรชอุบล บุญยภักดี เกิดเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2514 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากภาควิชาวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2536 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบริหารบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา ระดับ 4 ประจำศูนย์บริการการสอนทางวิทยุและโทรทัศน์ สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย